ΤΗ Η΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος δ΄ Δι-

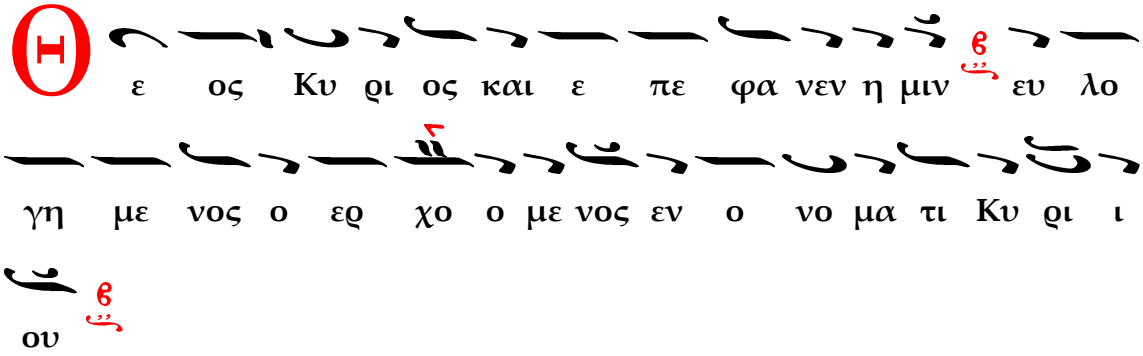

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

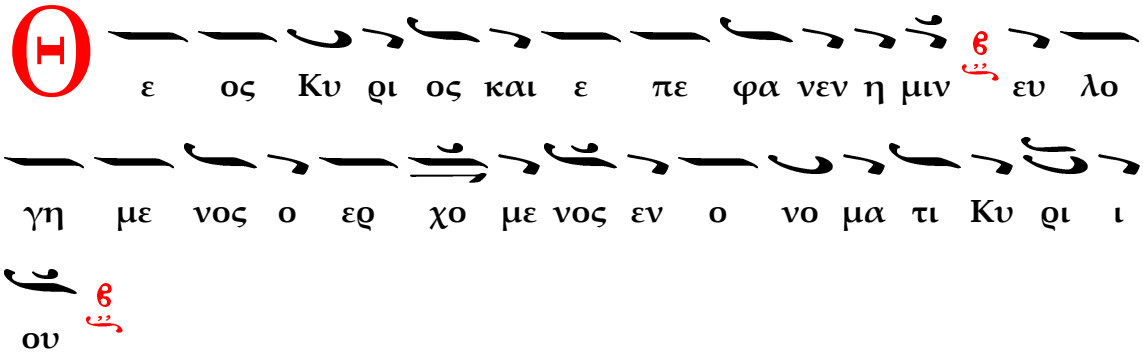

Ἦχος δ΄ Δι-

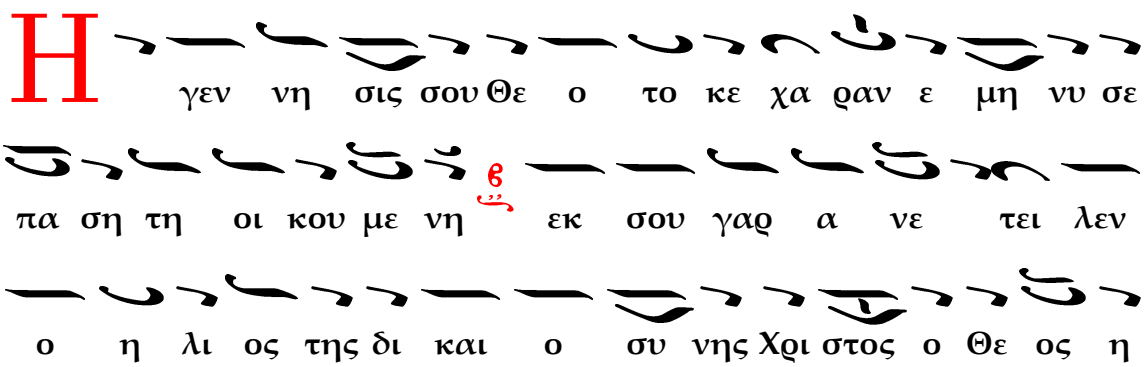

(ἐκ γ΄)

τὸ τέλος:

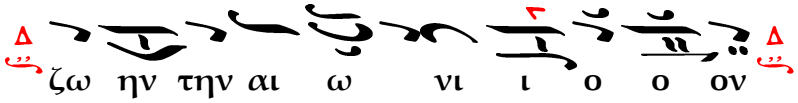

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος
«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου».]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

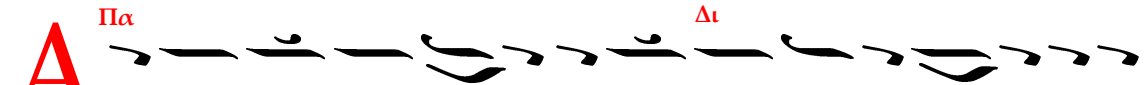

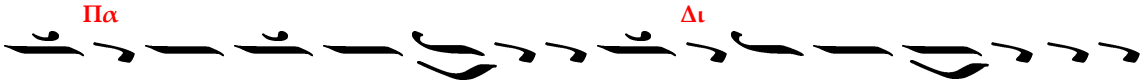

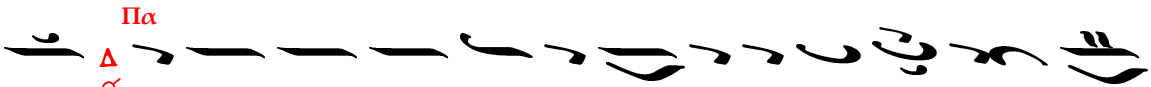

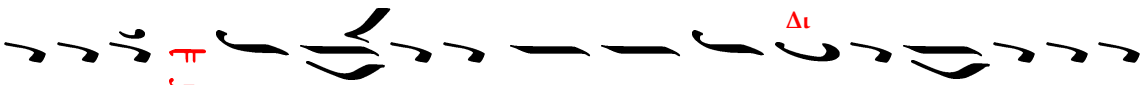

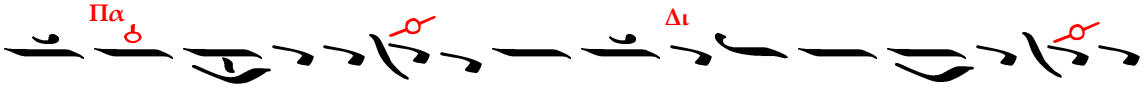

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

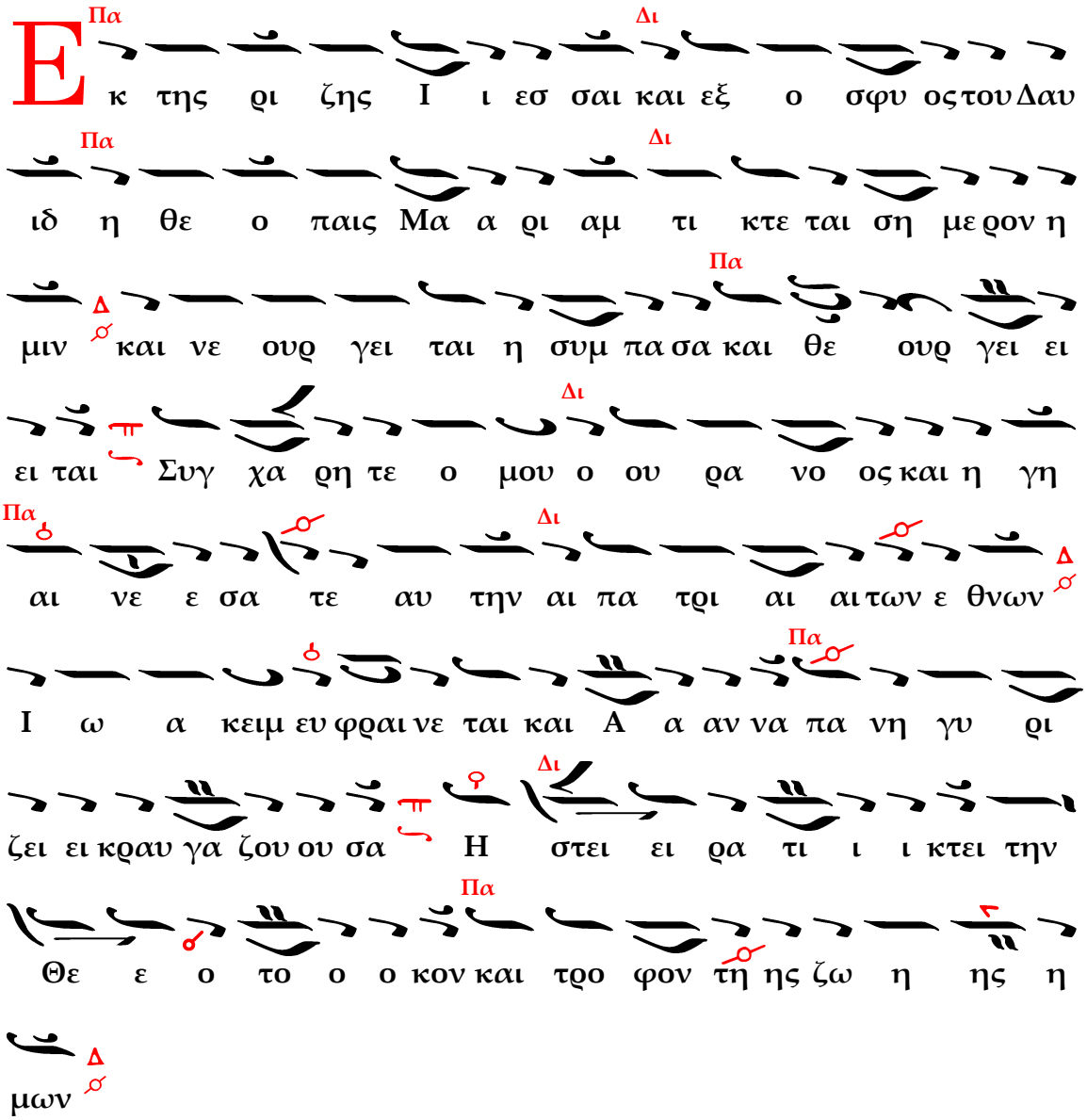

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Πολυέλεος σύντομος.
Ψαλλόμενος εἰς πάσας τὰς Θεομητορικὰς ἑορτάς.
Μέλος Ἰακώβου Ναυπλιώτου, καταγραφὴ Ἀγγέλου Βουδούρη.

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

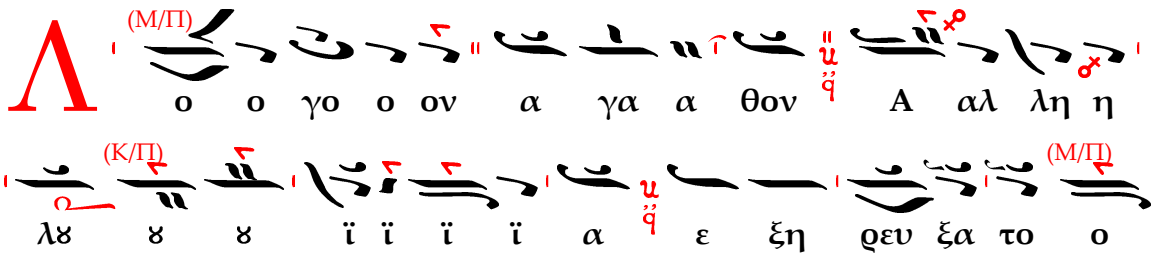

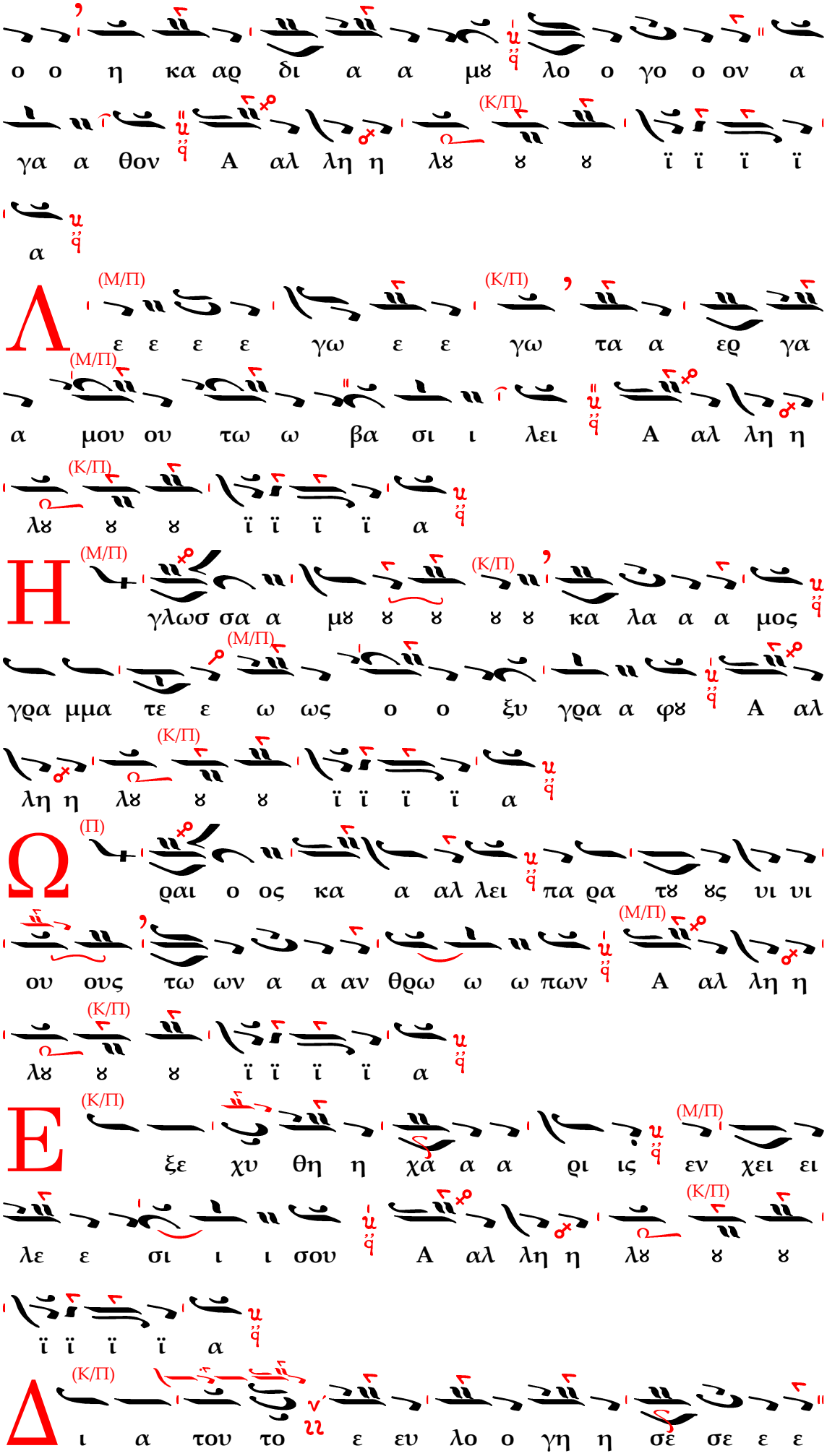
ο ο η κα αρ δι α α μθ λο ο γο ο ον α
γα α θον Α αλ λη η λθ θ θ ϊ ϊ ϊ ϊ
α
(Μ/Π)
(Κ/Π)
Λ
ε ε ε ε γω ε ε γω τα α ερ γα
α μου ου τω ω βα σι ι λει Α αλ λη η
λθ θ θ ϊ ϊ ϊ ϊ α
Η
γλωσ σα α μθ θ θ θ θ κα λα α α μος
γρα μμα τε ε ω ως ο ο ξυ γρα α φθ Α αλ
λη η λθ θ θ ϊ ϊ ϊ ϊ α
Ω
ραι ο ος κα α αλ λει πα ρα τθ θς υι υι
ου ους τω ων α α αν θρω ω ω πων Α αλ λη η
λθ θ θ ϊ ϊ ϊ ϊ α
Ε
ξε χυ θη η χά α α ρι ις εν χει ει
λε ε σι ι ι σου Α αλ λη η λθ θ θ
ϊ ϊ ϊ ϊ α
Δ
ι α του το ε ευ λο ο γη η σέ σε ε ε

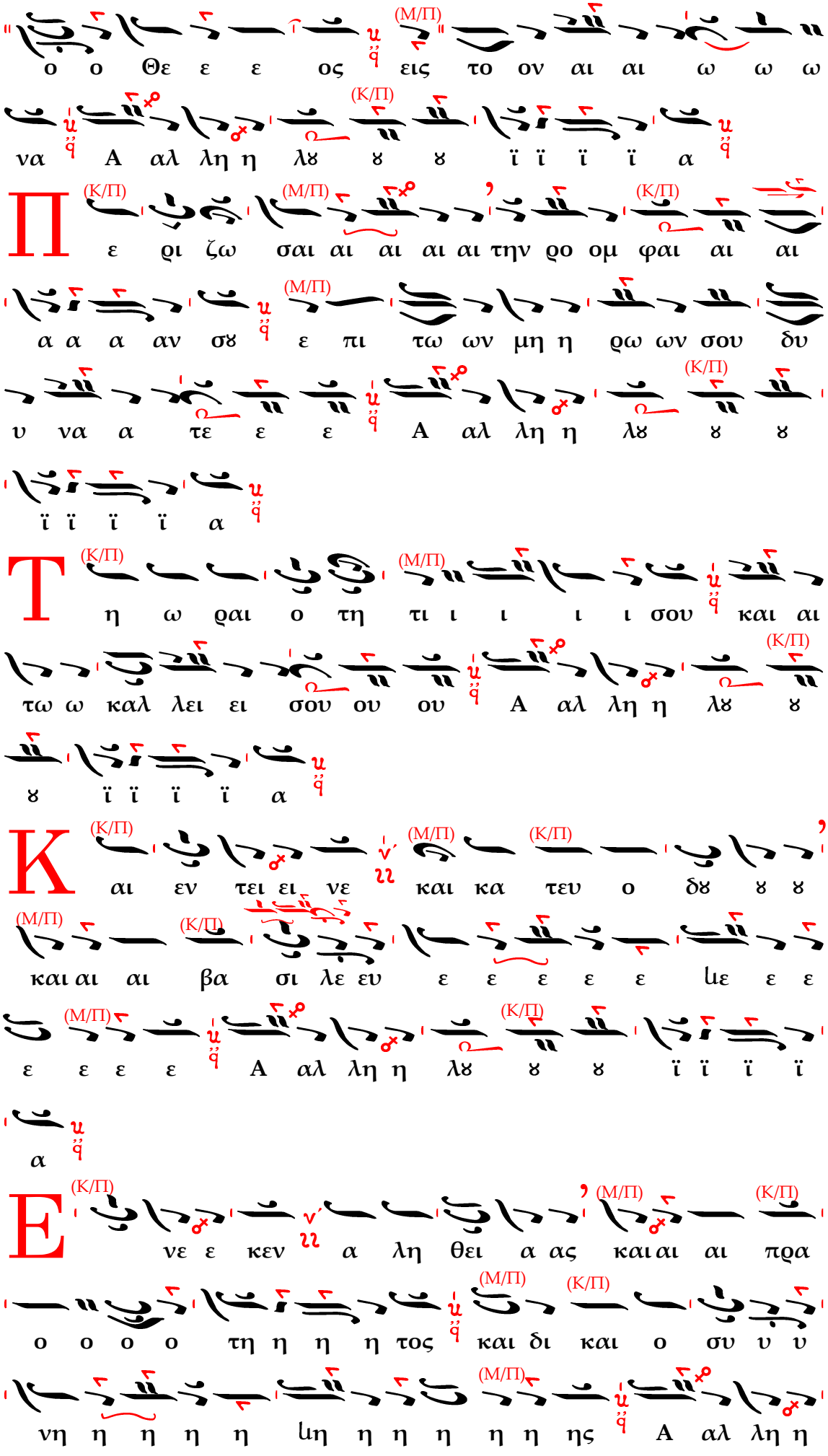
(Μ/Π)
(Κ/Π)
Π
Τ
Κ
Ε
ο ο Θε ε ε ος εις το ον αι αι ω ω ω
να Α αλ λη η λϑ ϑ ϑ ϊ ϊ ϊ ϊ α
ε ρι ζω σαι αι αι αι αι την ρο ομ φαι αι αι
α α α αν σϑ ε πι τω ων μη η ρω ων σου δυ
υ να α τε ε ε Α αλ λη η λϑ ϑ ϑ
ϊ ϊ ϊ ϊ α
η ω ραι ο τη τι ι ι ι ι σου και αι
τω ω καλ λει ει σου ου ου Α αλ λη η λϑ ϑ
ϑ ϊ ϊ ϊ ϊ α
αι εν τει ει νε και κα τευ ο δϑ ϑ ϑ
και αι αι βα σι λε ευ ε ε ε ε ε ιε ε ε
ε ε ε ε Α αλ λη η λϑ ϑ ϑ ϊ ϊ ϊ ϊ
α
νε ε κεν α λη θει α ας και αι αι πρα
ο ο ο ο τη η η η τος και δι και ο συ υ υ
νη η η η η ιη η η η η η ης Α αλ λη η

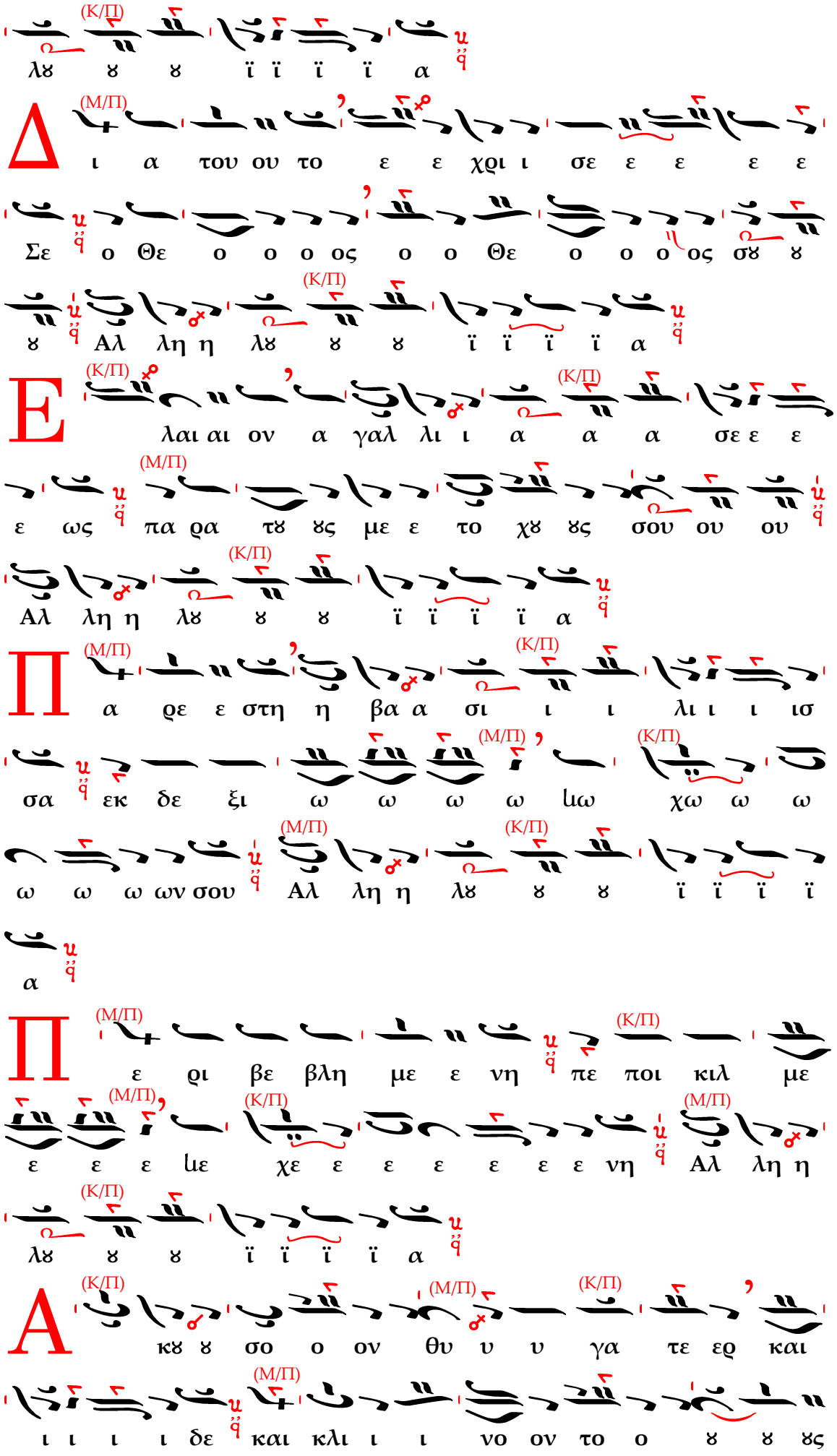
(Κ/Π)
λϑ ϑ ϑ ϊ ϊ ϊ ϊ α
Δ (Μ/Π)
ι α του ου το ε ε χρι ι σε ε ε ε ε
Σε ο Θε ο ο ο ος ο ο Θε ο ο ο ος σϑ ϑ
ϑ Αλ λη η λϑ ϑ ϑ ϊ ϊ ϊ ϊ α
Ε (Κ/Π) (Κ/Π)
λαι αι ον α γαλ λι ι α α α σε ε ε
ε ως πα ρα τϑ ϑς με ε το χϑ ϑς σου ου ου (Μ/Π)
Αλ λη η λϑ ϑ ϑ ϊ ϊ ϊ ϊ α (Κ/Π)
Π (Μ/Π) (Κ/Π)
α ρε ε στη η βα α σι ι ι λι ι ι ισ
σα εκ δε ξι ω ω ω ω ιω χω ω ω (Μ/Π) (Κ/Π)
ω ω ω ων σου Αλ λη η λϑ ϑ ϑ ϊ ϊ ϊ ϊ (Μ/Π) (Κ/Π)
α
Π (Μ/Π) (Κ/Π)
ε ρι βε βλη με ε νη πε ποι κιλ με
ε ε ε ιε χε ε ε ε ε ε ε νη Αλ λη η (Μ/Π) (Κ/Π) (Μ/Π)
λϑ ϑ ϑ ϊ ϊ ϊ ϊ α (Κ/Π)
Α (Κ/Π) (Μ/Π) (Κ/Π)
κϑ ϑ σο ο ον θυ υ υ γα τε ερ και
ι ι ι ι δε και κλι ι ι νο ον το ο ϑ ϑ ϑς (Μ/Π)

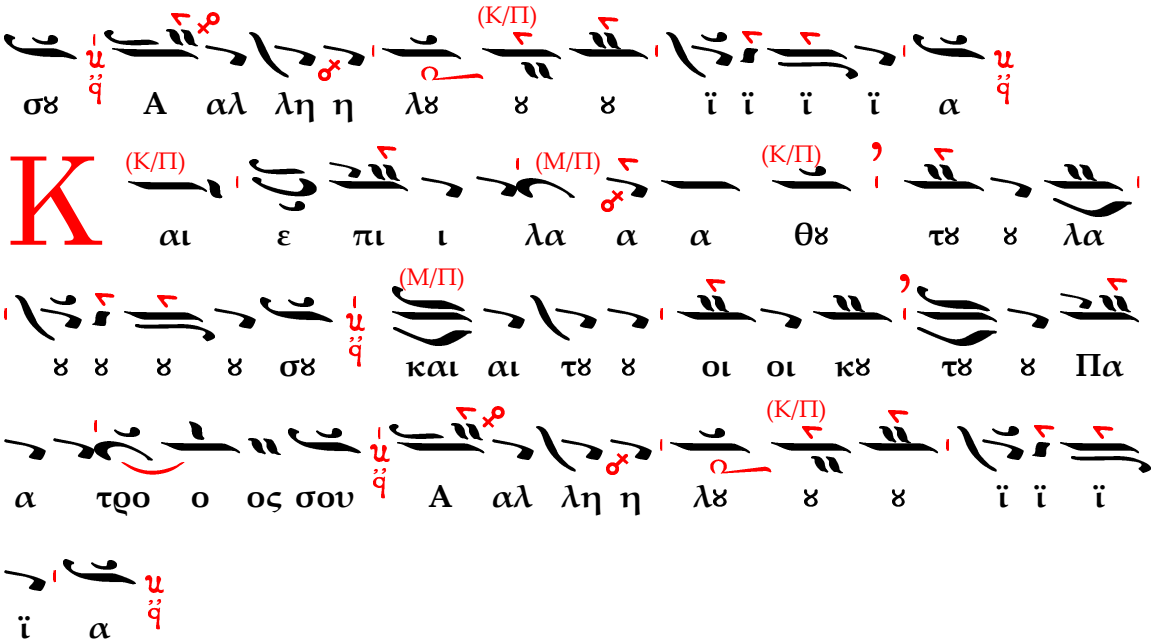

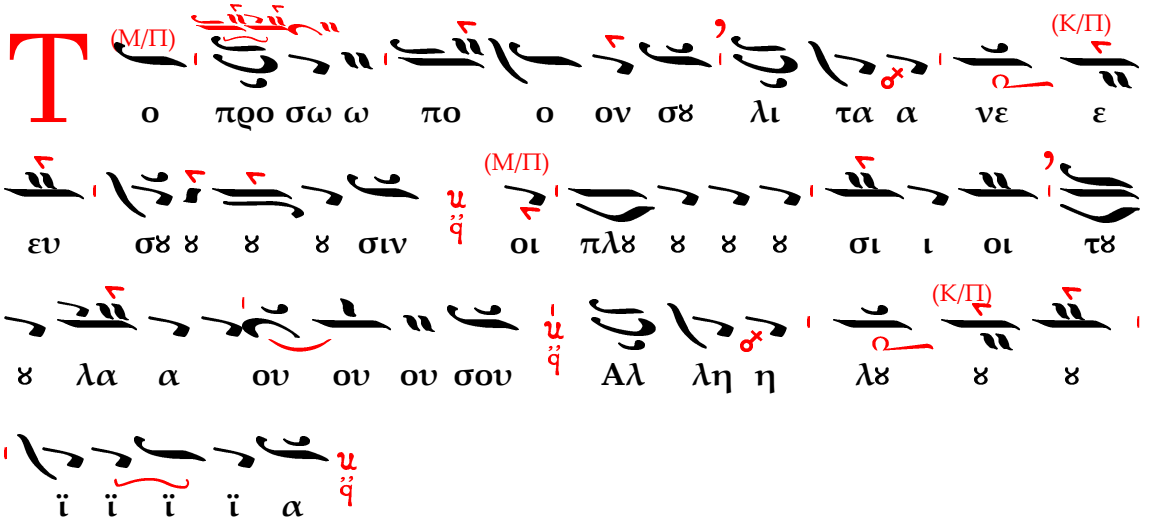

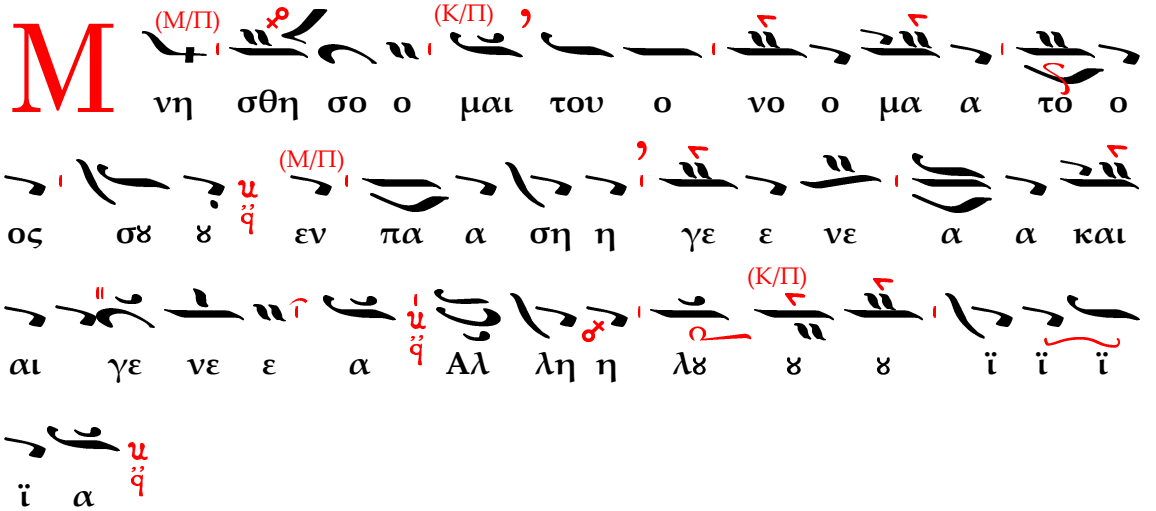

Μετὰ τὸν πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος Νη ϱ

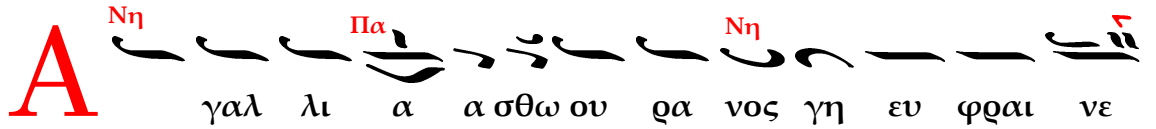

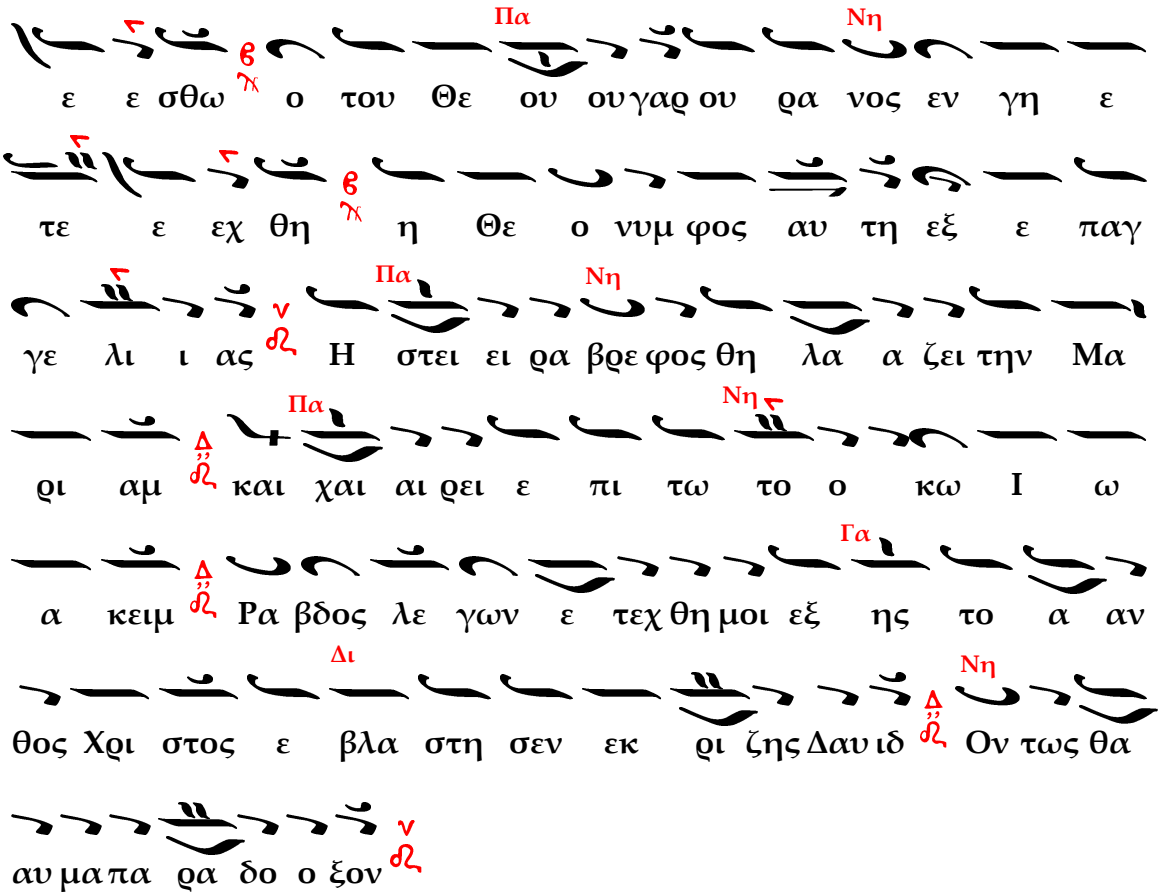

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸ α᾽ Ἀντίφωνον τοῦ δ᾽ Ἤχου.

Ἦχος Βου

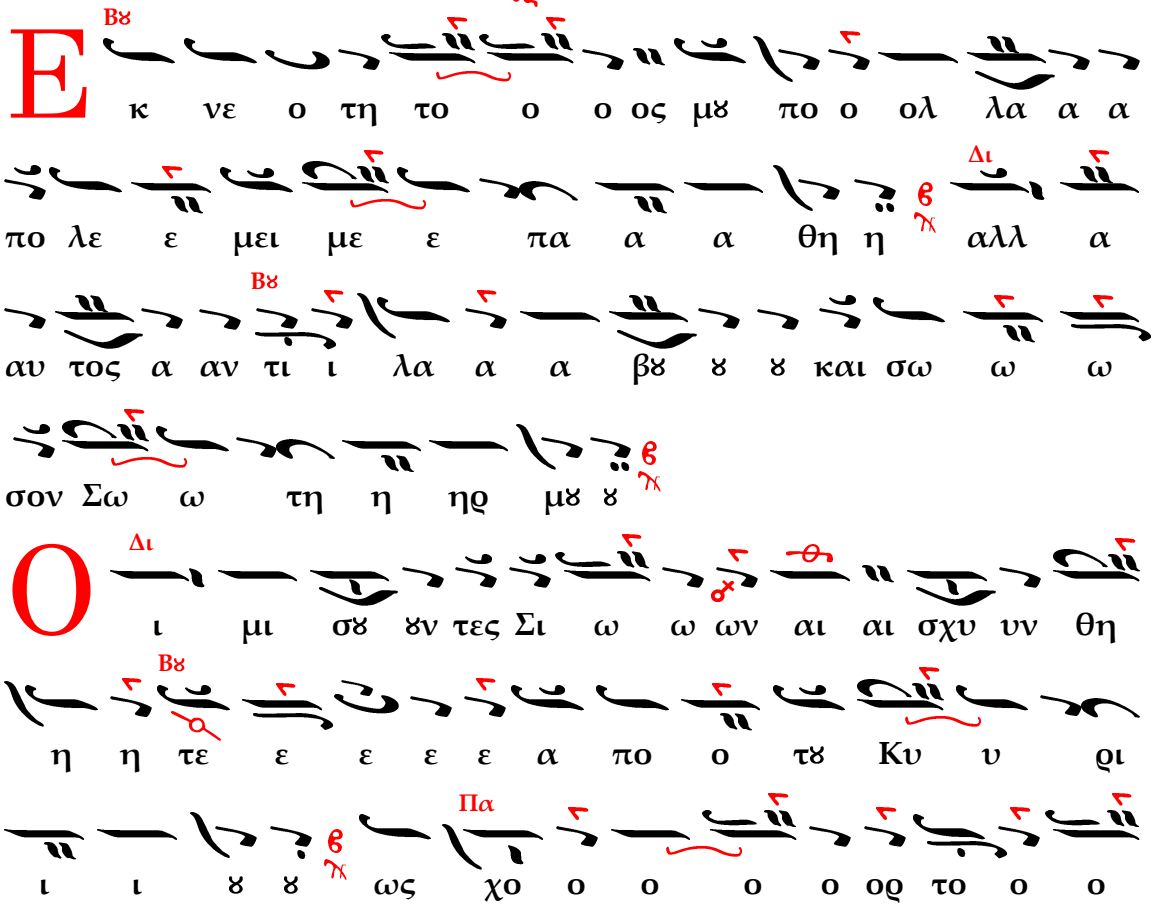

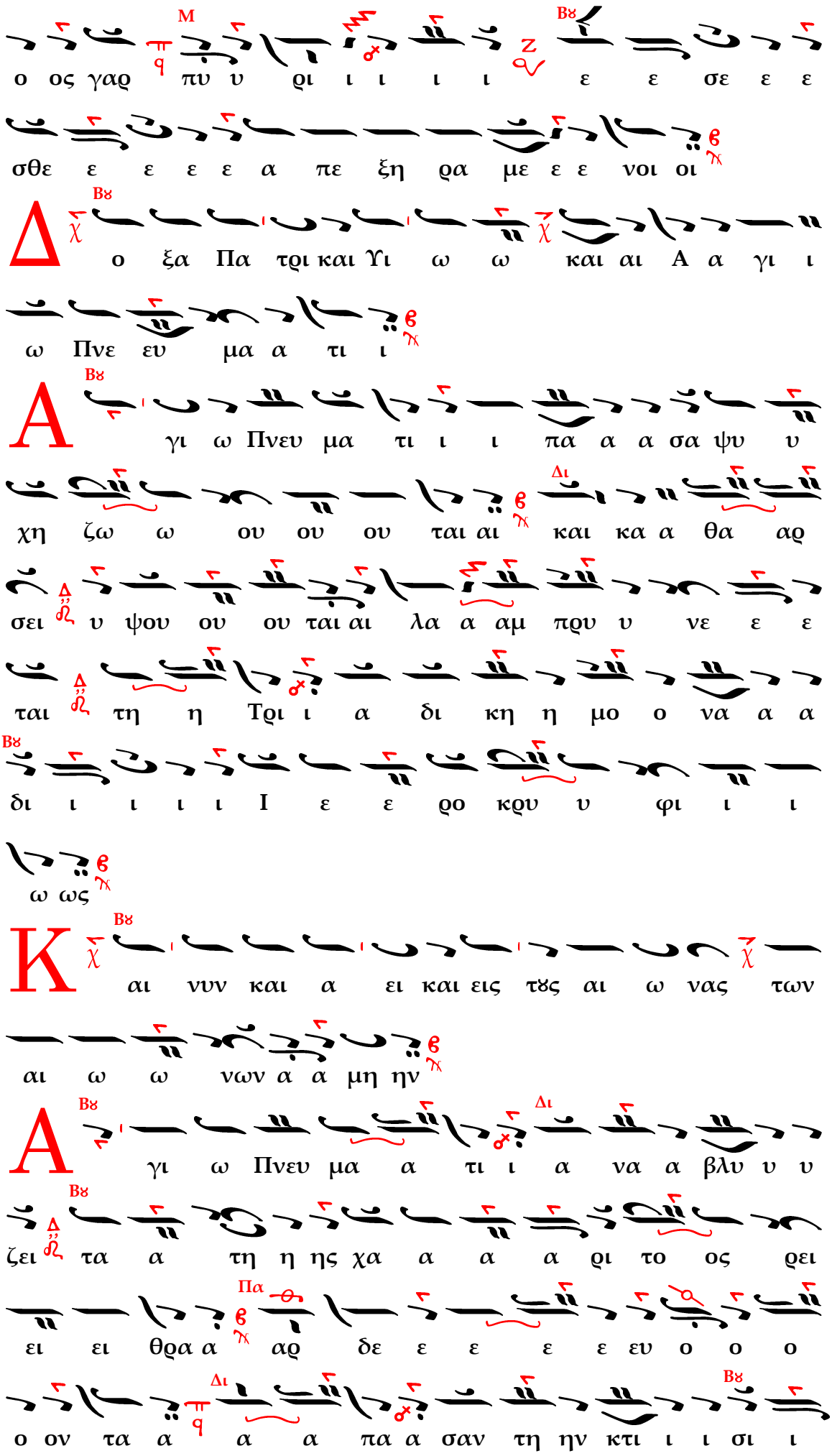
ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι
ω Πνε ευ μα α τι ι
Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ
σει υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε
ται τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α
δι ι ι ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι
ω ως
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω ω νων α α μη ην
Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
ο ον τα α α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

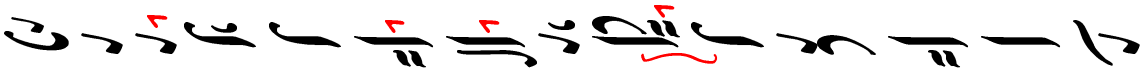

ἢ τὸ σύντομον

Ἦχος Βου

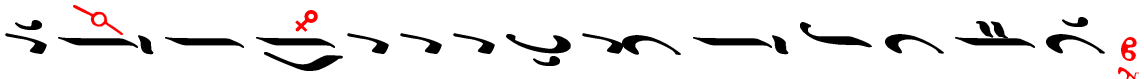

(δις)

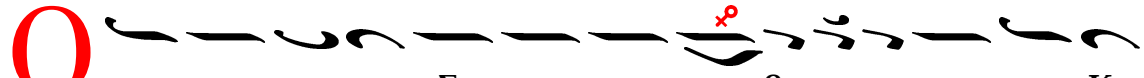

(δις)

Δόξα.

Καὶ νῦν.

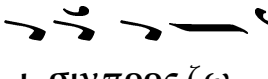

Ἦχος Βου

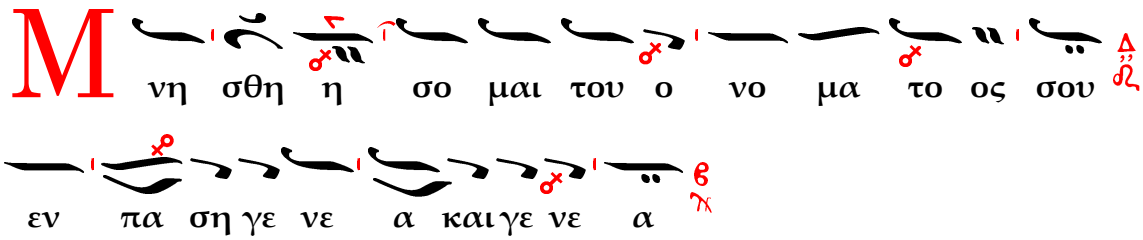

Στίχ. α΄. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. (μδ΄ 2)
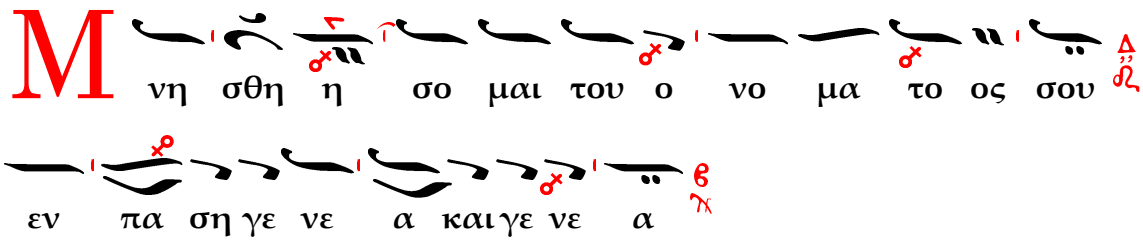
Στίχ. β΄. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ΄ 10)

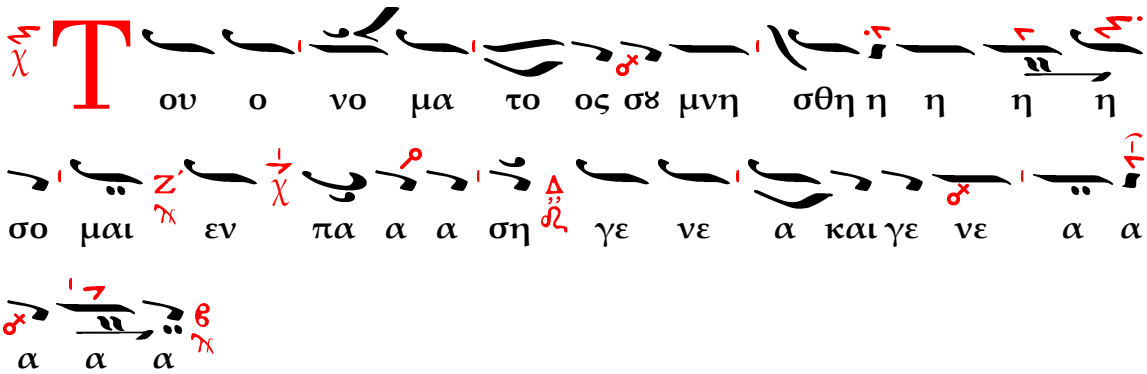

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Ἦχος

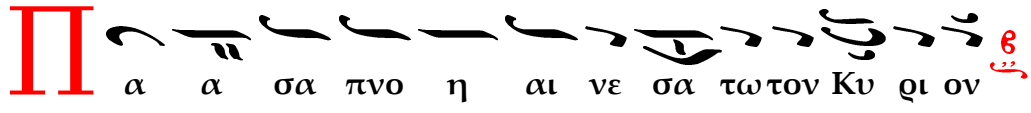

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

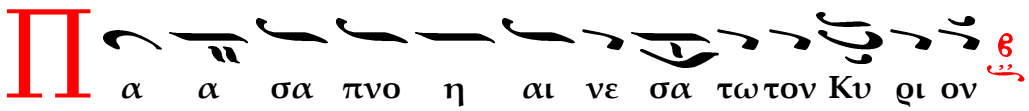

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

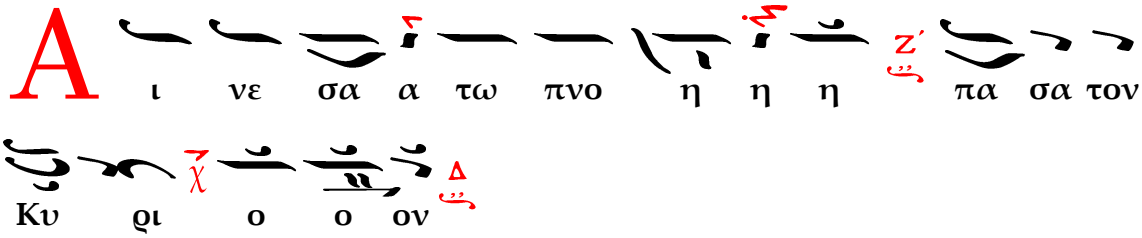

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α΄ 39-49, 56)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον

αὐτῆς.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

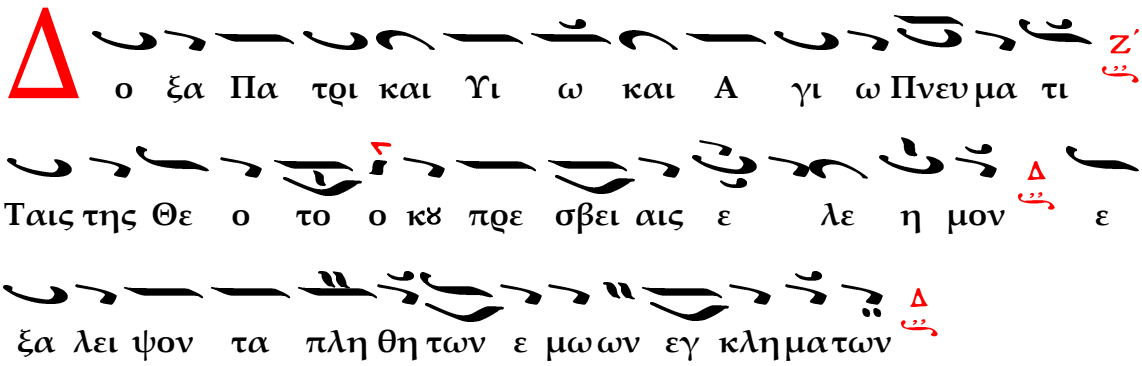

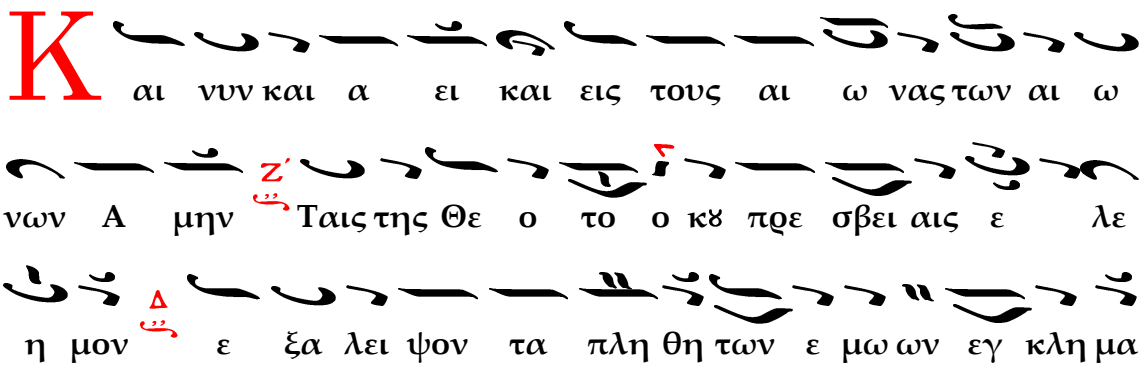

Καὶ τὸ ἑξῆς ἰδιόμελον ἐκ τῶν ἀποστίχων.
Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

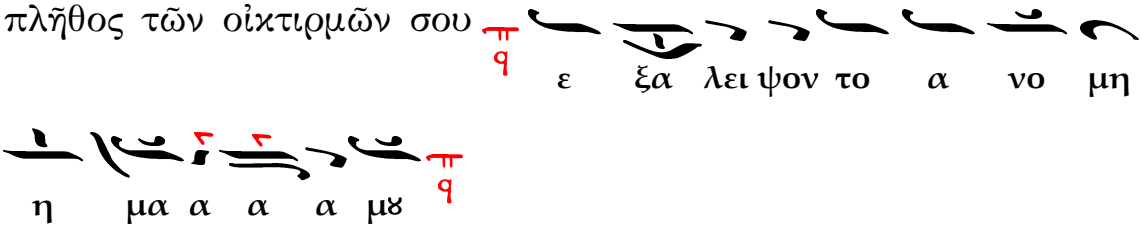

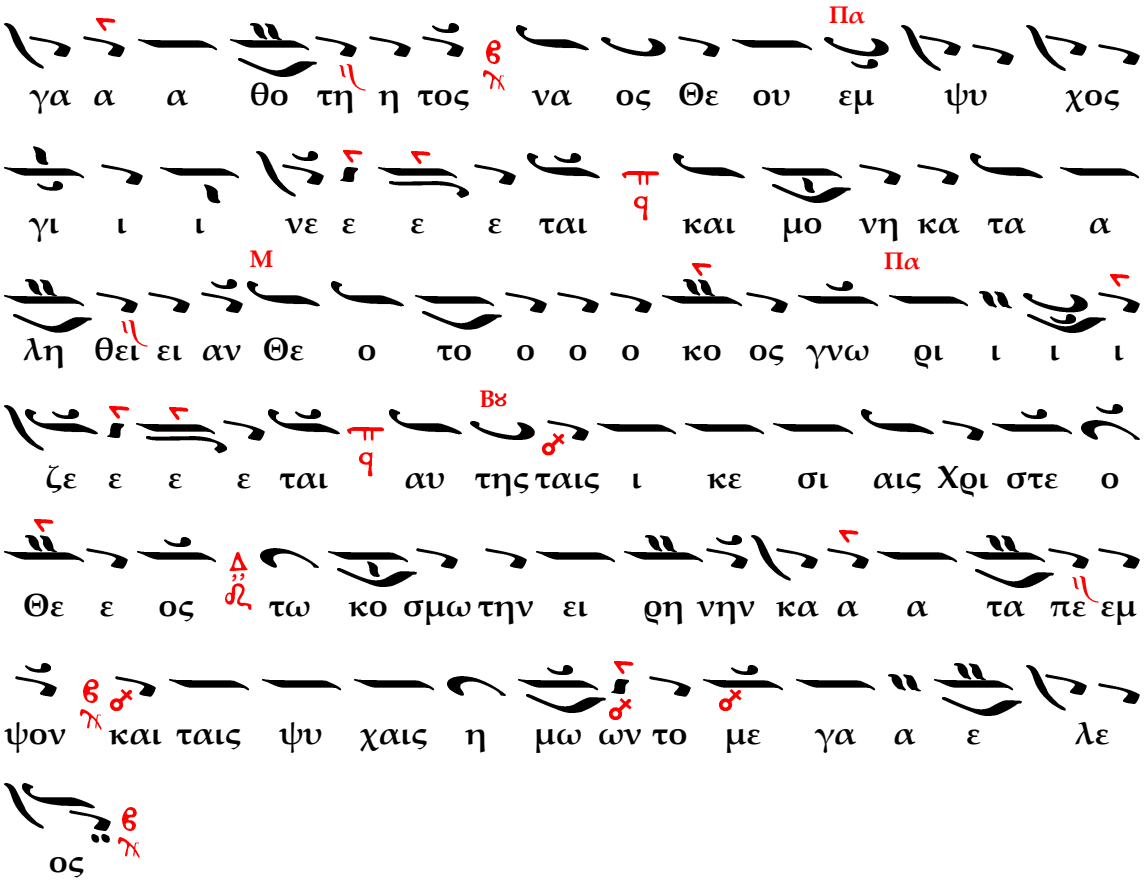

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, τοῦ Κυρίου Ἰωάννου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η΄ (δ΄), καὶ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου τὰ Τροπάρια εἰς ς΄.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

ὨΙδὴ α΄. Ὁ εἱρμός.

Ἦχος Πα

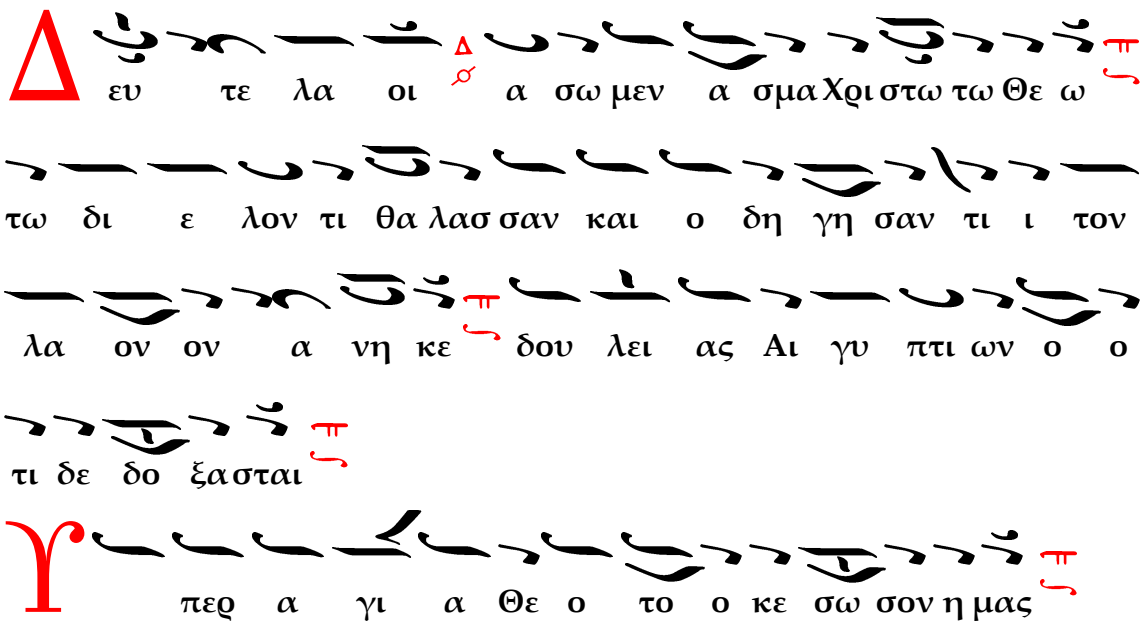

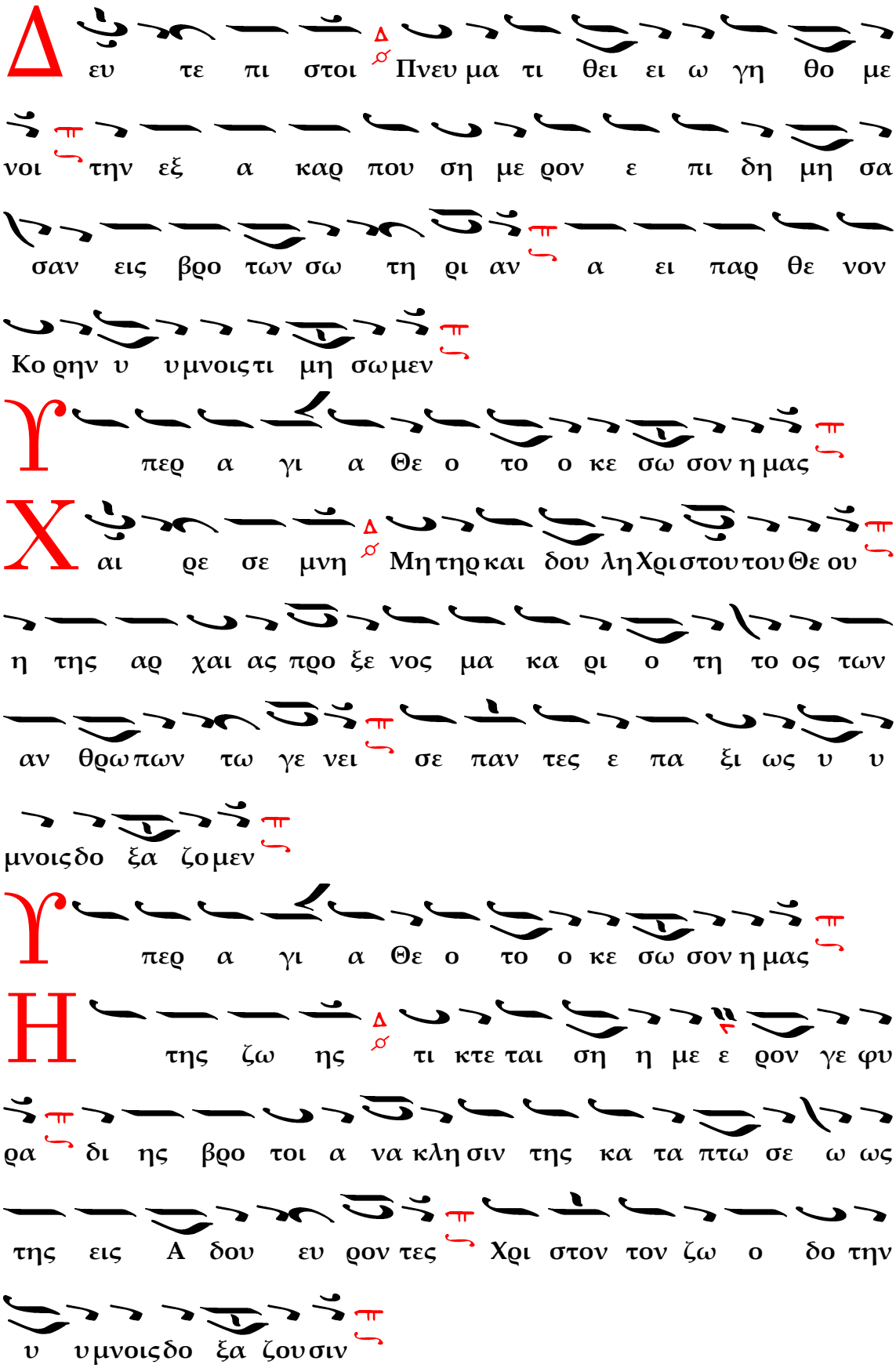
Δ ευ τε πι στοι Πνευ μα τι θει ει ω γη θο με
νοι την εξ α καρ που ση με ρον ε πι δη μη σα
σαν εις βρο των σω τη ρι αν α ει παρ θε νον
Κο ρην υ υμνοις τι μη σω μεν
περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
Χ αι ρε σε μνη Μη τηρ και δου λη Χρι στου του Θε ου
η της αρ χαι ας προ ξε νος μα κα ρι ο τη το ος των
αν θρω πων τω γε νει σε παν τες ε πα ξι ως υ υ
μνοις δο ξα ζο μεν
περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
Η της ζω ης τι κτε ται ση η με ε ρον γε φυ
ρα δι ης βρο τοι α να κλη σιν της κα τα πτω σε ω ως
της εις Α δου ευ ρον τες Χρι στον τον ζω ο δο την
υ υμνοις δο ξα ζου σιν

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ὠδὴ α΄. Ὁ εἱρμός.

Ἦχος πλ. Νη

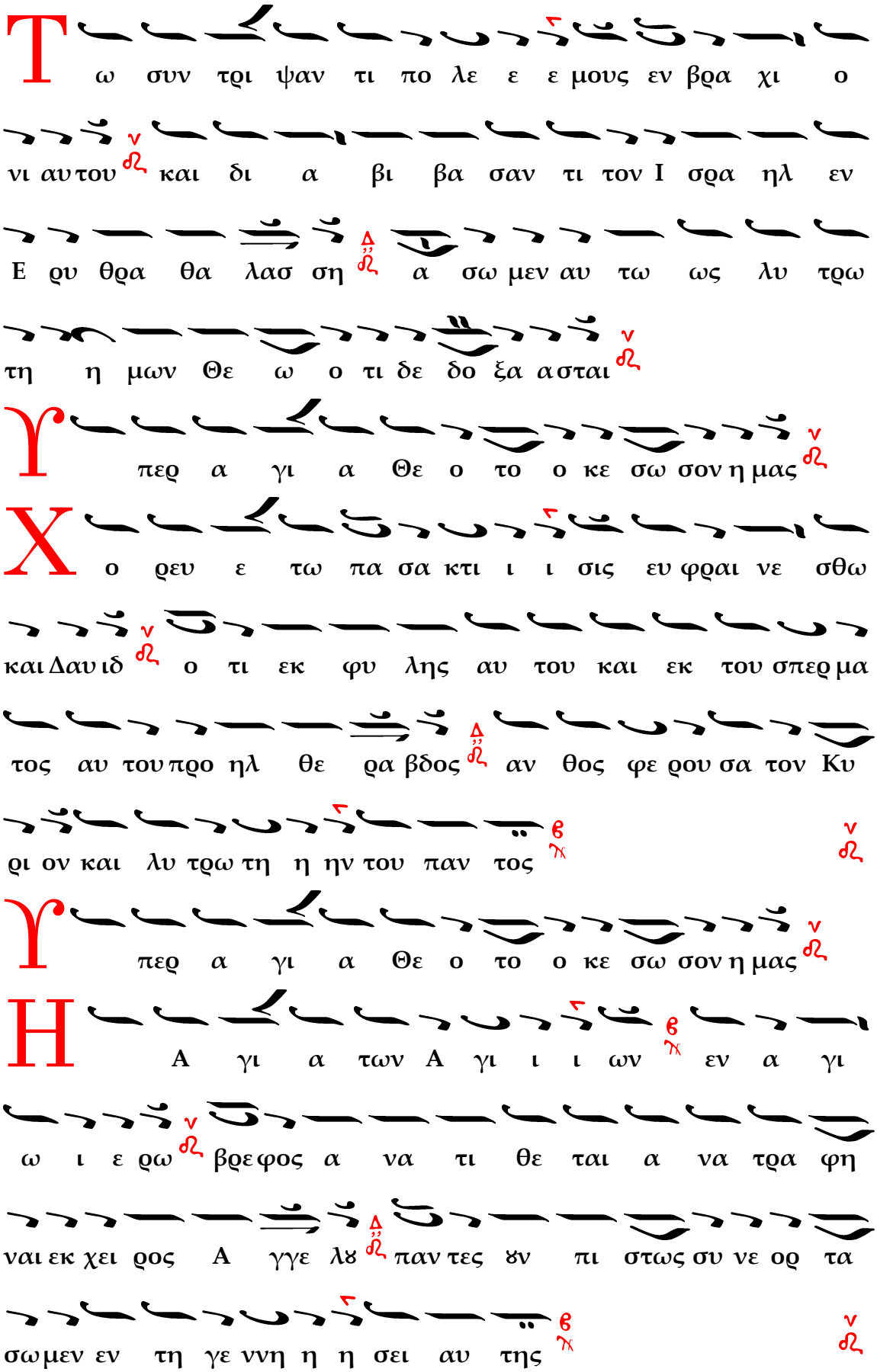

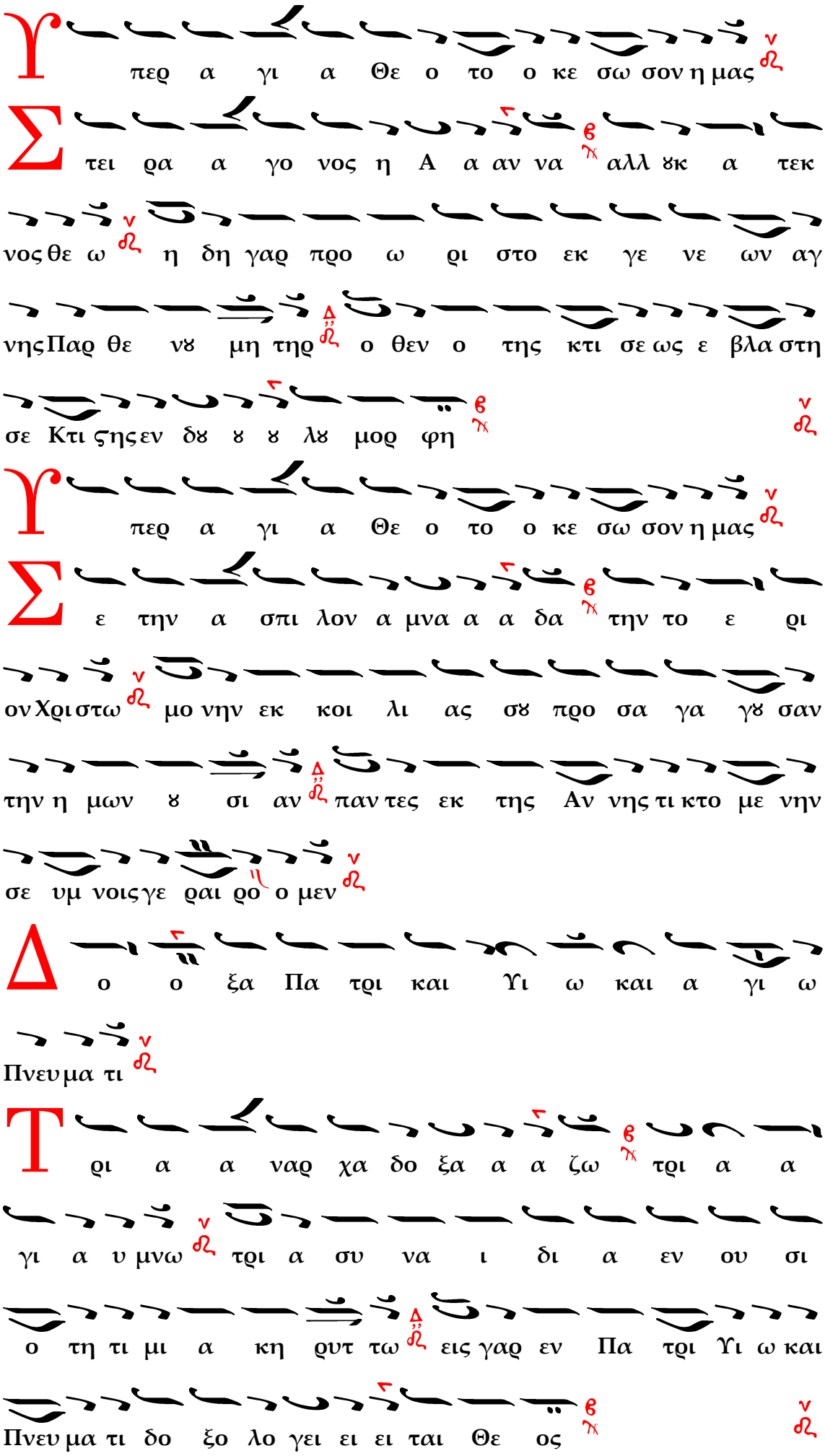
περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
τει ρα α γο νος η Α α αν να αλλ ϗκ α τεκ
νος θε ω η δη γαρ προ ω ρι στο εκ γε νε ων αγ
νης Παρ θε νϗ μη τηρ ο θεν ο της κτι σε ως ε βλα στη
σε Κτι ζης εν δϗ ϗ ϗ λϗ μορ φη
περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
ε την α σπι λον α μνα α α δα την το ε ρι
ον Χρι στω μο νην εκ κοι λι ας σϗ προ σα γα γϗ σαν
την η μων ϗ σι αν παν τες εκ της Αν νης τι κτο με νην
σε νμ νοις γε ραι ρο ο μεν
ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
ρι α α ναρ χα δο ξα α α ζω τρι α α
γι α υ μνω τρι α συ να ι δι α εν ου σι
ο τη τι μι α κη ρυτ τω εις γαρ εν Πα τρι Υι ω και
Πνευ μα τι δο ξο λο γει ει ει ται Θε ος

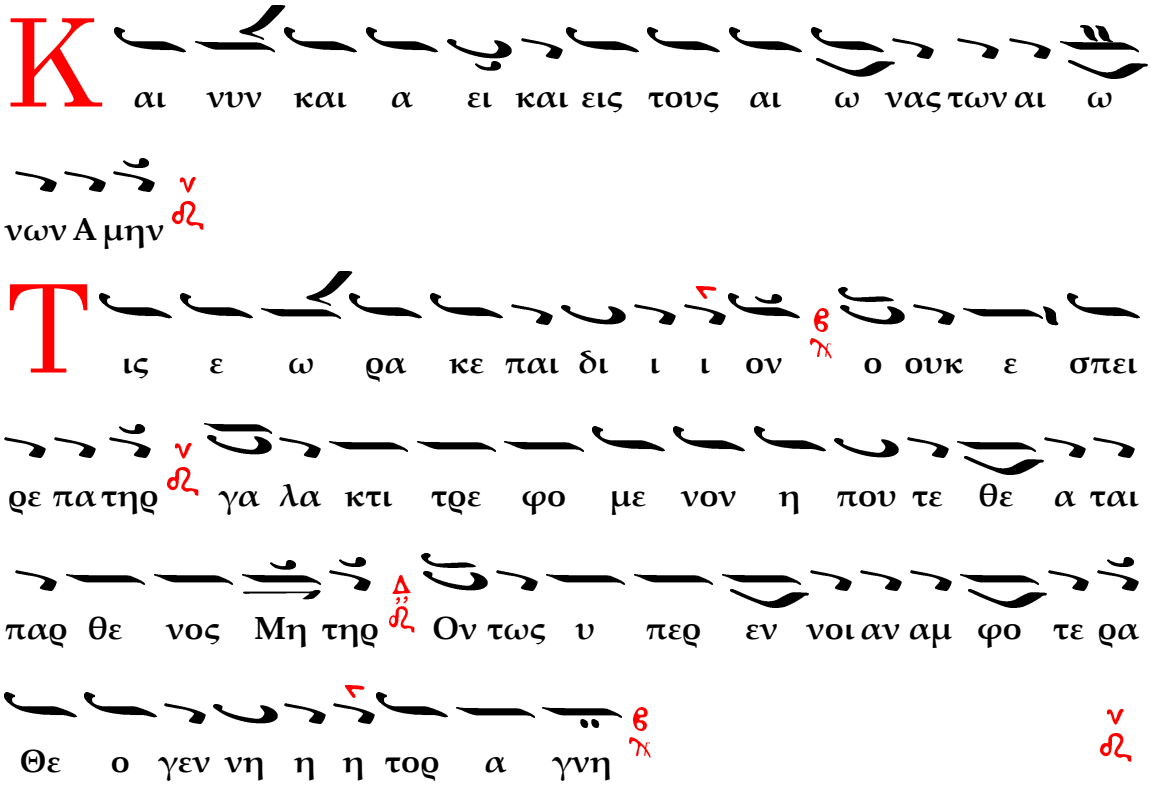

Ὠδὴ γ’. Ὁ Εἱρμὸς.

Ἦχος Πα

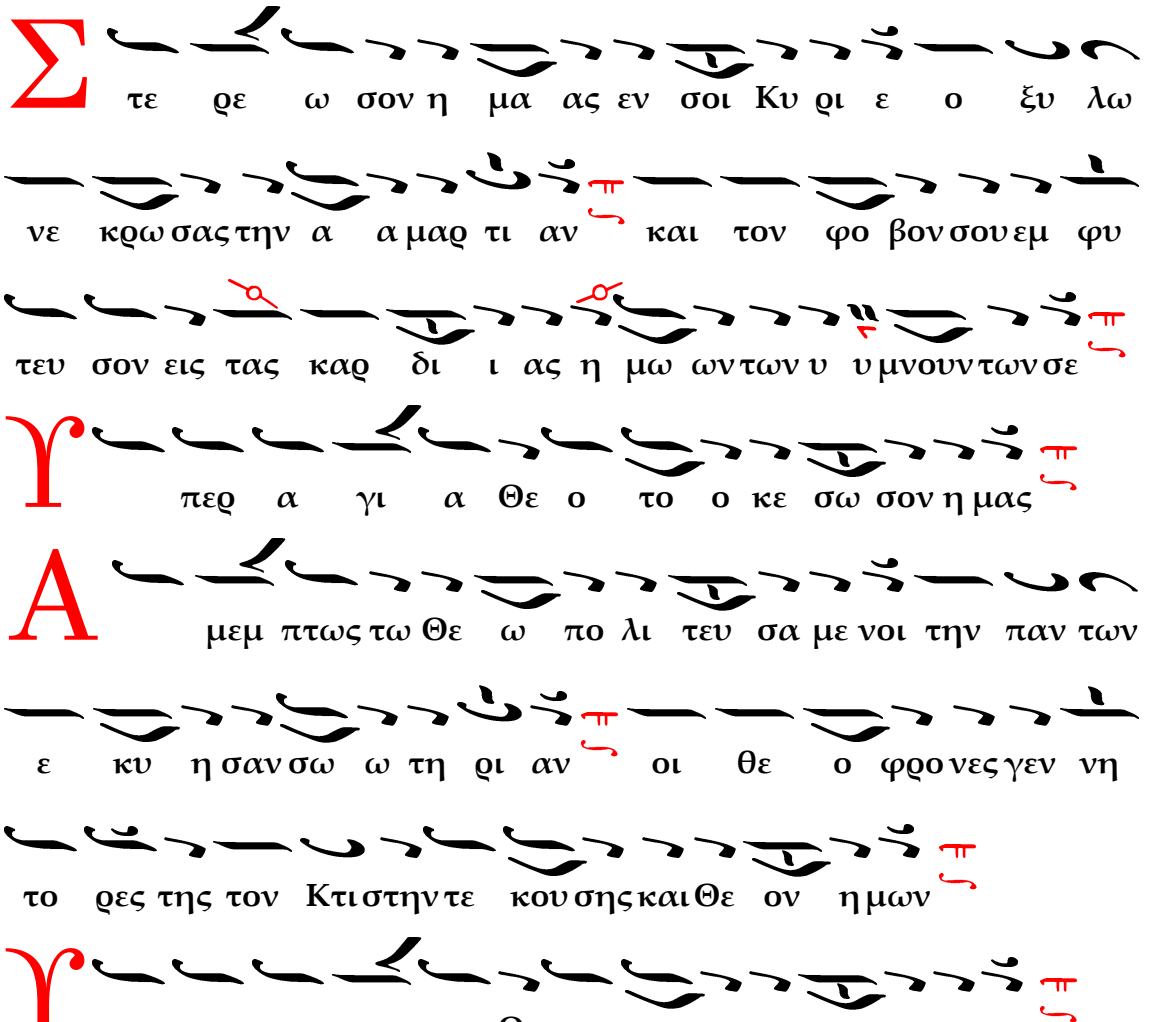

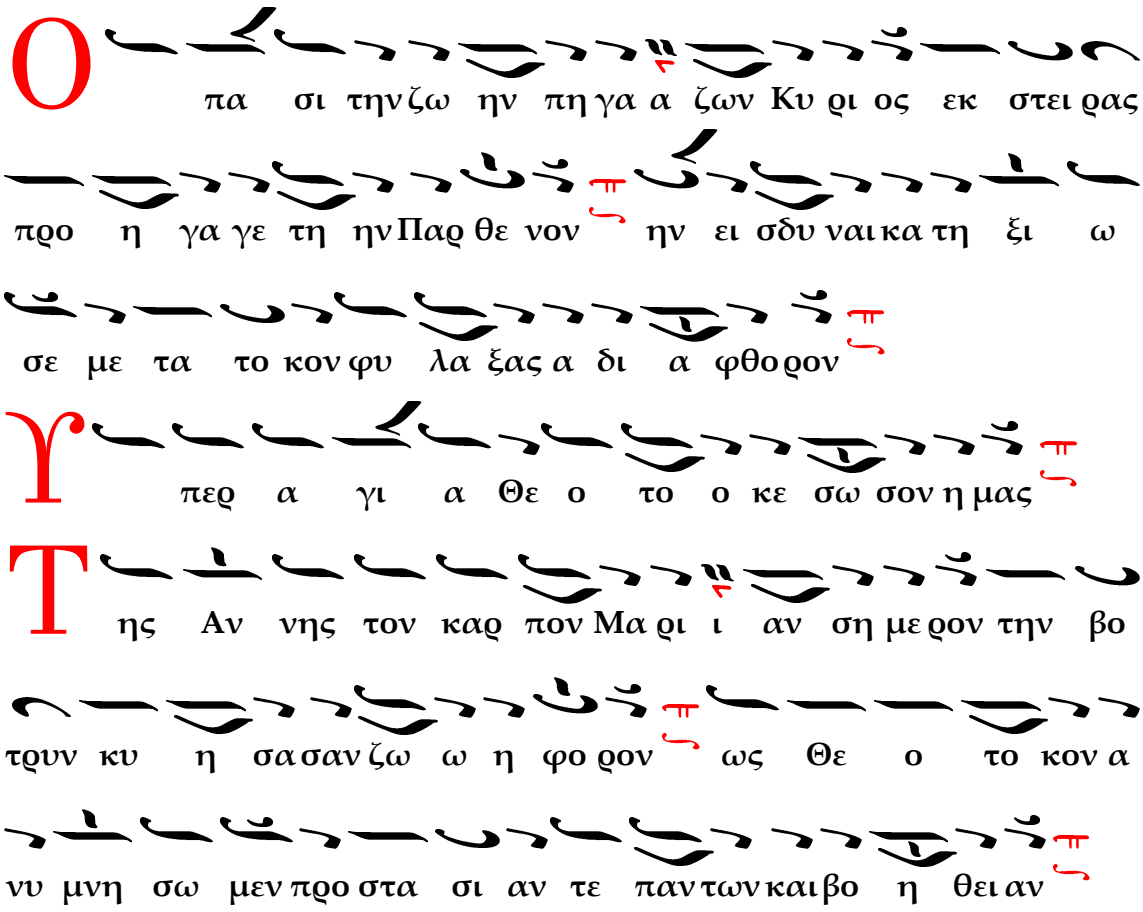

Κανὼν ἕτερος. ὨΙδὴ γ'. Ὁ Εἱρμὸς.

Ἦχος πλ. Νη

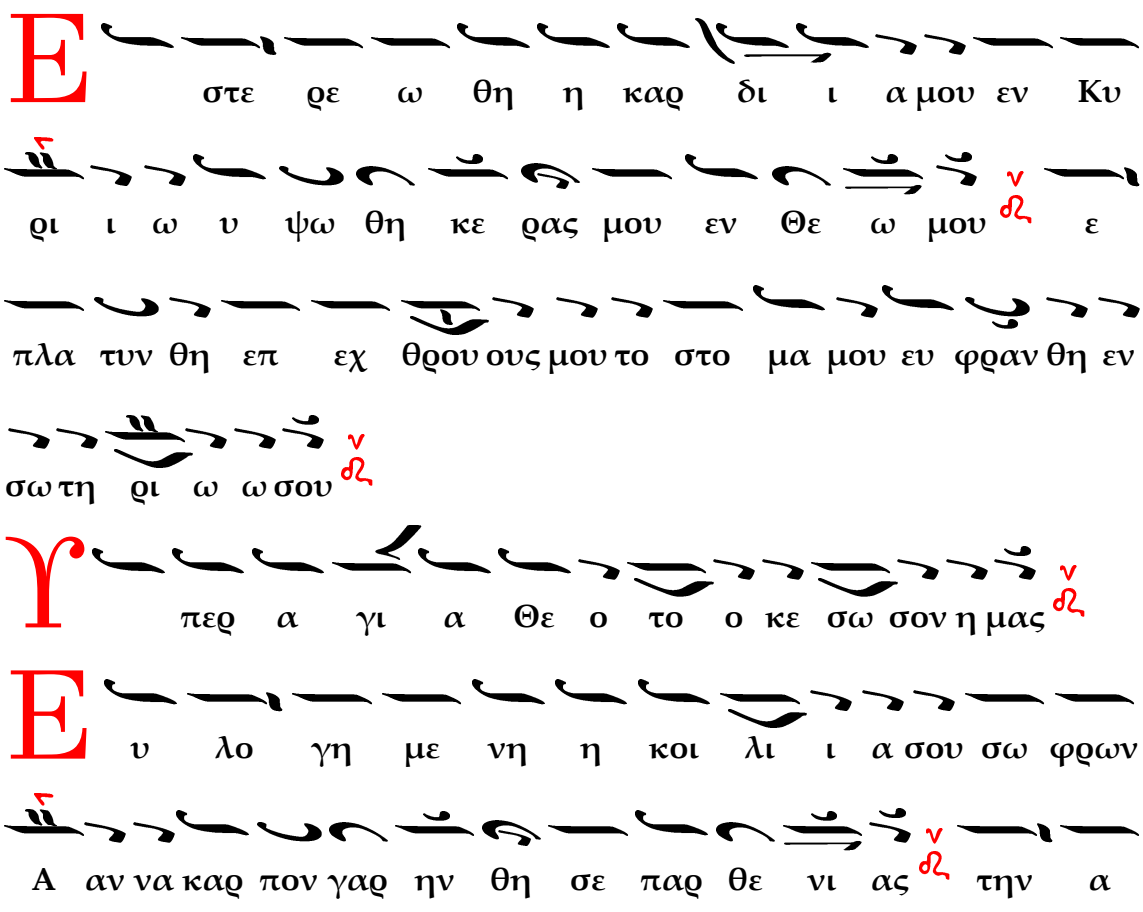

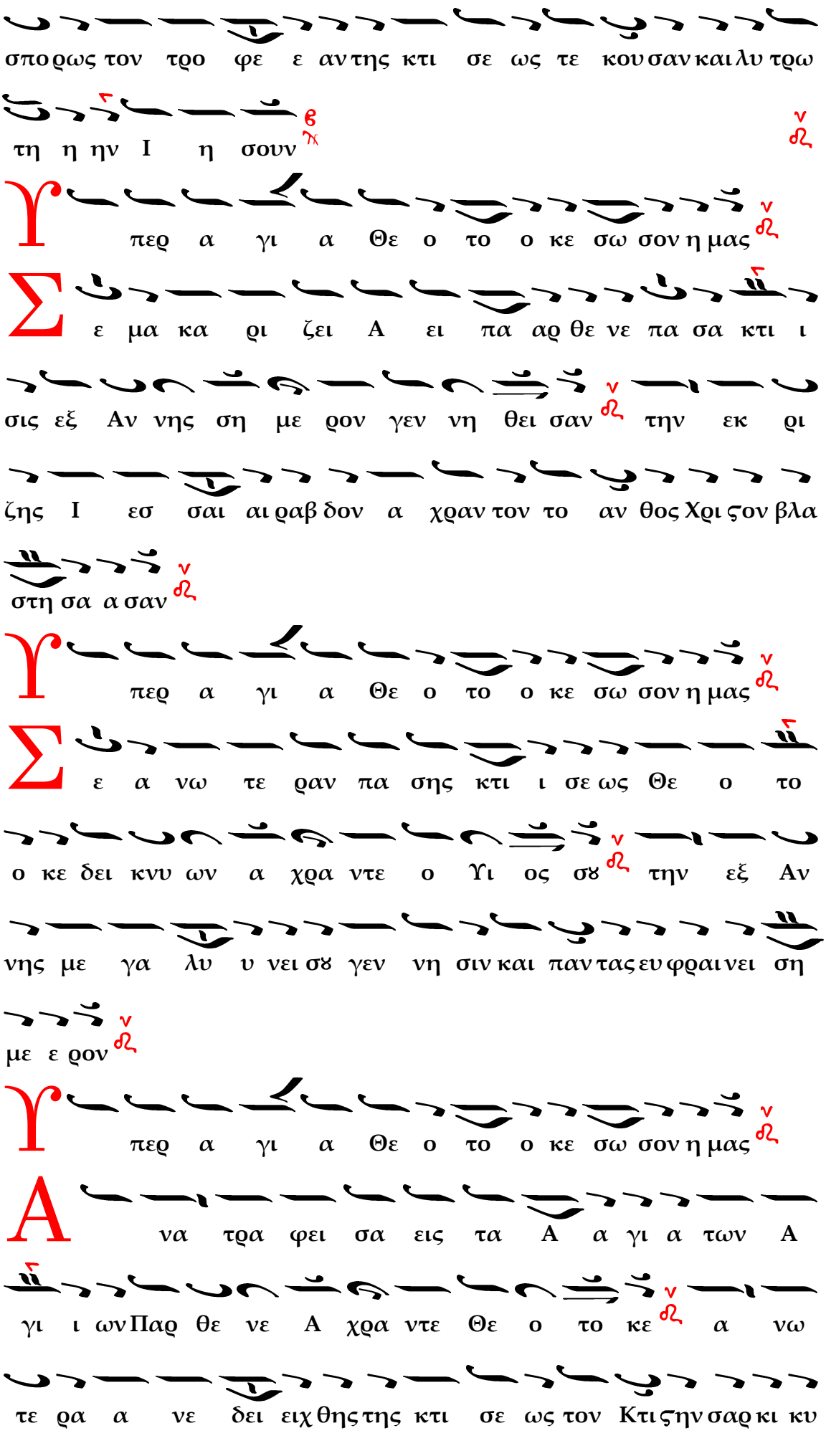
σπο ρως τον τρο φε ε αν της κτι σε ως τε κου σαν και λυ τρω
τη η ην Ι η σουν
περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
ε μα κα ρι ζει Α ει πα αρ θε νε πα σα κτι ι
σις εξ Αν νης ση με ρον γεν νη θει σαν την εκ ρι
ζης Ι εσ σαι αι ραβ δον α χραν τον το αν θος Χρι ςον βλα
στη σα α σαν
περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
ε α νω τε ραν πα σης κτι ι σε ως Θε ο το
ο κε δει κνυ ων α χρα ντε ο Υι ος σϑ την εξ Αν
νης με γα λυ υ νει σϑ γεν νη σιν και παν τας ευ φραι νει ση
με ε ρον
περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
Α να τρα φει σα εις τα Α α γι α των Α
γι ι ων Παρ θε νε Α χρα ντε Θε ο το κε α νω
τε ρα α νε δει ειχ θης της κτι σε ως τον Κτι ςην σαρ κι κυ

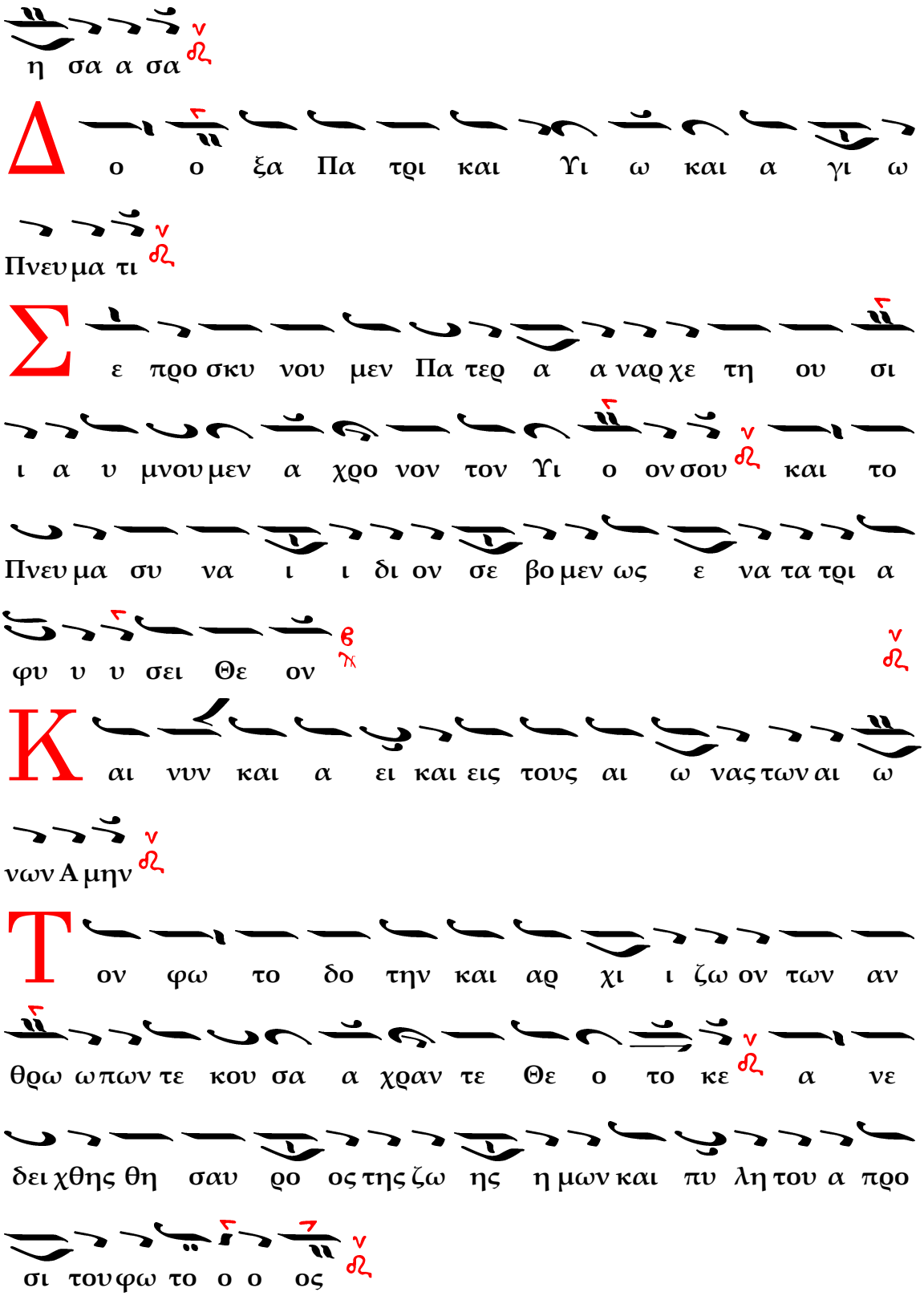

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ Προφήτης, μόνῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν τηρουμένην, τὴν ἁγίαν Παρθένον ἐκάλεσε· δι᾽ αὐτῆς διῆλθεν ὁ Κύριος, ἐξ αὐτῆς προῆλθεν ὁ Ὕψιστος, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπε, λυτρούμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

* * *

Κάθισμα.

Ἦχος δ΄ Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

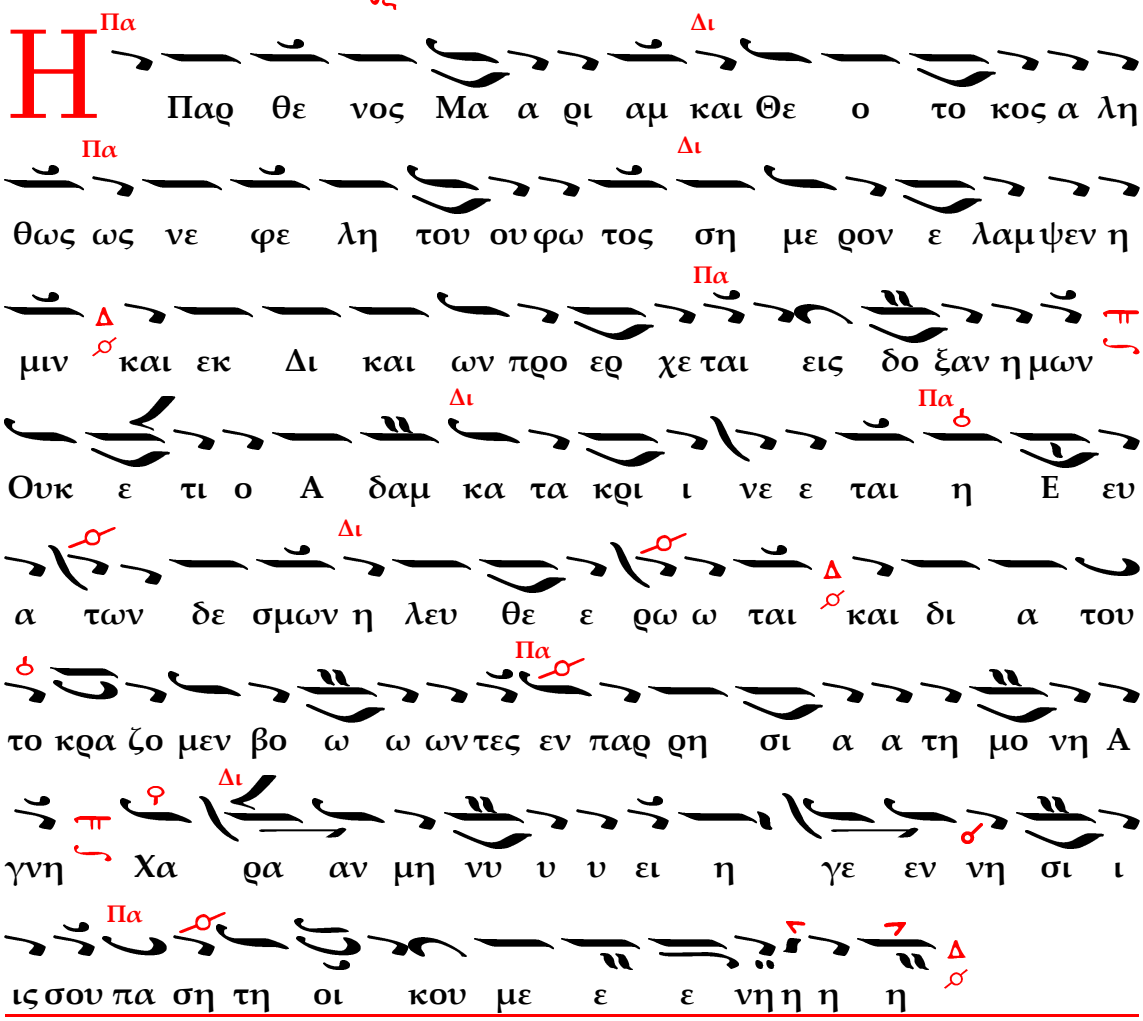

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὔα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἄχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι.* Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στειρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς,*ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Πάσας ἀληθῶς, Ἄννα, νικᾷς μητέρας,
Μήτηρ ἕως ἂν σὴ γένηται θυγάτηρ.

Ἐξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόῃ Ἄννα.

Ἧς ὁ πατὴρ Ἰωακεὶμ ἐκ βασιλικῆς φυλῆς εἶλκε τὸ γένος. Οὗτος, εἰ καὶ διπλᾶ τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ Θεῷ προσέφερεν ὡς φιλόθεος καὶ πλούσιος, ἀλλὰ τὴν ἀπαιδίαν ὠνειδίζετο. Ἐπὶ τούτῳ δηχθεὶς τὴν καρδίαν, αὐτὸς μὲν ἐν τῷ ὄρει, ἡ δὲ τούτου σύνευνος Ἄννα ἐν τῷ παραδείσῳ, δάκρυσι τὸν Θεὸν ἱκέτευον. Ὃς καὶ παρέσχεν αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας ἅγιον, τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ἵνα δὲ καὶ τῆς Ἄννης ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἴδωμεν τὰ γνωρίσματα, τὸ ἀκριβὲς διηγήσομαι.

Εἰκοστὸς τρίτος ἀπὸ γένους Δαυῒδ καὶ Σολομῶντος εὑρίσκεται ὁ Ματθάν, ὃς ἔγημε Μαρίαν ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, καὶ ἐγέννησεν Ἰακώβ, τὸν πατέρα Ἰωσὴφ τοῦ τέκτονος, καὶ θυγατέρες τρεῖς, Μαρίαν, Σωβὴν καὶ Ἄνναν. Καὶ ἡ μὲν Μαρία γεννᾷ Σαλώμην τὴν μαῖαν· ἡ δὲ Σωβὴ γεννᾷ τὴν Ἐλισάβετ· ἡ δὲ γεννᾷ τὴν Θεοτόκον· ὡς εἶναι τὴν Θεοτόκον ἐγγόνην Ματθὰν καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· τὴν δὲ Ἐλισάβετ καὶ τὴν Σαλώμην, ἀνεψιὰς μὲν τῆς Ἄννης, ἐξαδέλφης δὲ τῆς Θεοτόκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι αὐτάδελφοι, Ῥοῦφος καὶ Ῥουφιανός, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Κλίνων ἑαυτὸν Ῥουφιανὸς τῷ ξίφει,
Μένω σε, φησί, Ῥοῦφε, μὴ μέλλῃς, ἔπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Σεβῆρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἕτοιμός εἰμι πρὸς τὸ πᾶν οἴσειν πάθος,
Σεβῆρος εἶπε· καὶ πρός με τὸ ξίφος;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρος ὡς καθάλλεσθαι σθένει,
Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργῳ δεικνύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σεραπίωνος, ἀσκήσαντος ἐν τῇ μονῇ Σωτῆρος ἐν Πσκὼφ Ῥωσίας. (†1481)

Στίχ. Σωτῆρος βλέπεις τὸ Πρόσωπον, Ὃ πρῴην,
Ὡς ἐν ἐσόπτρῳ ἑώρας, Σεραπίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λουκιανοῦ, ἀσκήσαντος ἐν τῇ μονῇ Γενεσίου Θεοτόκου ἐν Περεγιασλάβ. (†1654)

Στίχ. Σὺν Θεοτόκῳ, Λουκιανέ, ἀγάλλῃ
Ἣ Γεννεσίου Μονὴν ᾧδε ἀνέθου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀθανασίου, ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσαντος καὶ ἀγχόνῃ τελειωθέντος. (†1774)

Στίχ. Ἀθανασίῳ ἀγχόνη ὤφθη κλίμαξ,
Δι᾽ ἧς ἀνῆλθεν εἰς οὐρανοῦ τὸ πλάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἐπισκόπου τῆς ἐν Γεωργίᾳ Ἀχταλίας. (†1803)

Στίχ. Σωφρόνως, Σωφρόνιε, βεβιωμένος,

Ἁγίων ἰσότιμος ἐνδίκως ὤφθης.

Διήγησις περὶ ἀγάπης πάνυ ὠφέλιμος.

Στίχ. Λύειν τὸ μῖσος σπουδάσωμεν ἐνθάδε,
Ἐκεῖσε καὶ γάρ, τοῦτο ἐργῶδες λύειν.

Ἱερεύς τις μετ' εὐλαβοῦς Διακόνου ἀγάπην τῷ Κυρίῳ φίλην εἰς ἀλλήλους κτησάμενοι, διὰ δαιμονικῆς σκαιότητος εἰς ἔχθραν περιτραπέντες, ἐπὶ πολὺ ἔμειναν ἀδιάλλακτοι. Ἐπεὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ μίσει τελευτῆσαι τὸν Ἱερέα συνέβη, ὁ Διάκονος ἤσχαλλεν, ὅτι μὴ ζῶντι τῷ Ἱερεῖ τὴν ἔχθραν διέλυσε. Καί τινι τῶν εὐδιακρίτων τὸ συμβὰν κοινωσάμενος, ὑπὸ τούτου πρός τινα τῆς ἐρήμου μοναστὴν γενέσθαι παρηγγυᾶτο· ὁ δέ, μάλα προθύμως τοὺς ἐρημικωτέρους τόπους περινοστῶν, τὸν ἰατρὸν ἐπεζήτει.

Καὶ δή τινα καταλαβὼν γέροντα, τούτῳ τὴν μνησικακίαν ἀπεκάλυψεν, ἐναργῆ πληροφορίαν ζητῶν παρ' αὐτοῦ τῆς ἀφέσεως· πρὸς ὃν ὁ γέρων· Ὁ πιστῶς αἰτῶν, λαμβάνει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται, οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, φησίν, ἀδελφέ· καί σοι, ὡς ἐπ' ἀγαθῷ σπεύδοντι, ταχεῖαν τοῦ ζητουμένου λύσιν λαβεῖν παρέξει ὁ Κύριος. Ὅθεν ἐλήλυθας ἀνάστρεφε· καὶ ὀψίας ἐν τῷ ναῷ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας γενόμενος, πρὸ πάντων ὑποκεκρυμμένος τὰς Ὡραίας πύλας κατάλαβε καὶ τὸν πρῶτον ἐν αὐταῖς εἰσβαλόντα κράτησον καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτὸν προσαγόρευσον, δοὺς αὐτῷ καὶ τὸ ἐσφραγισμένον τοῦτο πινάκιον, καὶ παρ' αὐτῷ ἔσται σοι πάντως βεβαία τῶν σφαλέντων ἡ ἐπανόρθωσις.

Τότε ὁ Διάκονος, ὡς ὁ Πατὴρ διετάξατο, ἀωρὶ τῶν νυκτῶν τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει τὸ προπύλαιον· καὶ παρευθὺς ὁ δηλωθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ἀνὴρ ἀνεφάνη· καὶ τοῦτον ὁ Διάκονος ἀσπασάμενος, τὸ γραμμάτιον τοῦ γέροντος ἐπιδίδωσιν, ἀνακαλύψας αὐτῷ τὸ ἐπακολουθῆσαν τοῦ δράματος. Ὀξὺς δὲ ὢν ὁ ἀνήρ, οἰκονομίας χάριν τὸ γενόμενον ἔκρινε, καὶ ὅλον ἑαυτὸν καταβρέχων τοῖς δάκρυσιν, ἔλεγε· Τίς εἰμι ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος, ἵνα κατατολμήσω τοιούτου ἐγχειρήματος; ὅμως ταῖς εὐχαῖς καταθαῤῥήσας τοῦ ἀποστείλαντός σε, πρὸς τὸ προκείμενον τρέπομαι.

Καὶ δὴ ἐπ' αὐταῖς ταῖς κεκλεισμέναις πύλαις ὡς ἵστατο, τὰς χεῖρας ὑψώσας πρὸς οὐρανὸν καὶ γόνυ κλίνας, τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἔδαφος τέθεικεν, ὑποψιθυρίζων τῇ προσευχῇ· καὶ μετὰ μικρὸν ἀναστὰς (φρίττω λέγειν, κατανοῶν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἀνδρός εὐπαῤῥησίαστον!), ὡς εἴρηκεν· Ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου, Κύριε· τὸ προπύλαιον αὐτῷ αὐτομάτως ἠνέῳκτο, καὶ τούτῳ συνεισελθόντος τοῦ Διακόνου, ἐπὶ τὴν αὐλὴν τοῦ νάρθηκος ἔστησαν. Αὖθίς τε πάλιν πρὸς τὰς ἐκεῖσε τοῦ ναοῦ ἐξ ἀργύρου πύλας γενόμενοι, ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνήρ, πρὸς τὸν Διάκονον ἔφησεν· Ἐνταῦθα στῆθι καὶ περαιτέρω μὴ πρόβαινε.

Ἐκεῖνος δέ, τὴν συνήθη πάλιν ἐπὶ τῇ φλοιᾷ ποιήσας μετάνοιαν, τὰς ἀργυραίας πύλας κεκλεισμένας οὔσας ἀνέῳξε· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ξένον θέαμα ἐδέχετο ἐν ἑαυτῷ. Ἐκ γὰρ τῆς ὀροφῆς τοῦ ναοῦ λυχνία φωτεινὴ ἐπελθοῦσα πρὸς τῇ κεφαλῇ τοῦ ἀνδρός, ἐφωταγώγει τὸ ἱερόν· ἀλλὰ καὶ τούτῳ προσευχομένῳ συνείπετο. Ὡς δὲ πρὸς αὐτὸ λοιπὸν τὸ Θυσιαστήριον ἔφθασε, κἀκεῖ προσκλίνας τὴν κεφαλήν, ἠρέμα ἔξω πρὸς τὸν Διάκονον γίνεται, καὶ πάλιν αὐτομάτως πᾶσαι αἱ θύραι ἐκλείσθησαν. Τότε ἀγωνία καὶ δειλία τὸν Διάκονον ἔλαβε, μὴ τολμῶντα τῷ ἀνδρὶ πλησιάσαι τὸ σύνολον· εἶχε γάρ, ὡς ἔλεγεν, ἀπὸ τῆς εὐχῆς ὡς Ἀγγέλου δεδοξασμένον τὸ πρόσωπον, ὡς λοιπὸν λογισμοῖς τὸν Διάκονον βάλλεσθαι, λέγοντα, μὴ Ἄγγελός ἐστιν ὁ φαινόμενος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο διέλαθε

τὸν φαινόμενον· φησὶ γὰρ πρὸς τὸν Διάκονον· Τί τοῖς λογισμοῖς δι᾽ ἐμὲ πολιορκῇ καὶ ταράττῃ, ὦ ἄνθρωπε; Πίστευσον, ὅτι κἀγὼ χοϊκός εἰμι ἄνθρωπος, καὶ ἐξ αἵματος καὶ σαρκὸς καὶ εὐαγοῦς οἴκου χαρτουλάριος τὸ ἐπάγγελμα, ἐκ τῶν ἐκεῖσε προσόδων τὰ πρὸς ζωὴν ποριζόμενος· ἀλλ᾽ ἡ πάντα καλῶς διεξάγουσα πρόνοια, δι᾽ εὐτελῶν πολλάκις μεγάλα εἴωθε διεξάγειν τεράστια· ὅμως, ἀδελφέ, πρὸς τὸ προκείμενον ἀπίωμεν.

Καὶ ἄμφω πρὸς τὸν φόρον εὐθυδρομήσαντες, τὸν ναὸν ἐκεῖσε τῆς Θεοτόκου κατέλαβον· καὶ πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἤδη γενόμενοι τοῦ ναοῦ, διὰ προσευχῆς πάλιν κἀκείνας ἀνέῳξε. Καὶ πρὸς αὐτὸ γενόμενος τὸ Θυσιαστήριον, τὴν εὐχὴν ἐπετέλει κατὰ τὸ σύνηθες· καὶ τὸν Διάκονον, ἔξω ἑστῶτα, καταλαβόντος, μετ᾽ ἐκπλήξεως τό, Κύριε ἐλέησον, λέγοντα, αἱ πύλαι μόναι ἄφνω πάλιν ἐκλείσθησαν.

Εἶτα πάλιν τὸν ἐν Βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου καταλαμβάνει ναόν. Ἔλεγε δὲ ὁ Διάκονος, ὅτι οὕτως ἡμᾶς ὑπελάμβανον ἐν τοῖς ναοῖς τὴν πορείαν ποιεῖσθαι, ὡς μηδὲ πτῆσιν ὀρνέου τῇ ἡμῶν ὀξύτητι παραβάλλεσθαι. Καὶ δὴ πρὸς τὰς πύλας τῆς Θεοτόκου γενόμενοι αὐτομάτως καὶ αὗται τῷ ἀνδρὶ προσανεῴχθησαν· καὶ τὴν εὐχὴν κἀκεῖσε ποιησάμενος, δάκρυσι καταβρέχων τὰς παρειάς, τῆς ἁγίας Σοροῦ τὰς πύλας κατέλαβε· καὶ ἐν αὐταῖς τὸν Διάκονον ἐπιστήσας βλέπειν τρανῶς, τῶν εἰσερχομένων παρηγγυᾶτο τὴν κατανόησιν. Καὶ δὴ πρὸς τὴν φλοιὰν τὴν ἐξ ἔθους εὐχὴν ποιησαμένῳ, αἱ τῶν πυλῶν ἐπάρσεις αὐτῷ τὴν εἴσοδον παρεχώρησαν· καὶ πρὸς τοῦ ναοῦ γενόμενος τὸ μεσαίτατον, τὰ γόνατα τῷ ἐδάφει ἐπερείσας, ἀνενδότως ἐν αὐτῷ ἐποίει τὴν δέησιν.

Ὡς δὲ μετὰ ταῦτα ὅρκοις ἡμῖν ἐπιστώσατο ὁ Διάκονος, διεβεβαίου ὅτι, ὡς πρὸς τὴν βαθμίδα τῆς πύλης, ἐν ᾗ ἱστάμην θαμβούμενος, ὀφθαλμοφανῶς εἶδον ὡσεὶ Διάκονόν τινα, ἐκ τοῦ Θυσιαστηρίου ἐξερχόμενον καὶ ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα θυμιατήριον καὶ θυμιῶντα τὸ ἱερὸν Ἁγίασμα. Μετὰ δὲ μικρᾶς τινος ὥρας διάστημα, ὡς κληρικούς τινας εἶδον εἰσερχομένους, ἱερέων στολὴν περικειμένους λευκοφανῆ· καὶ πάλιν ἱερέων ἄλλο σύστημα φωτεινόν, πορφυροῦν ποδήρη περικειμένους εἰσέρχεσθαι, καὶ τούτους ἀμφοτέρους χορείαν ἐγείραντας, ἐπᾴδειν μέλος μάλα τερπνὸν καὶ ἐξαίσιον, ὡς μηδὲν ἕτερον καταλαβεῖν τὸν Διάκονον δύνασθαι, εἰμὴ μόνον τό, Ἀλληλούϊα. Καὶ μετὰ τὸ τὴν εὐχὴν τελέσαι τὸν χαρτουλάριον, ἐξελθεῖν καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, ἔνδον τοῦ ναοῦ ἀκωλύτως γενόμενος, πρὸς τοὺς τὴν ἀριστερὰν χορείαν ἐπέχοντας ἱερεῖς στόχασαι, εἰ δύναιο κατανοῆσαι τὸν μεθ᾽ οὗ τῇ μνησικακίᾳ ἀδιάλλακτος ἔμεινας.

Τότε εἰσελθὼν ὑπότρομος ὁ Διάκονος, σπουδῇ πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἔξεισιν εἰρηκώς, μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖσε τὸν ἐπ᾽ ἔχθρᾳ τὸν βίον καταλύσαντα ἰδεῖν Ἱερέα. Εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνθρωπόμορφος ἄγγελος, Εἰσελθών, κατάθεε καὶ τὴν χορείαν τήν δε τὴν δεξιάν, εἴρηκε. Καὶ δὴ πρὸς αὐτὴν γενόμενος ὁ Διάκονος, καθαρῶς ἑστῶτα ἐν αὐτῇ γνωρίσαι τὸν ζητούμενον ἔφασκε. Καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ μακάριος· Εἰ τοῦτον ἀκριβῶς κατενόησας, εἰπὲ πορευθεὶς τάδε· Νικήτας ὁ χαρτουλάριος, ἔξω ἑστώς, ἐλθεῖν σε προσφωνεῖ. Καὶ πορευθεὶς ὁ Διάκονος, κατὰ τὴν διαταγήν, τὸν ἱερέα ἐκ τῆς δεξιᾶς πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον συνεξάγει χορείας, ᾧ καὶ πραείᾳ ἔλεξε τῇ φωνῇ· Κύριε Πρεσβύτερε, διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ, διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἐν τῇ σῇ ἀθρόᾳ μεταβολῇ ἀσυμφώνους μεῖναι τῷ σφάλματι.

Τότε γόνυ ἀμφότεροι κλίναντες, ἐν ἁπλῷ φιλήματι τὴν ἔχθραν διέλυσαν· καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸν ναὸν εἰσέδυ καὶ τὴν αὐτοῦ χορείαν κατέλαβεν· ὁ δὲ τοῦ

Θεοῦ ἄνθρωπος ἔλαβε τὸν Διάκονον καὶ τῇ φλοιᾷ τοῦ ἱεροῦ ἁγιάσματος προσπεσόντος, αἱ πύλαι τούτου θείᾳ δυνάμει ἐκλείσθησαν· καὶ μέρος τι τῆς ὁδοῦ διανύσαντες, ἄμφω ἔστησαν· καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὕτω πως ἔφη πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, σῴζων σῴζου, καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν περιποίησαι καὶ τῷ πρὸς τὴν ἐμὴν εὐτέλειαν Πατρί σε ἀποστείλαντι εἰπὲ πορευθείς· Τῶν εὐχῶν σου ἡ καθαρότης καὶ ἡ πρὸς Θεὸν παῤῥησία, καὶ νεκρὸν πρὸς εἰρήνην ἐξαναστῆσαι δύναται, ἡμῶν εἰς τοῦτο μηδὲν τὸ παράπαν συμβαλλομένων· καὶ τοῦτο εἰπών, ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Διακόνου ἐγένετο.

Ἐκεῖνος δέ, προσκυνήσας τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ οἱ τοῦ θαυμαστοῦ ἵσταντο πόδες ἀνδρός, τὴν πρὸς τὸν γέροντα πορείαν ἐκπεπληγμένος ἤνυε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ. α΄ Γα

ᾠδὴ α΄

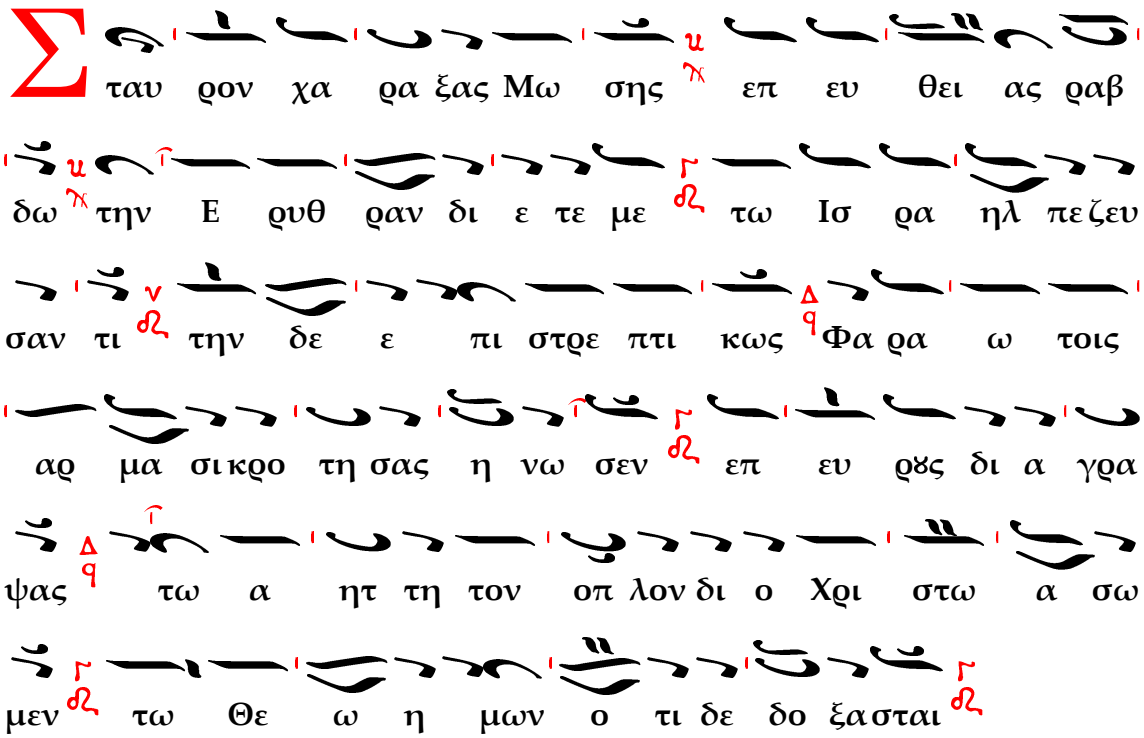

ᾠδὴ γ΄ ἦχος πλ. Νη

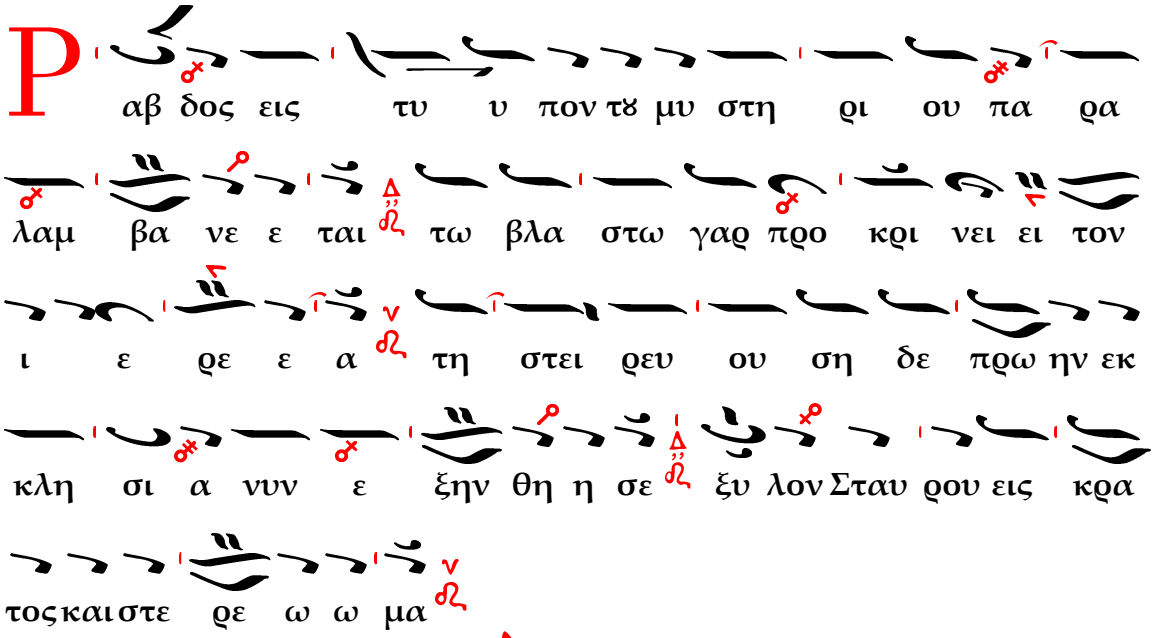

ᾠδὴ δ΄ ἦχος πλ. Γα

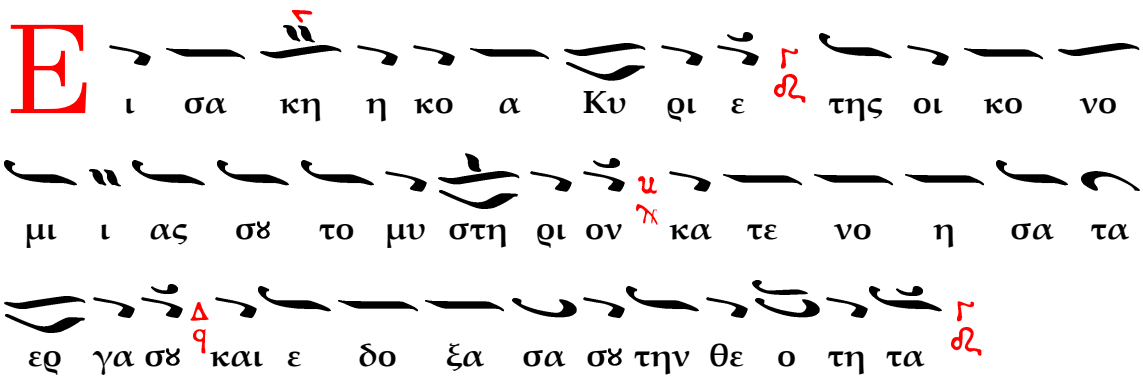

ᾠδὴ ε΄ ἦχος πλ. Νη

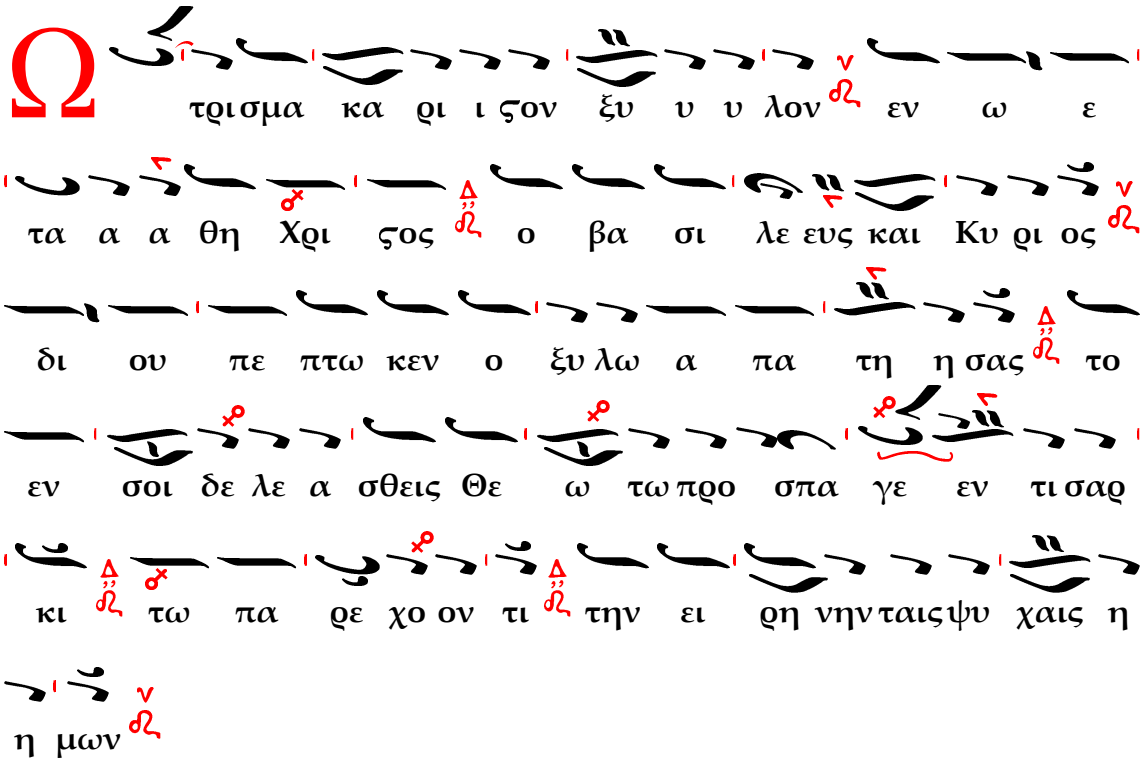

ᾠδὴ ϛ΄

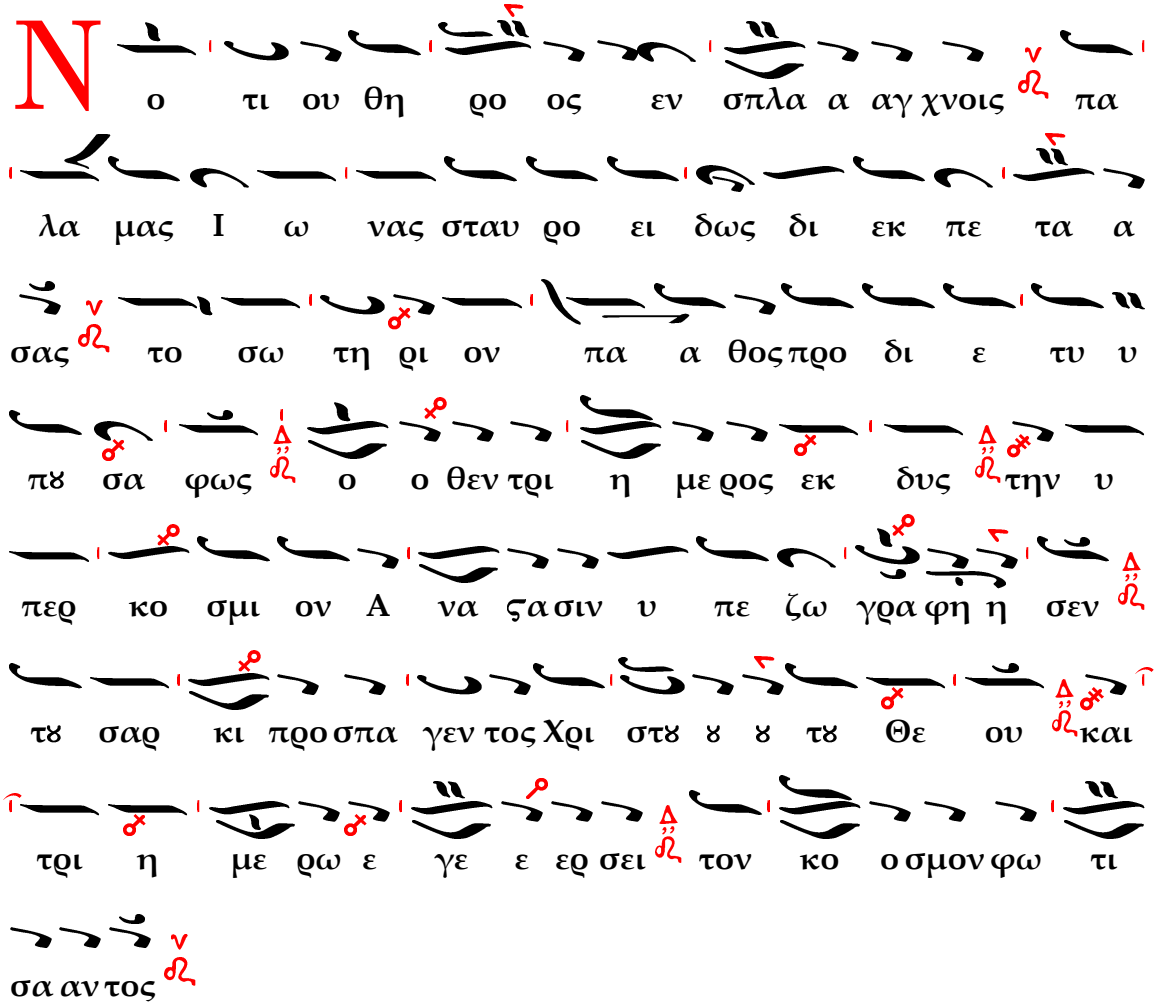
Νο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πϑ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ϛα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τϑ σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στϑ ϑ ϑ τϑ Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αν τος

ᾠδὴ ζ΄

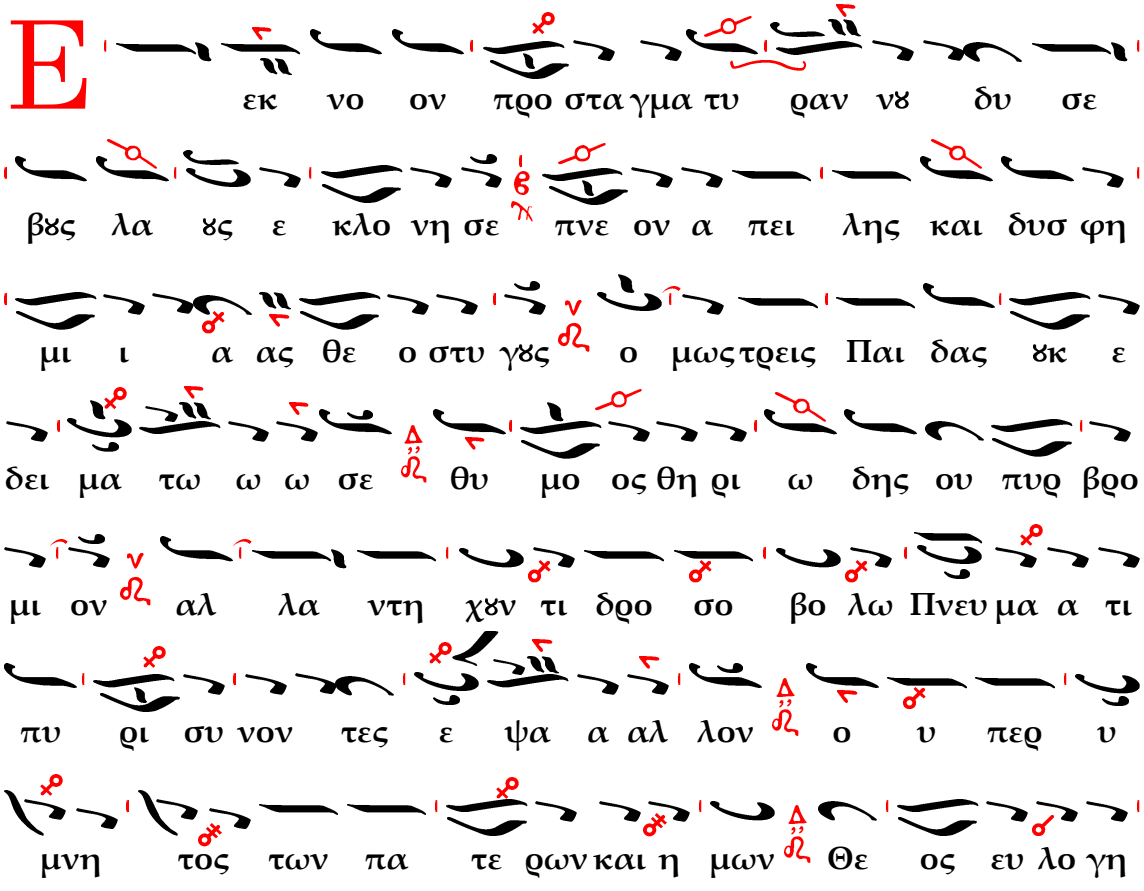
Ε κ νο ον προ στα γμα τυ ραν νϑ δυ σε
βϑς λα ϑς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γϑς ο μως τρεις Παι δας ϑκ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο
μι ον αλ λα ντη χϑν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι
πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ
μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη

ᾠδὴ ή΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

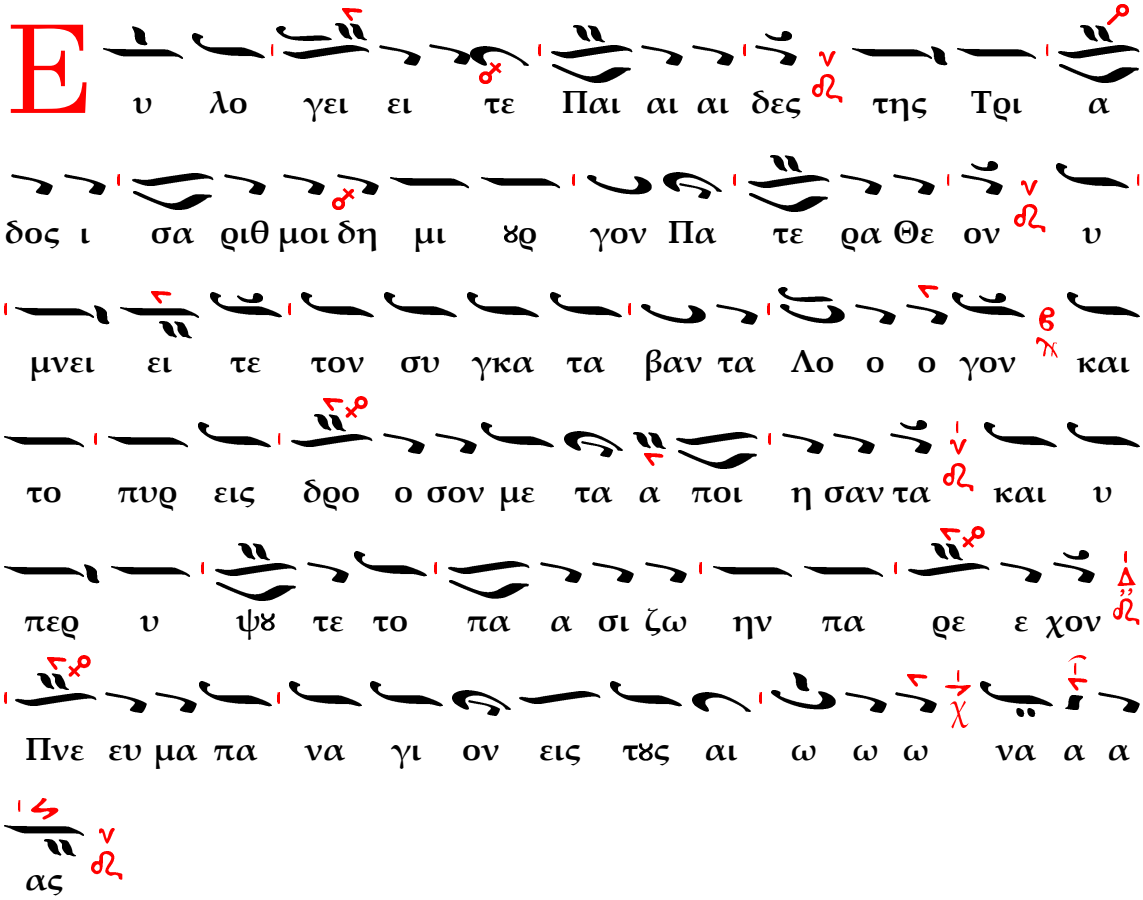

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμὸς.

Ἦχος Πα

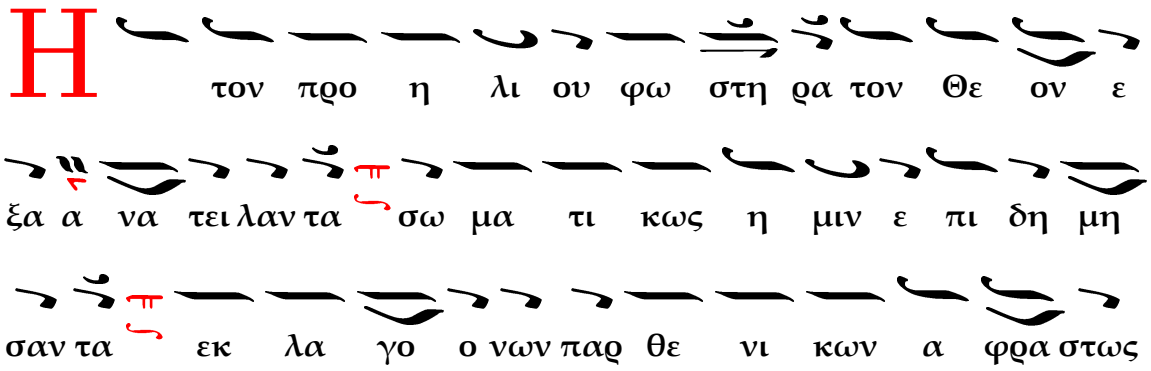

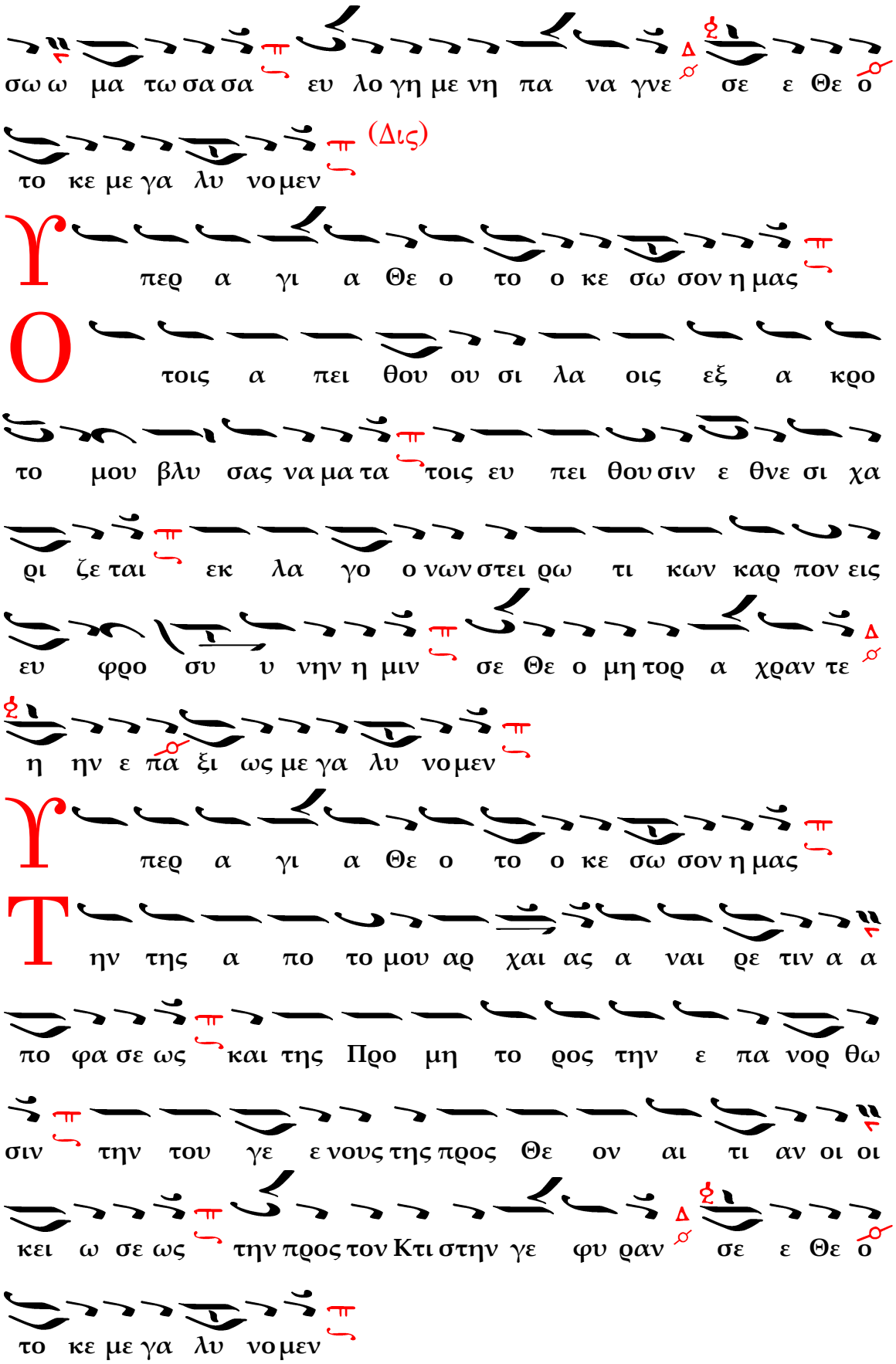
σω ω μα τω σα σα ευ λο γη με νη πα να γνε σε ε Θε ο
το κε με γα λυ νο μεν (Δις)
Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
Ο τοις α πει θου ου σι λα οις εξ α κρο
το μου βλυ σας να μα τα τοις ευ πει θου σιν ε θνε σι χα
ρι ζε ται εκ λα γο ο νων στει ρω τι κων καρ πον εις
ευ φρο συ υ νην η μιν σε Θε ο μη τορ α χραν τε
η ην ε πα ξι ως με γα λυ νο μεν
Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
Τ ην της α πο το μου αρ χαι ας α ναι ρε τιν α α
πο φα σε ως και της Προ μη το ρος την ε πα νορ θω
σιν την του γε ε νους της προς Θε ον αι τι αν οι οι
κει ω σε ως την προς τον Κτι στην γε φυ ραν σε ε Θε ο
το κε με γα λυ νο μεν

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἦχος πλ. δ Νη ϱ

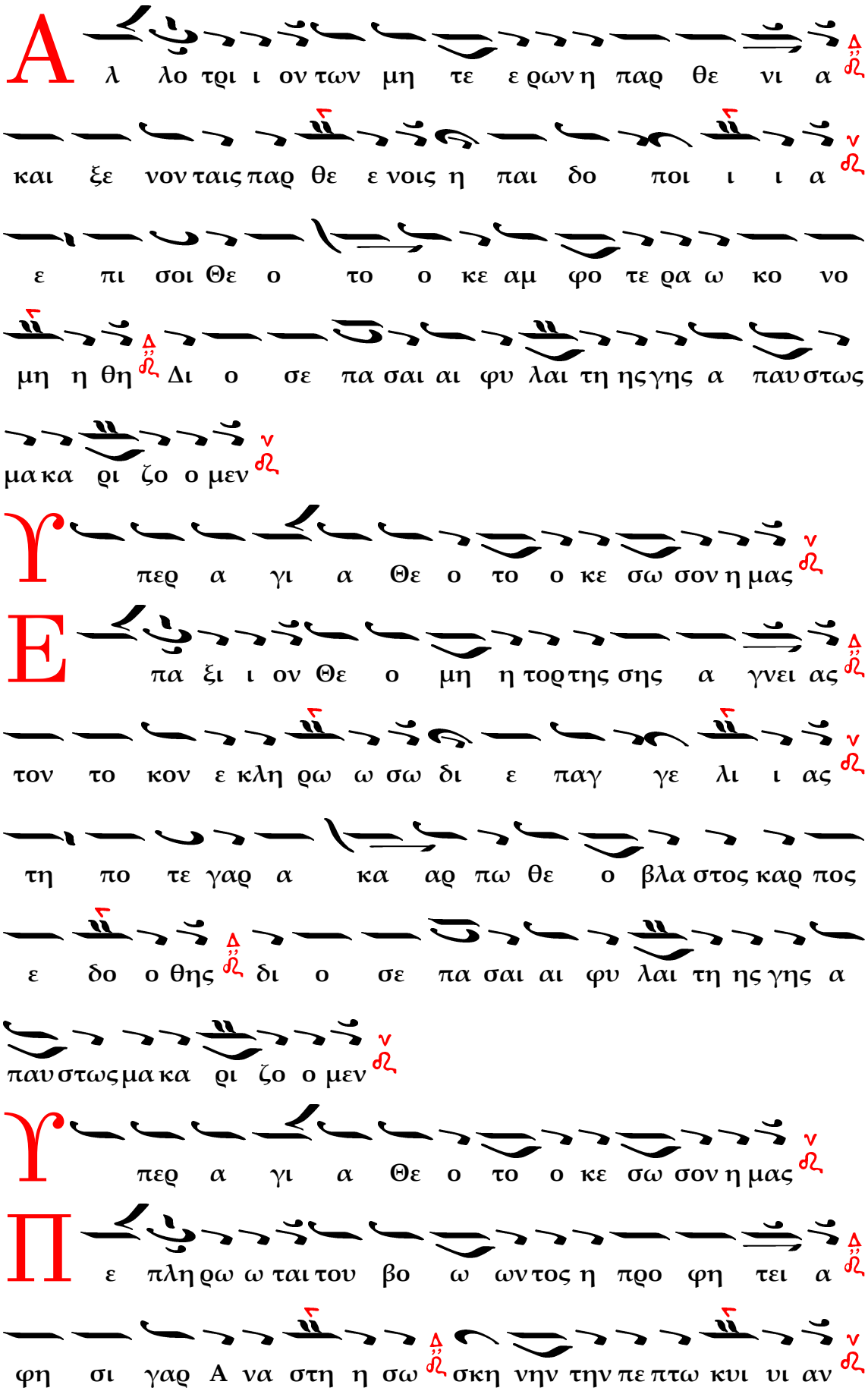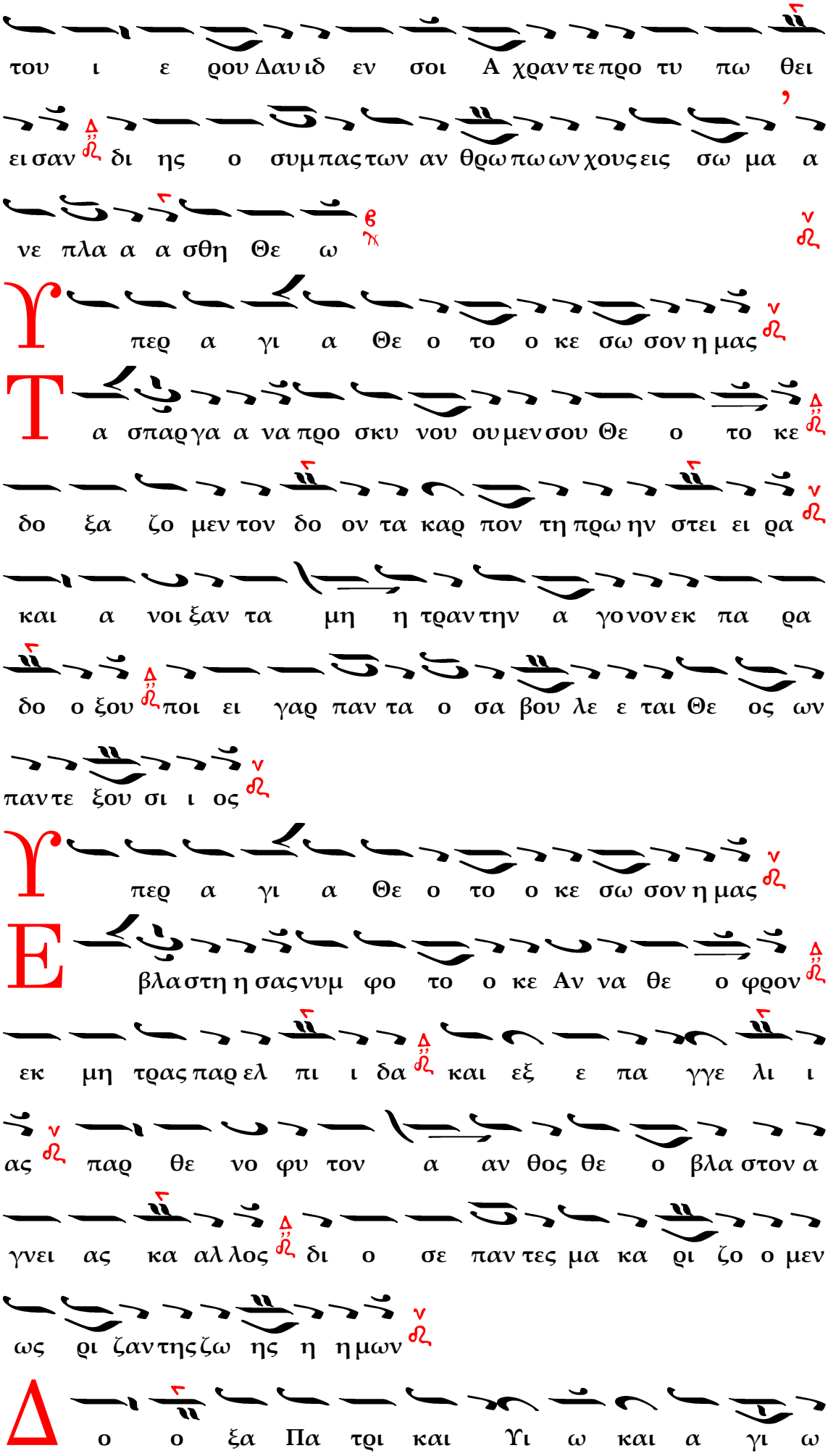

του ι ε ρου Δαυ ιδ εν σοι Α χραν τε προ τυ πω θει
ει σαν δι ης ο συμ πας των αν θρω πω ων χους εις σω μα α
νε πλα α α σθη Θε ω
περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
Τα σπαρ γα α να προ σκυ νου ου μεν σου Θε ο το κε
δο ξα ζο μεν τον δο ον τα καρ πον τη πρω ην στει ει ρα
και α νοι ξαν τα μη η τραν την α γο νον εκ πα ρα
δο ο ξου ποι ει γαρ παν τα ο σα βου λε ε ται Θε ος ων
παν τε ξου σι ι ος
περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
Ε βλα στη η σας νυμ φο το ο κε Αν να θε ο φρον
εκ μη τρας παρ ελ πι ι δα και εξ ε πα γγε λι ι
ας παρ θε νο φυ τον α αν θος θε ο βλα στον α
γνει ας κα αλ λος δι ο σε παν τες μα κα ρι ζο ο μεν
ως ρι ζαν της ζω ης η η μων
Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

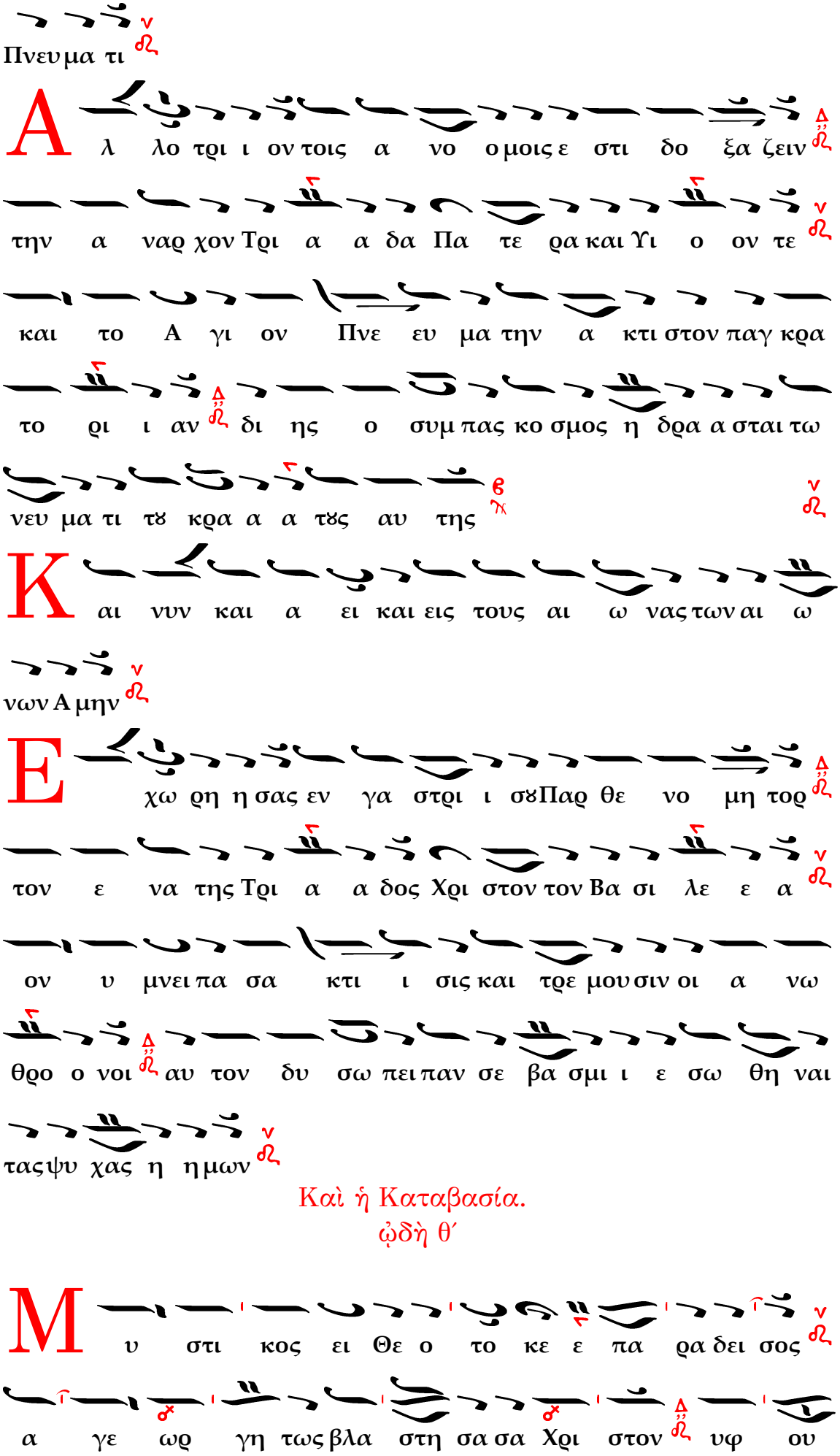

Καὶ ἡ Καταβασία.
ᾨδὴ θ΄

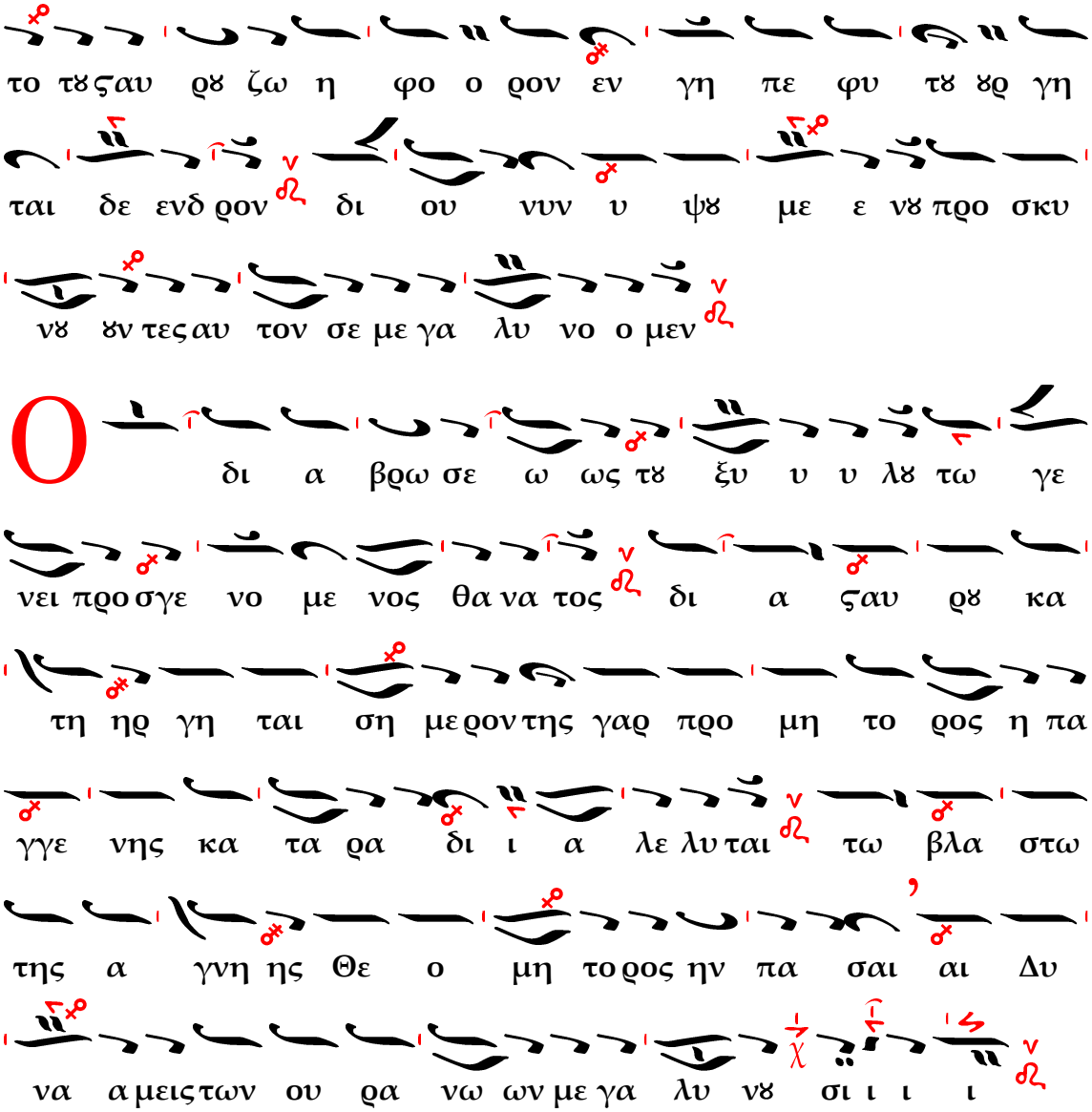

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι

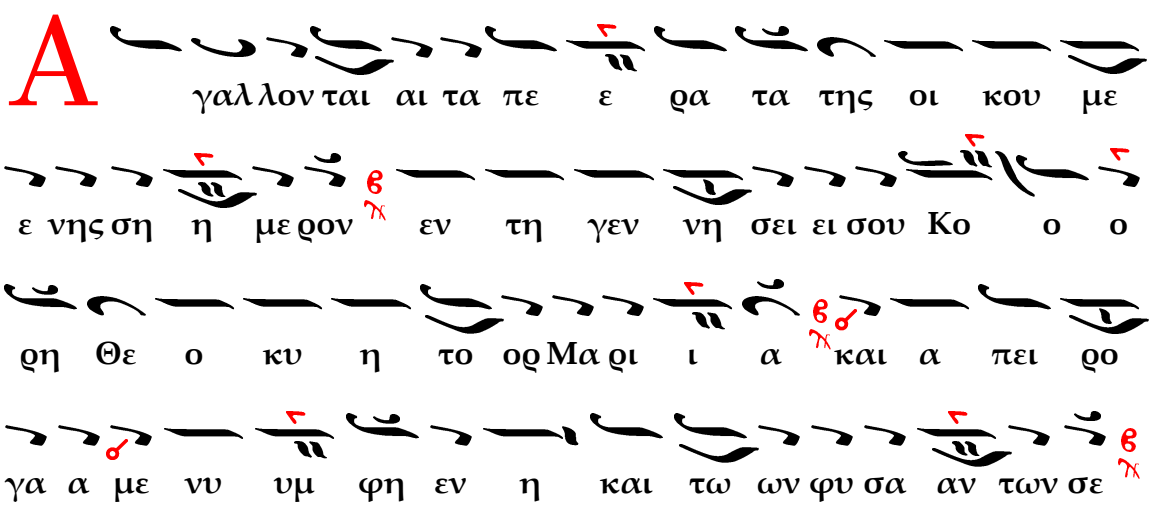

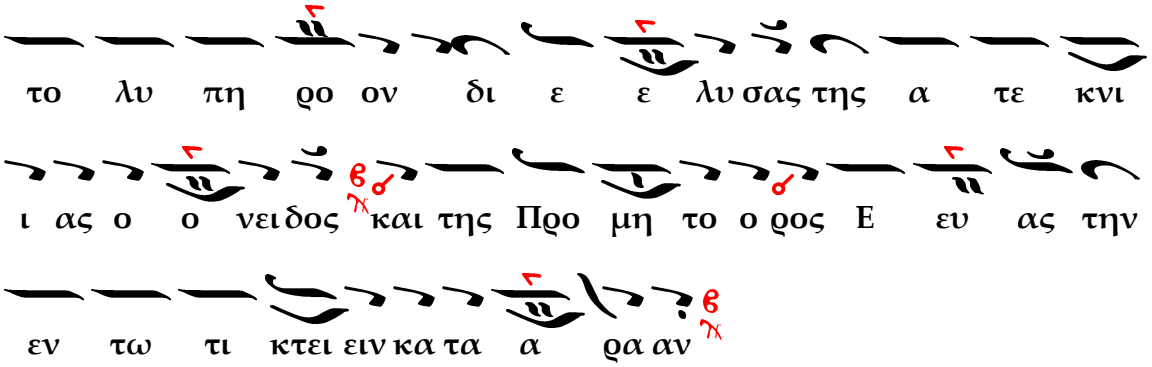

Ἕτερον ὅμοιον.

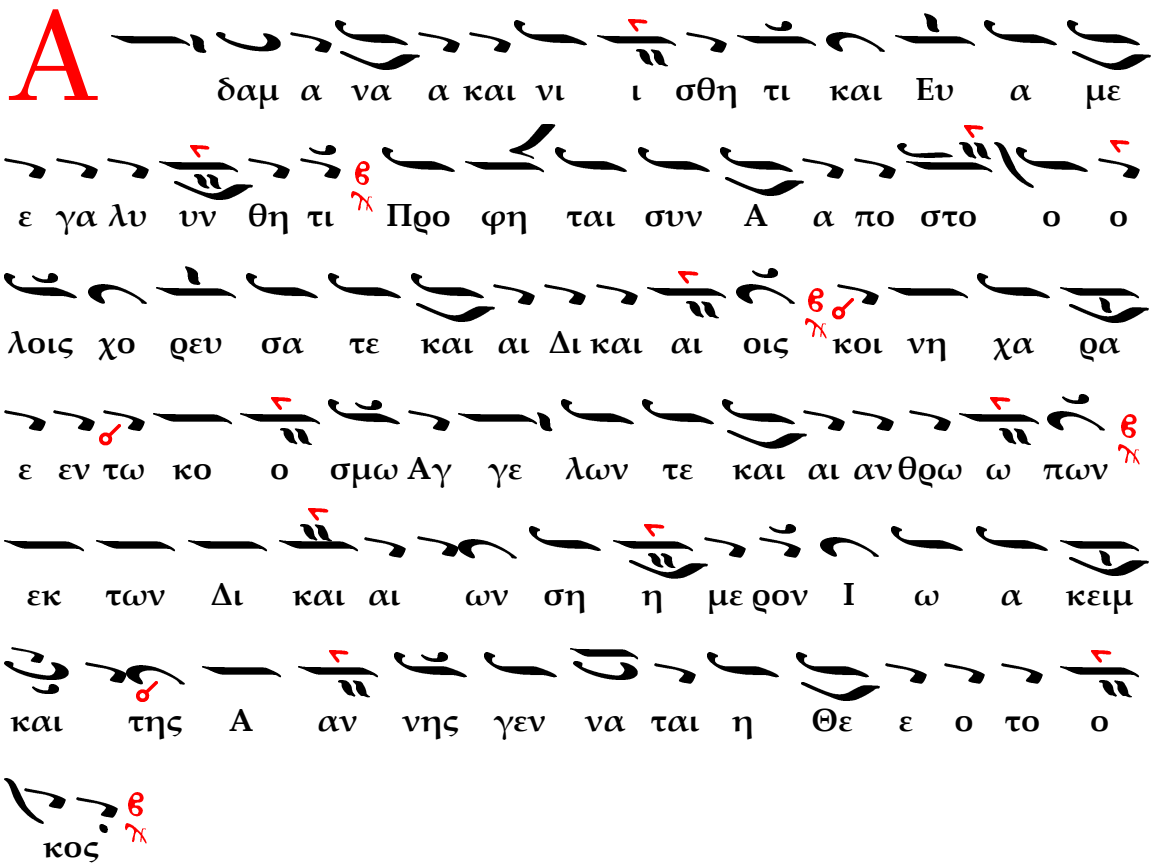

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα

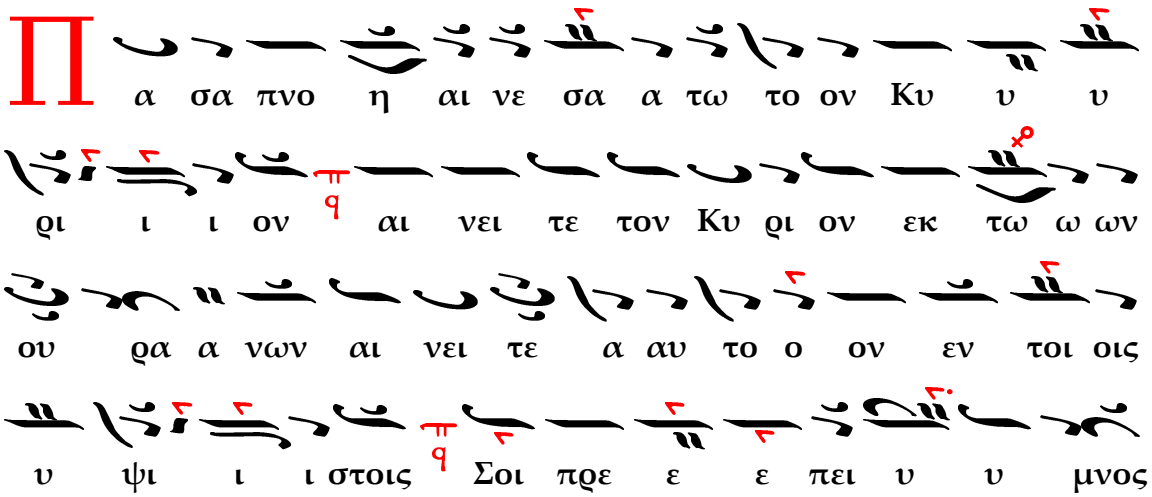

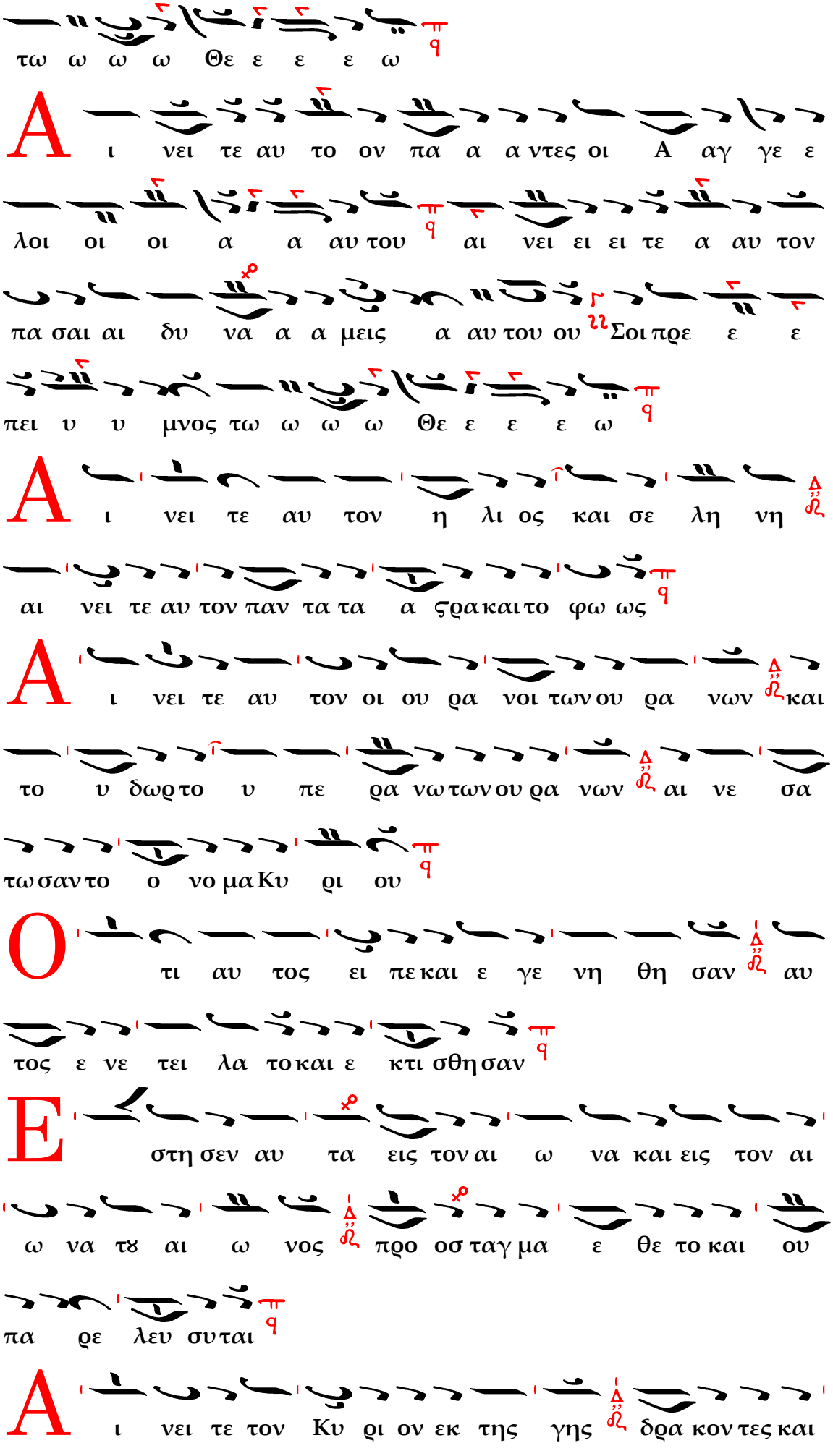
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω
Α ι νει τε αυ το ον πα α α ντες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω
Α ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη
αι νει τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φω ως
Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και
το υ δωρ το υ πε ρα νω των ου ρα νων αι νε σα
τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου
Ο τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ
τος ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν
Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι
ω να τϑ αι ω νος προ οσ ταγ μα ε θε το και ου
πα ρε λευ συ ται
Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και

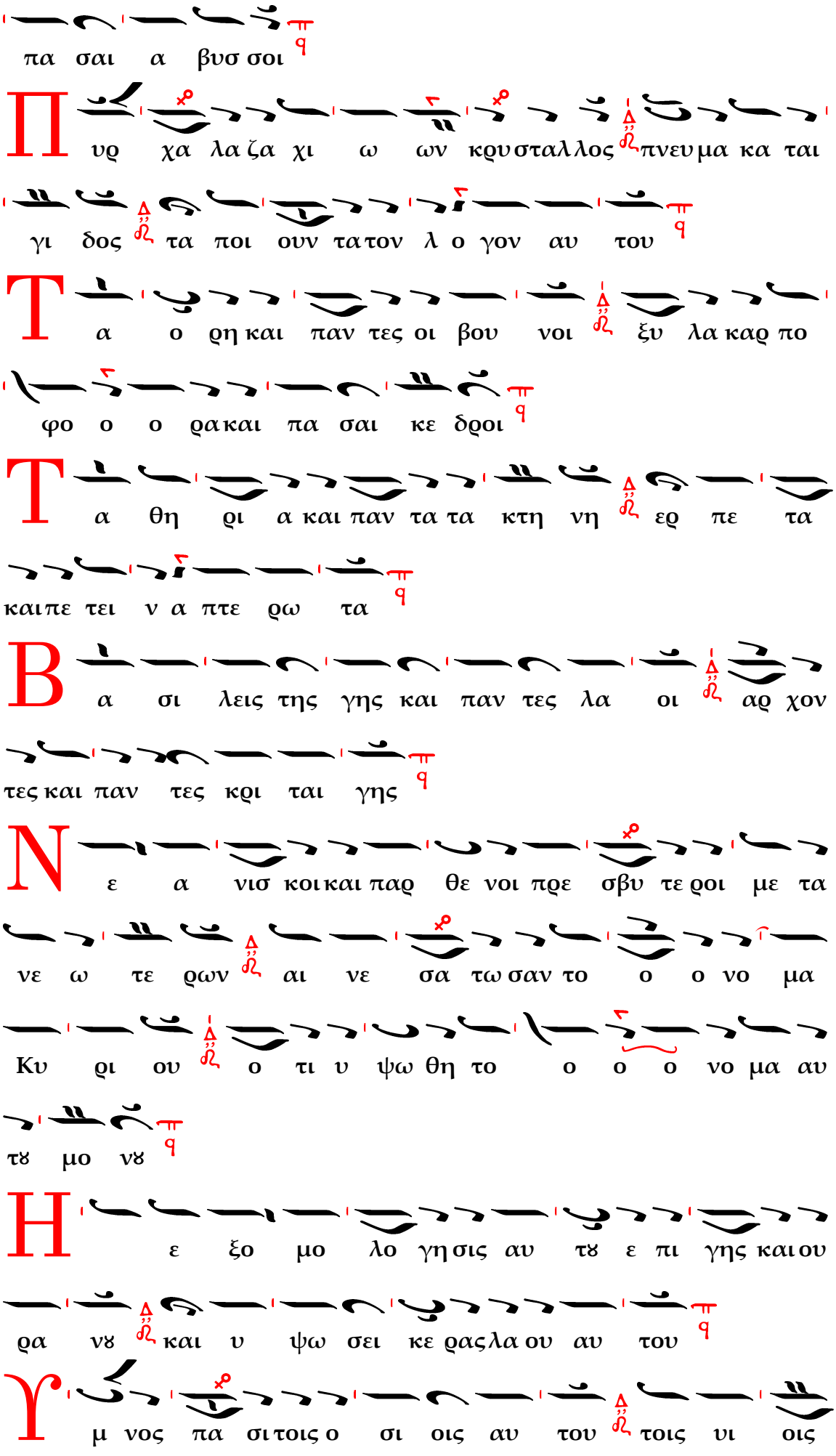
πα σαι α βυσ σοι
Π υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται
γι δος τα ποι ουν τα τον λ ο γον αυ του
Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο
φο ο ο ρα και πα σαι κε δροι
Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη νη ερ πε τα
και πε τει ν α πτε ρω τα
Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον
τες και παν τες κρι ται γης
Ν ε α νισ κοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με τα
νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο ο νο μα
Κυ ρι ου ο τι υ ψω θη το ο ο ο νο μα αυ
τοῦ μο νοῦ
Η ε ξο μο λο γη σις αυ τοῦ ε πι γης και ου
ρα νοῦ και υ ψω σει κε ρας λα ου αυ του
Υ μ νος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις

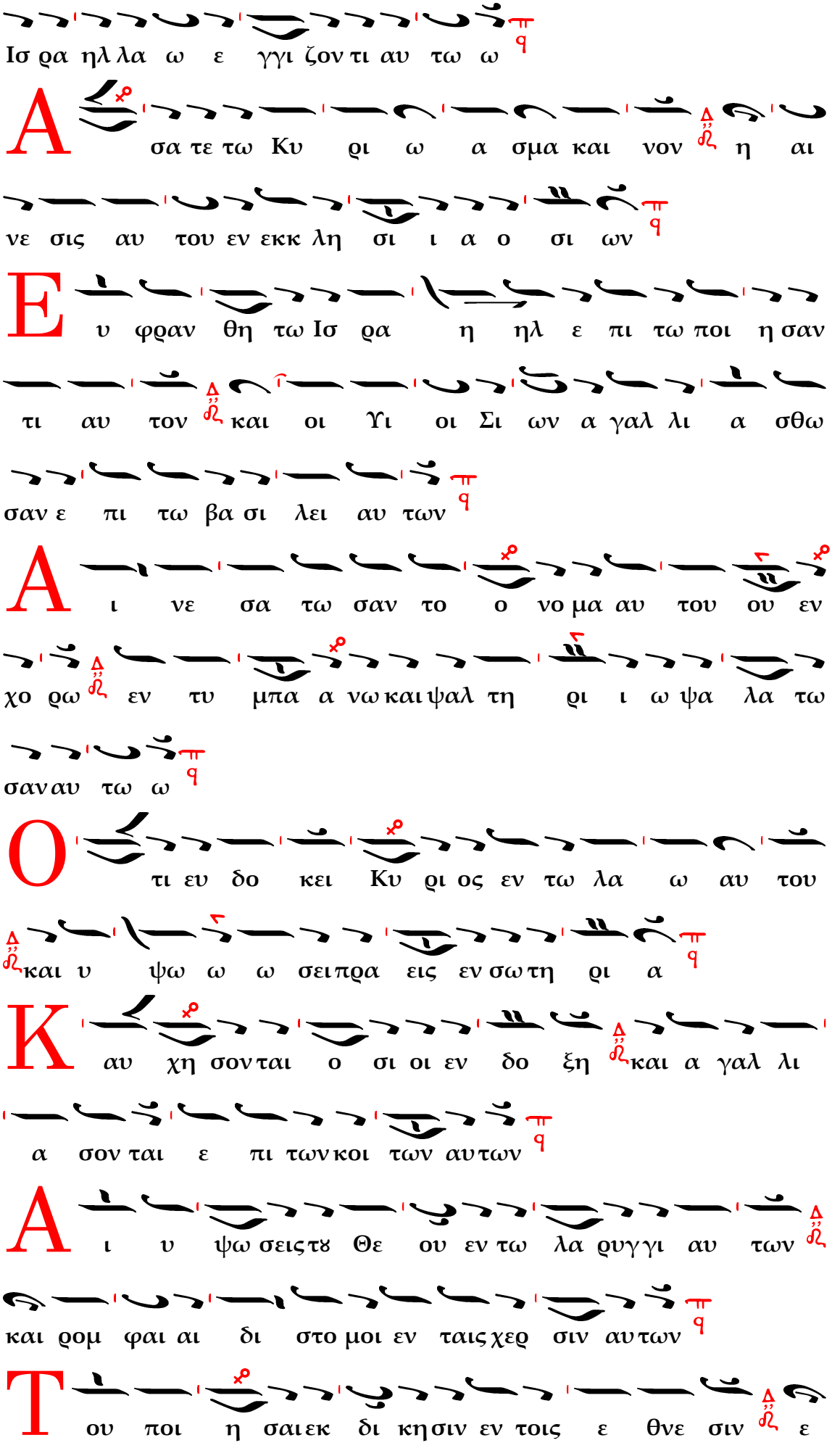
Ισ ρα ηλ λα ω ε γγι ζον τι αυ τω ω
Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι
νε σις αυ του εν εκκ λη σι ι α ο σι ων
Ε υ φραν θη τω Ισ ρα η ηλ ε πι τω ποι η σαν
τι αυ τον και οι Υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω
σαν ε πι τω βα σι λει αυ των
Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν
χο ρω εν τυ μπα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω
σαν αυ τω ω
Ο τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του
και υ ψω ω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α
Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ λι
α σον ται ε πι των κοι των αυ των
Α ι υ ψω σεις τὸ Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των
και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των
Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε

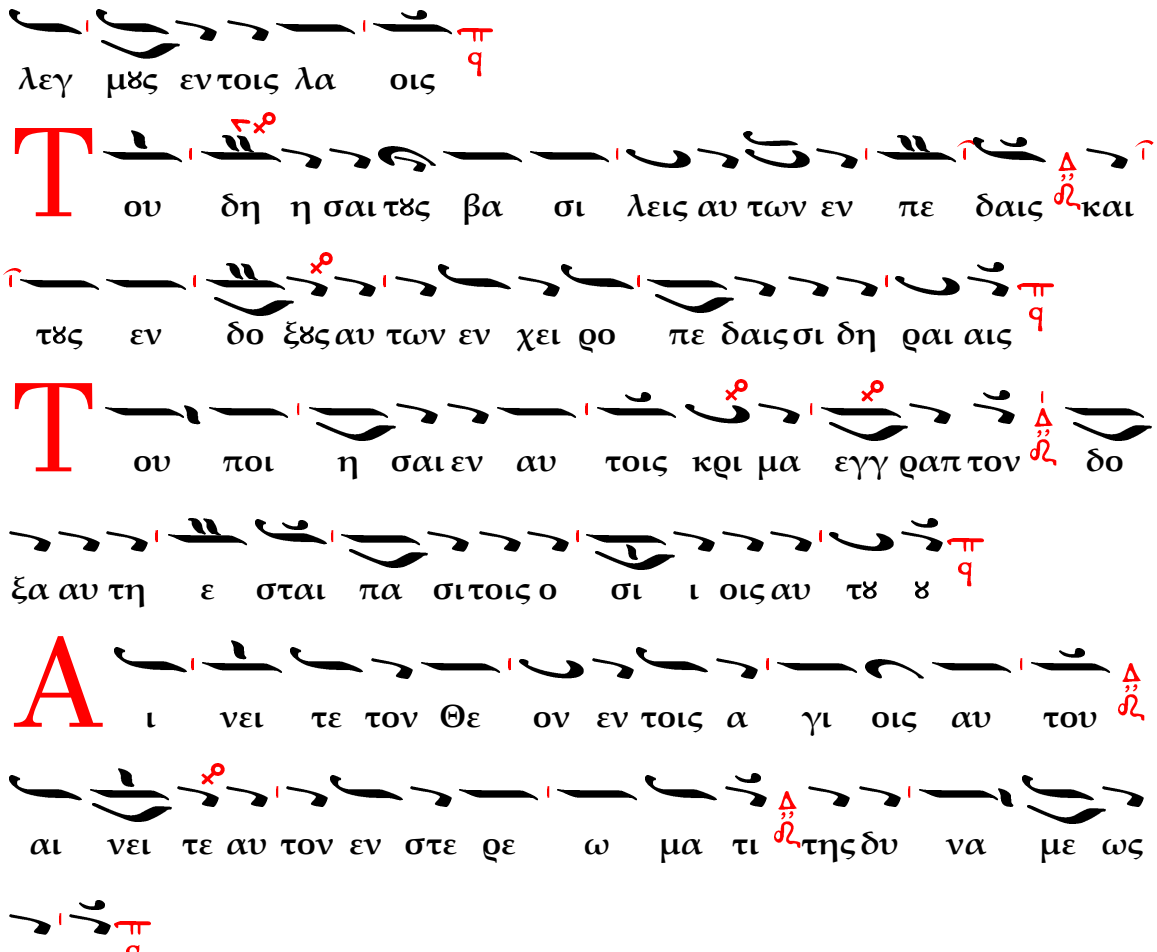

Προσόμοια ἀργά.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος . Ἦχος δ Πα

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

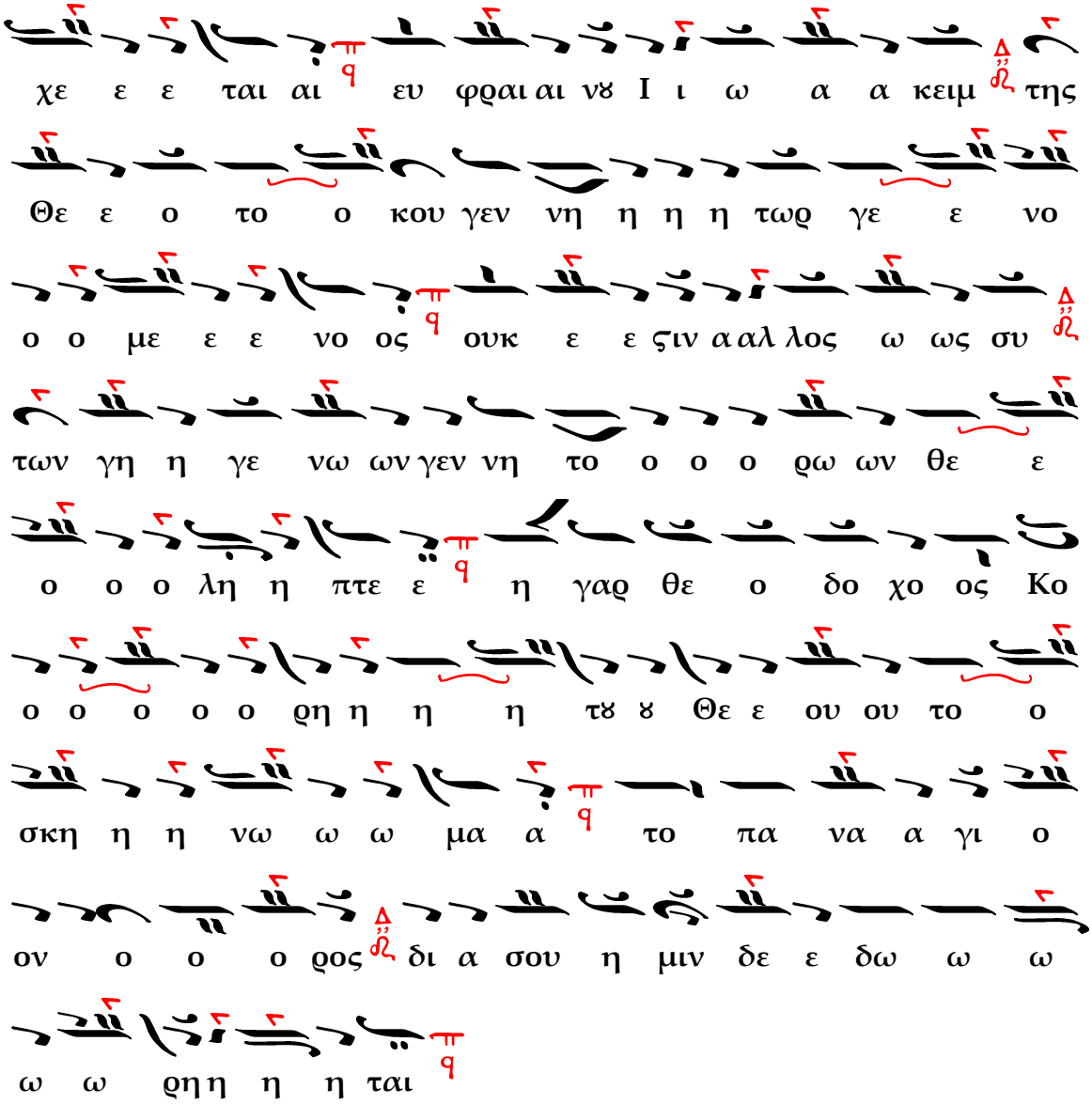

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος·

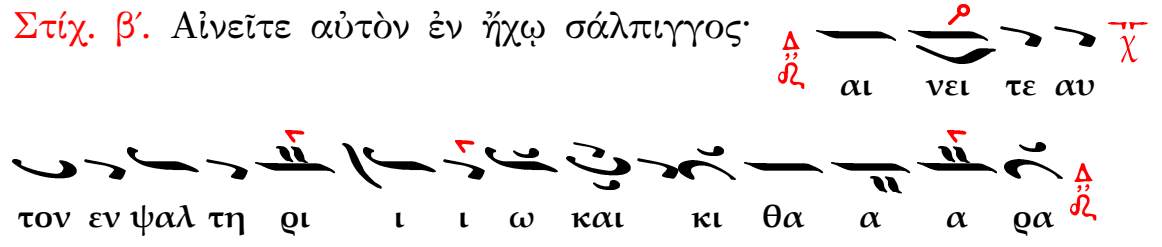

Ω τϑ πα ρα δο ο ξϑ θαυ μα α τος η πη

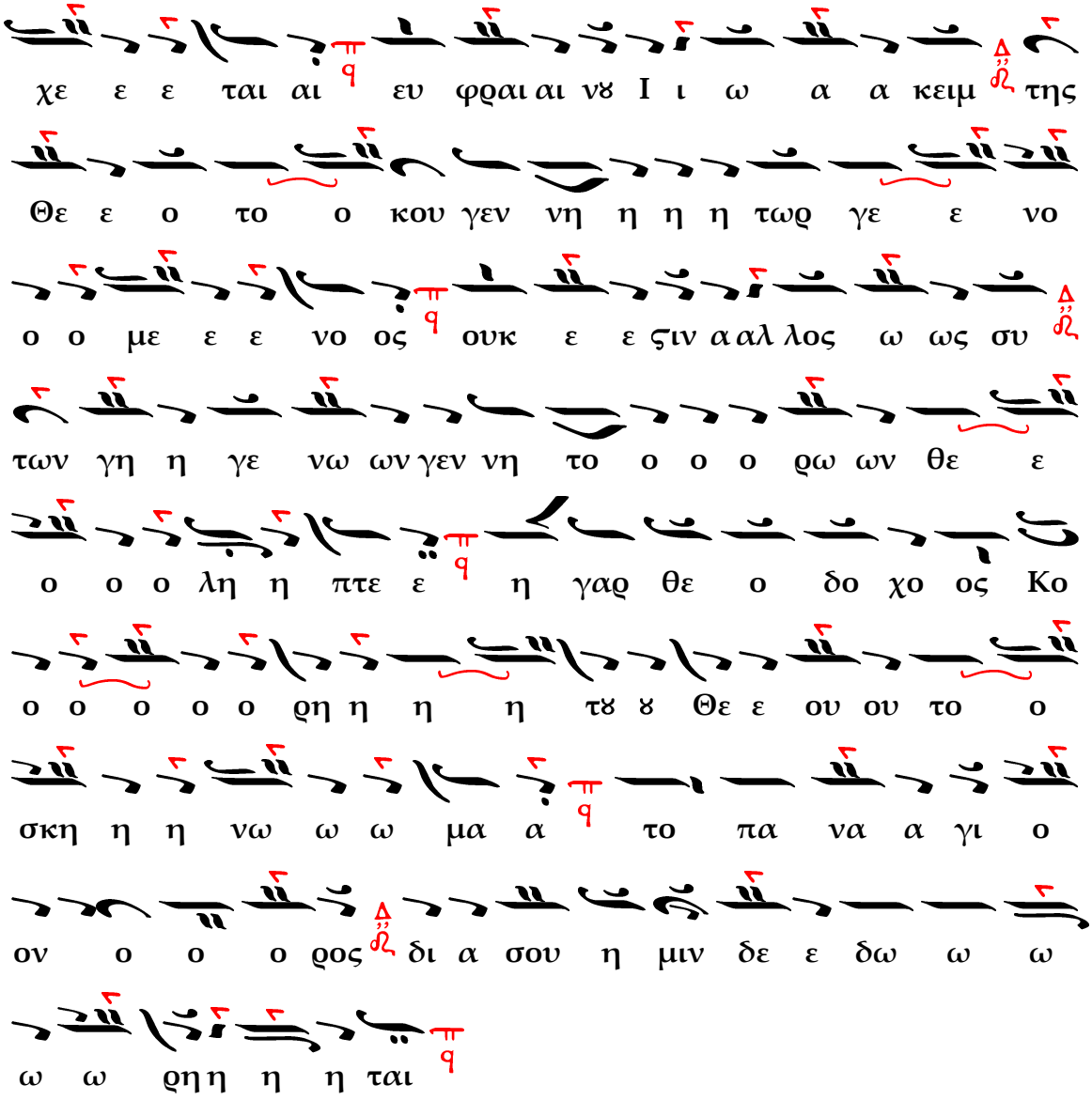

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

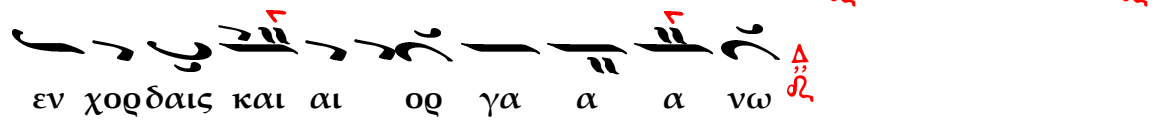

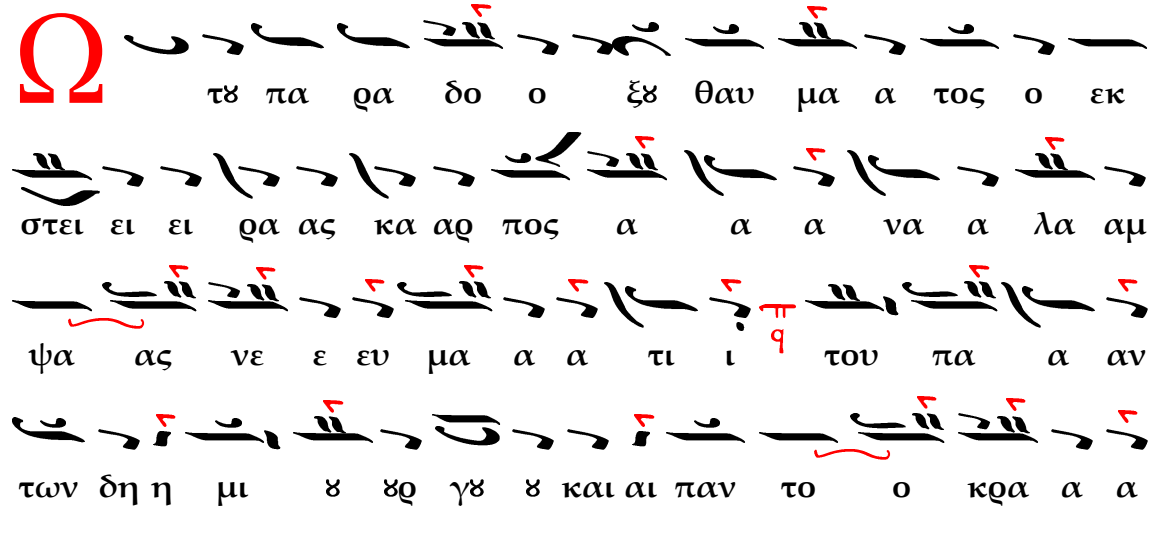

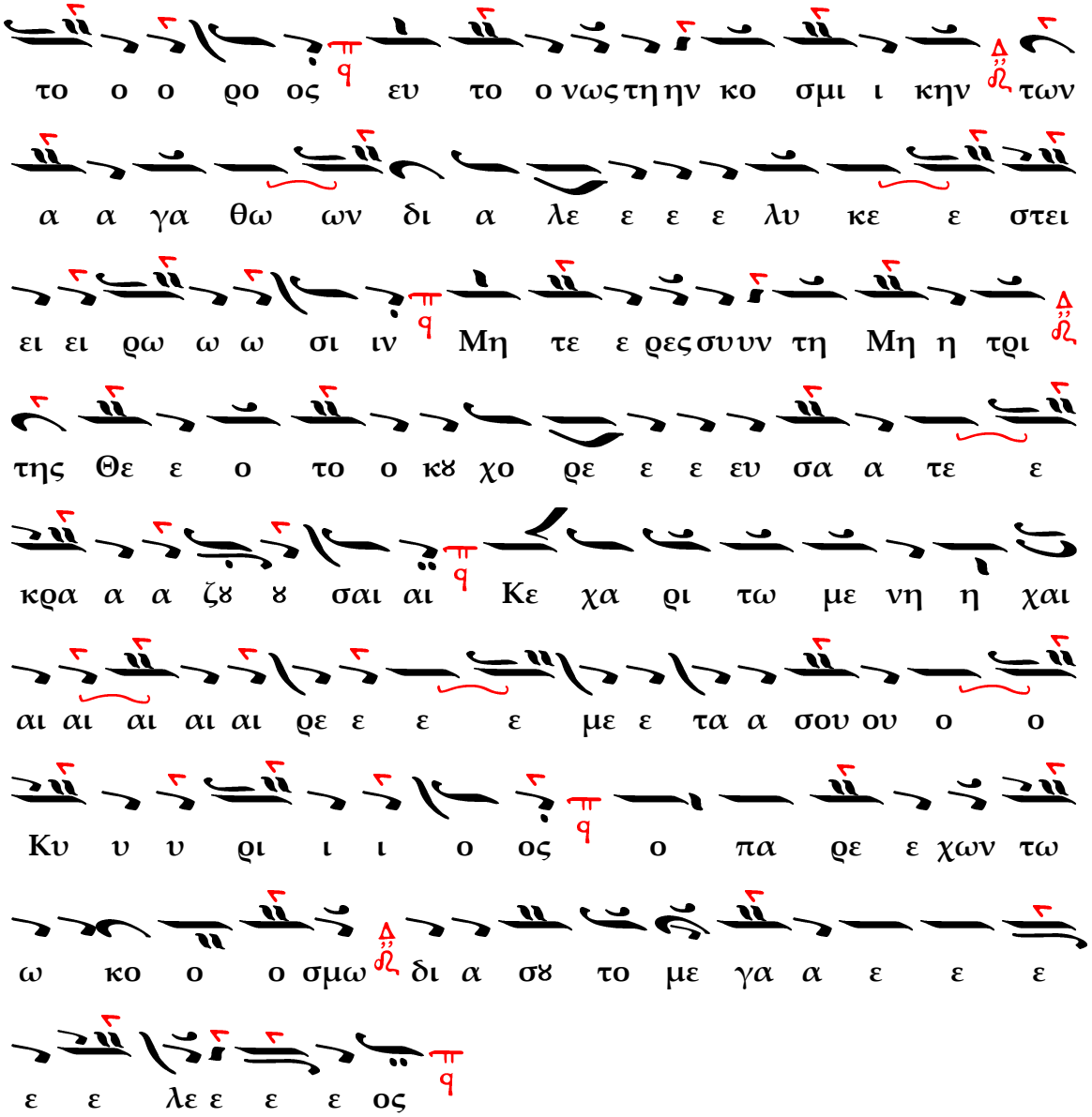

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

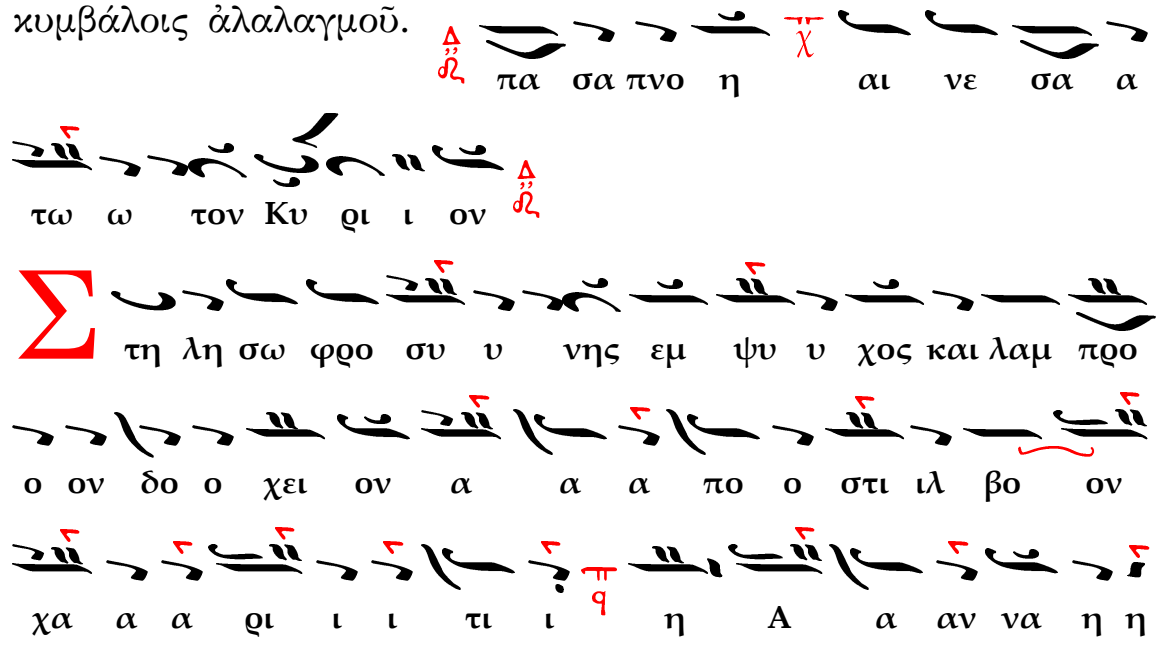

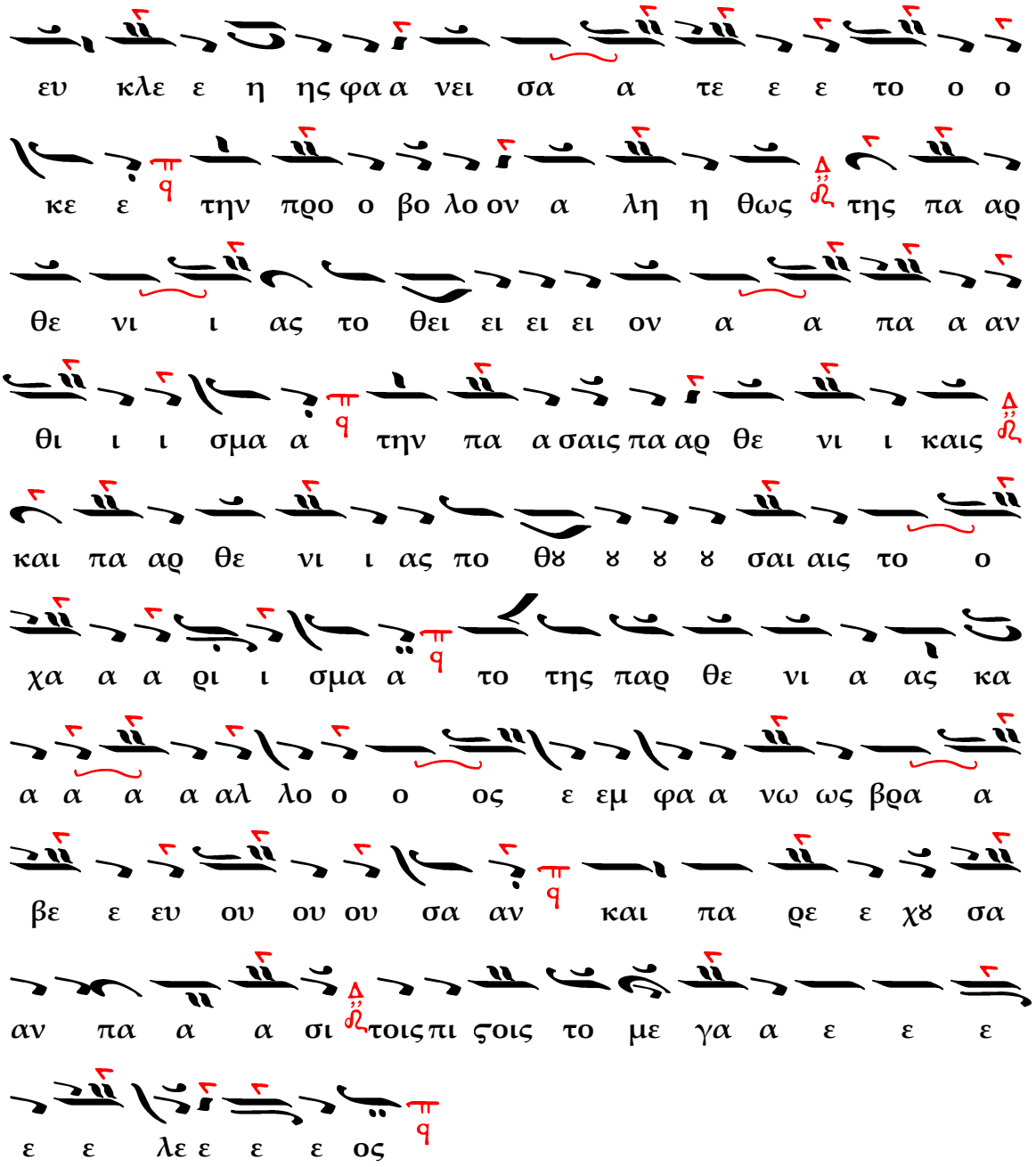

=====

Προσόμοια σύντομα.

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

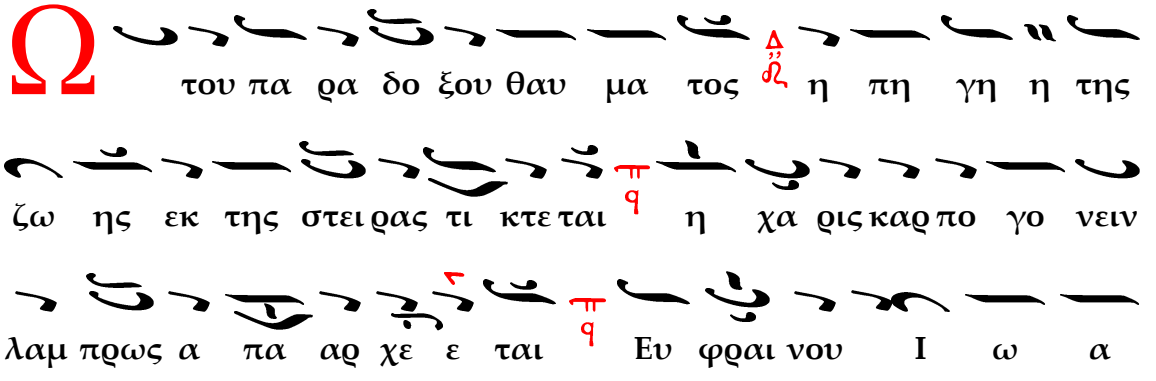

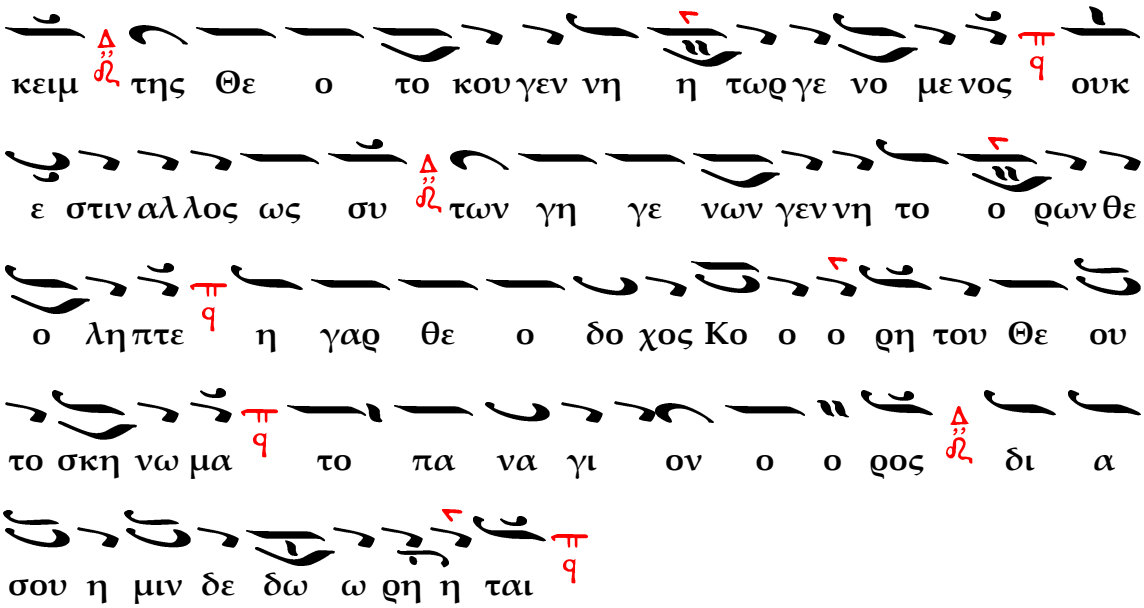

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

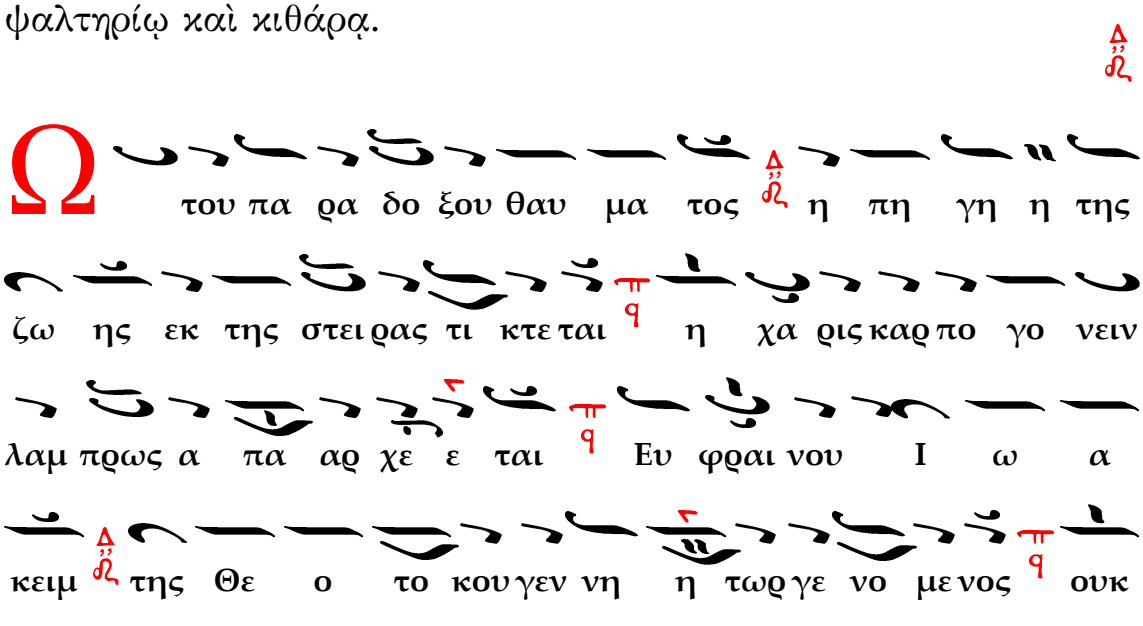

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

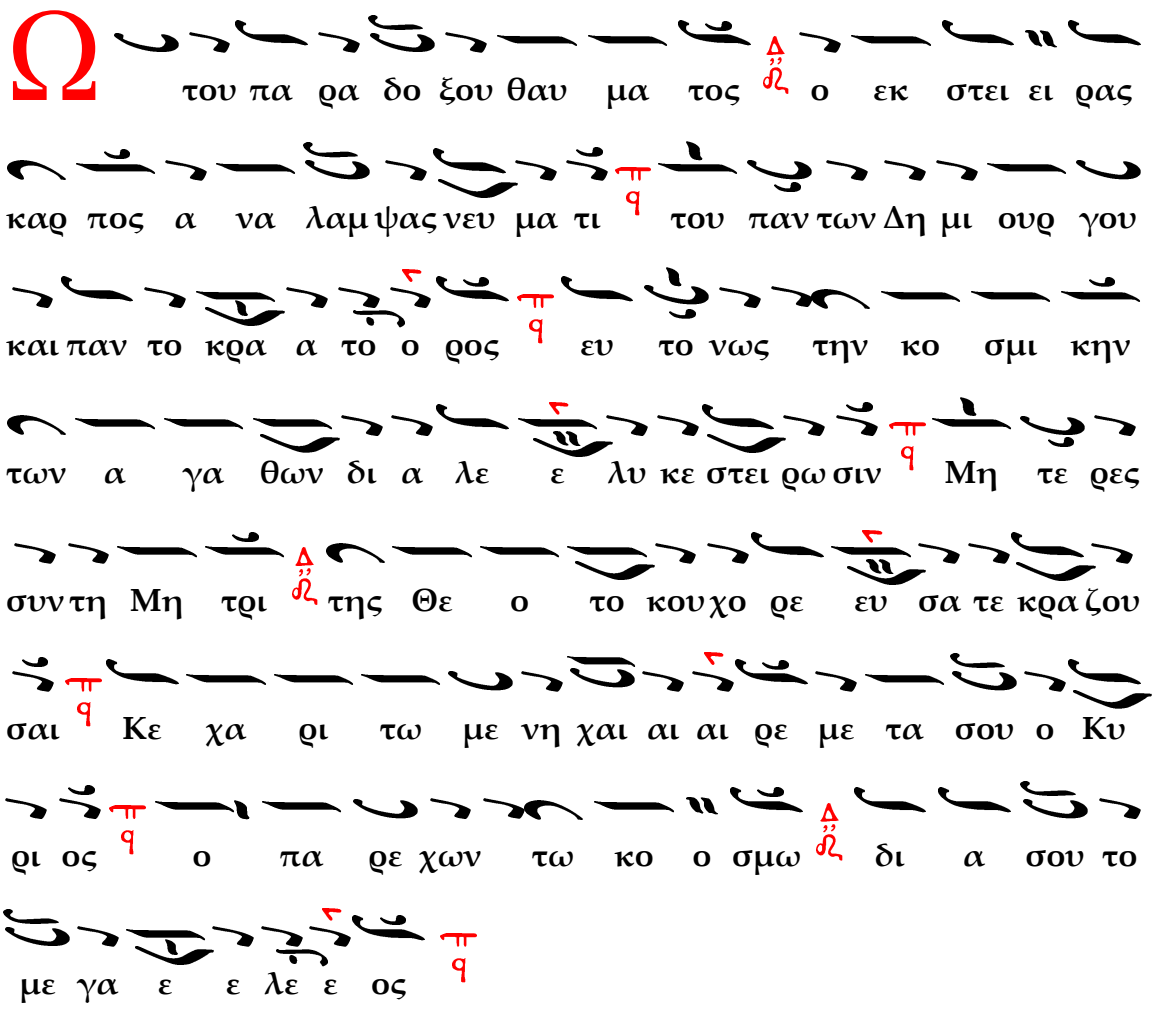

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

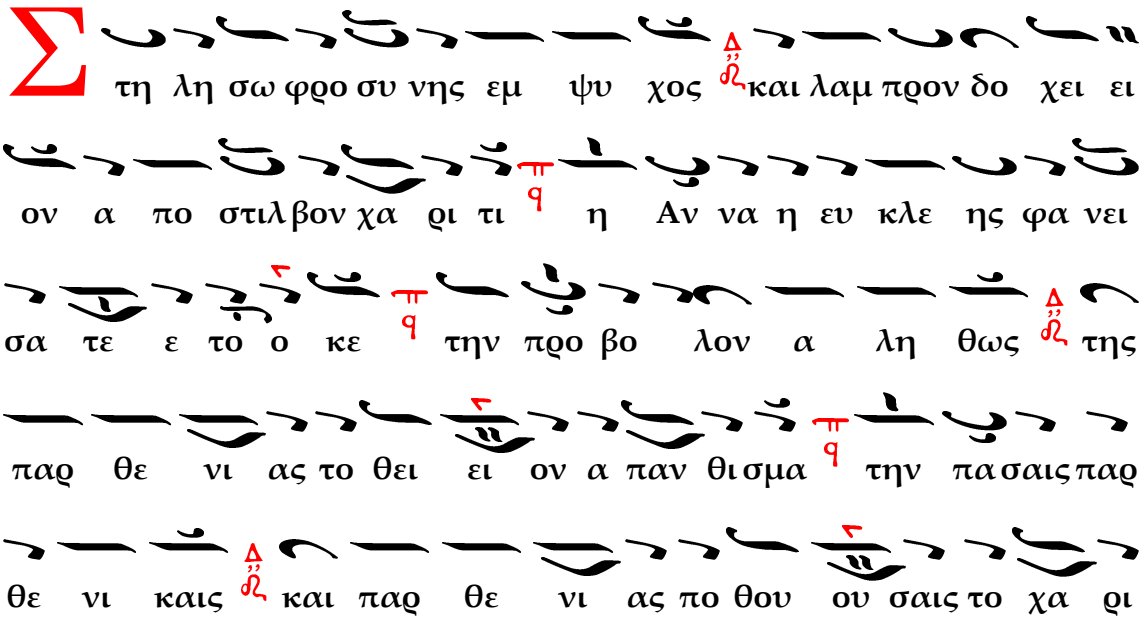

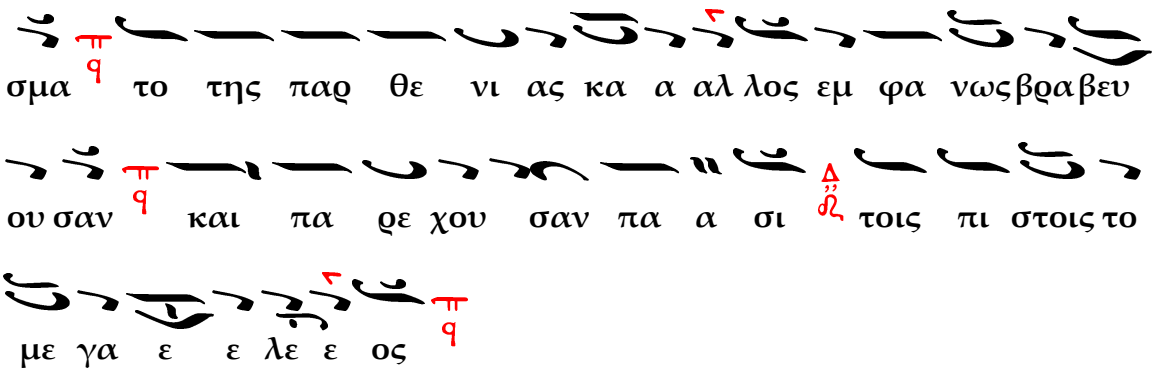

Μέλος Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα

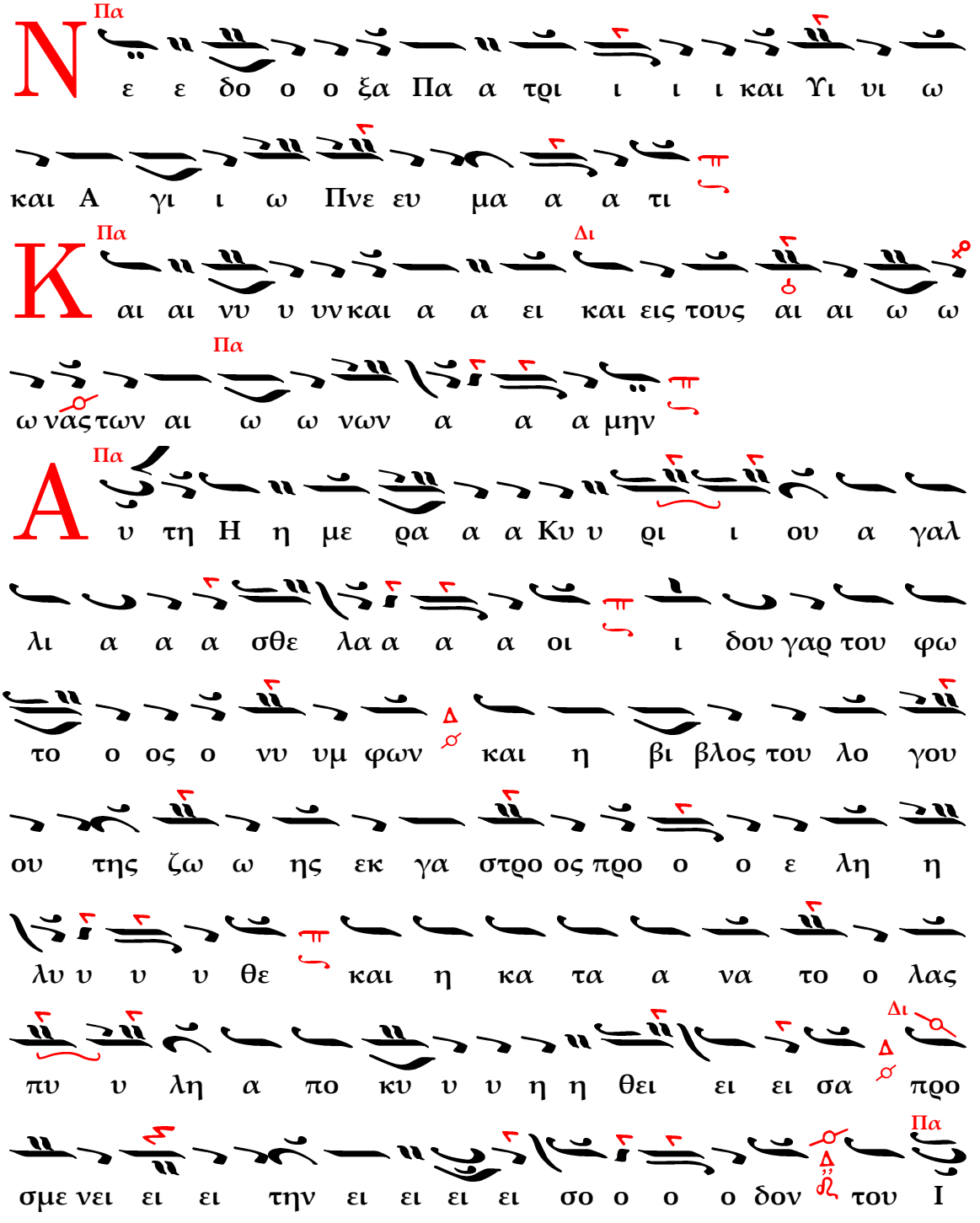

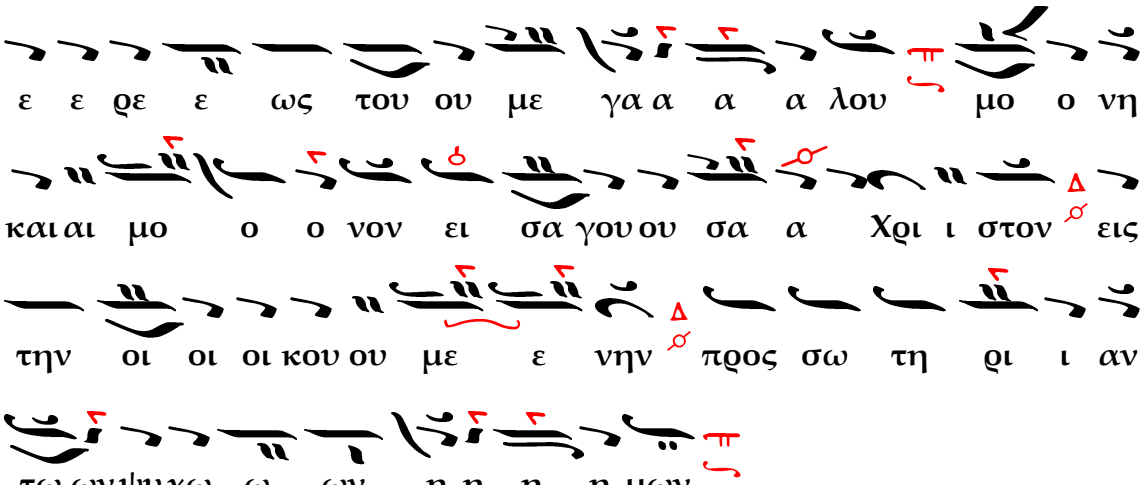

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

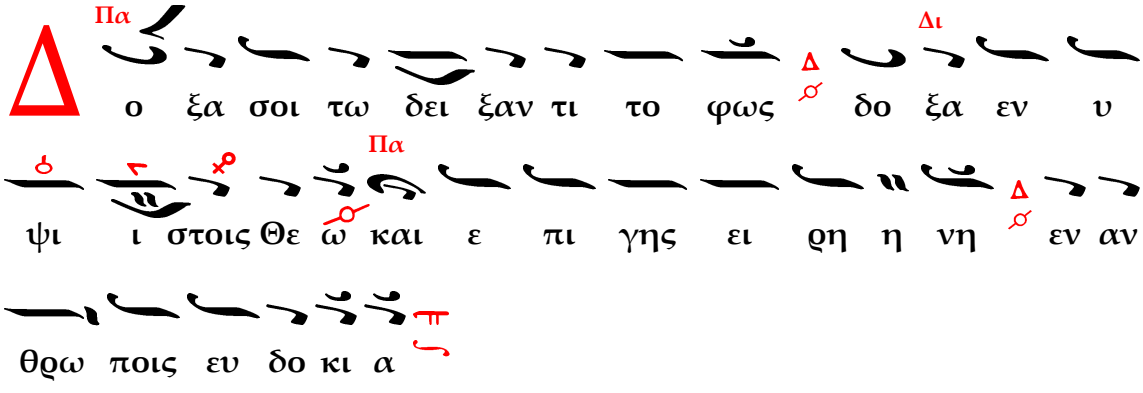

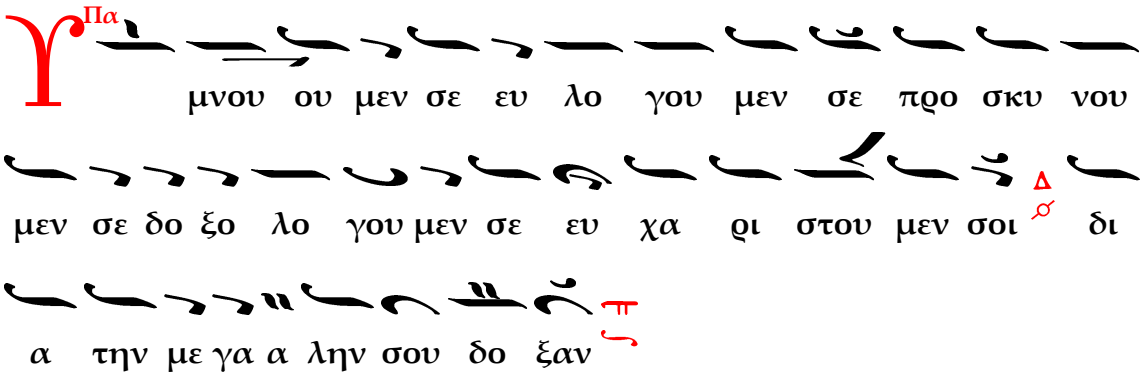

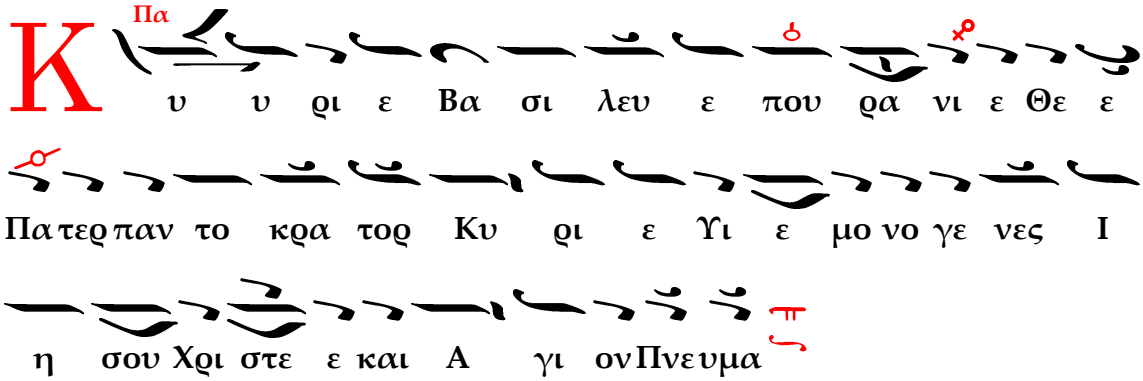

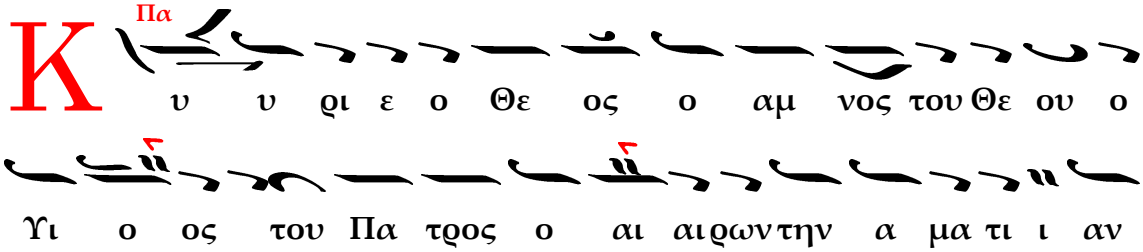

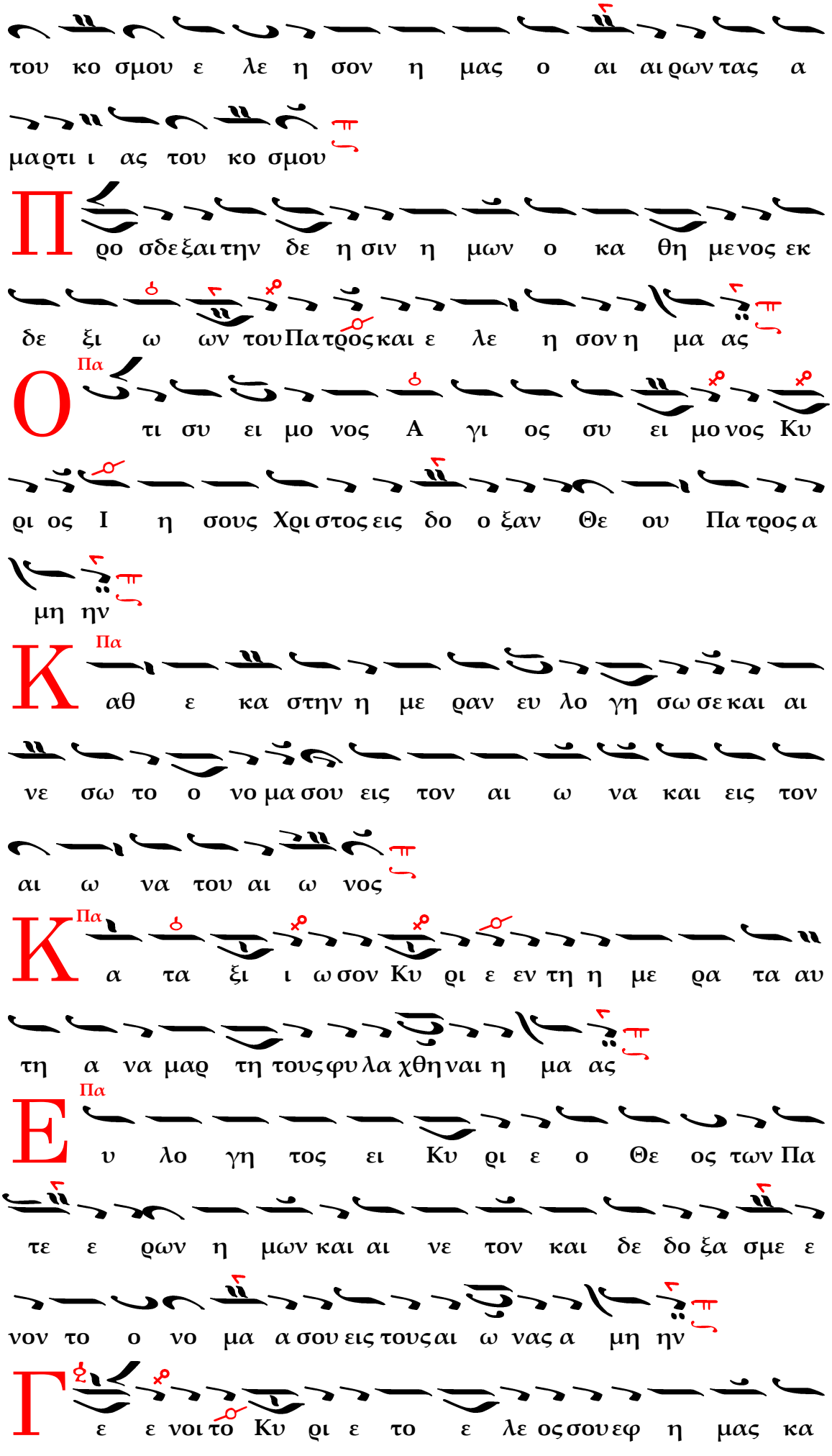
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρτι ι ας του κο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας
Πα
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην
Πα
Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος
Πα
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Πα
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

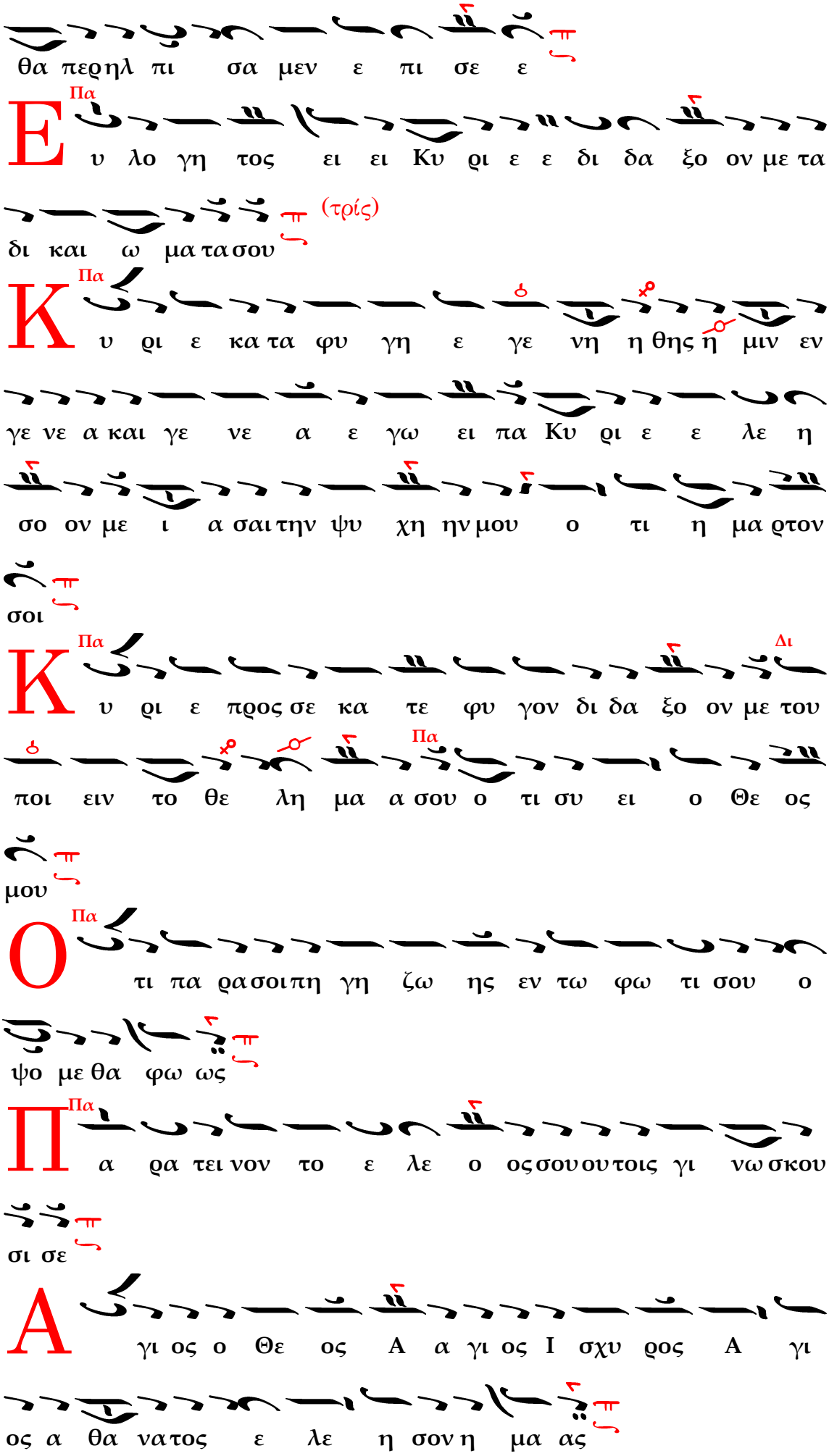
θα περηλ πι σα μεν ε πι σε ε
Πα
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου
(τρίς)
Πα
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον
σοι
Πα
Δι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
Πα
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου
Πα
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φω ως
Πα
Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου
σι σε
Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

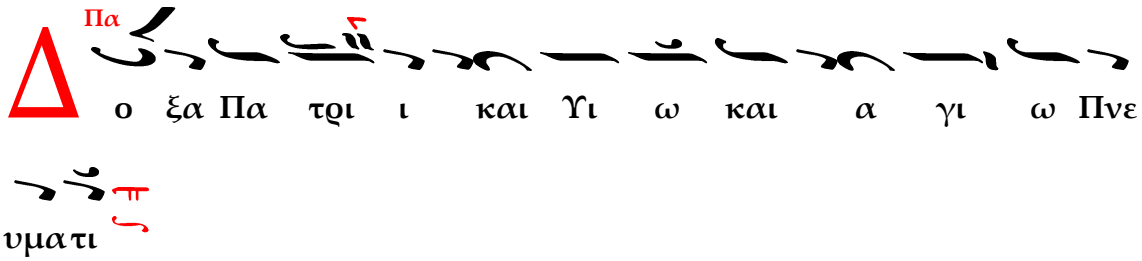

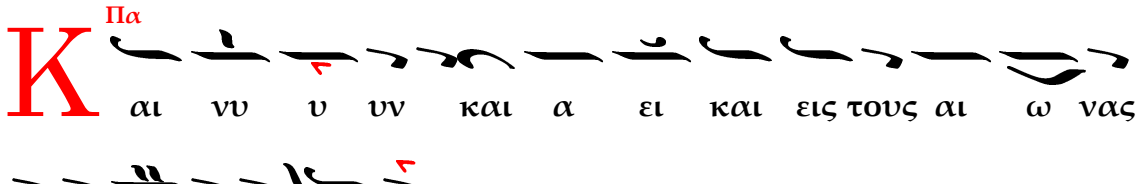

Ἀσματικὸν.

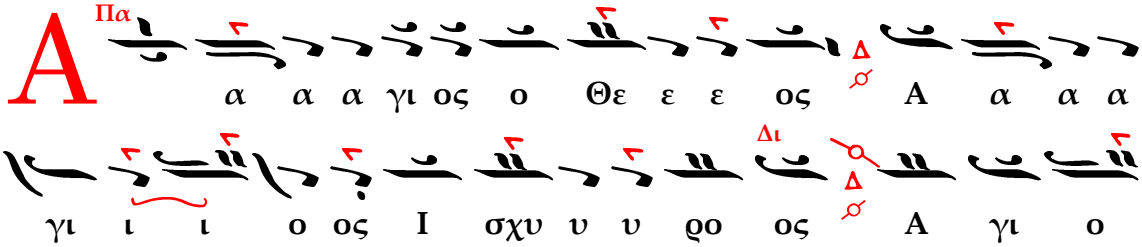

Ἦχος

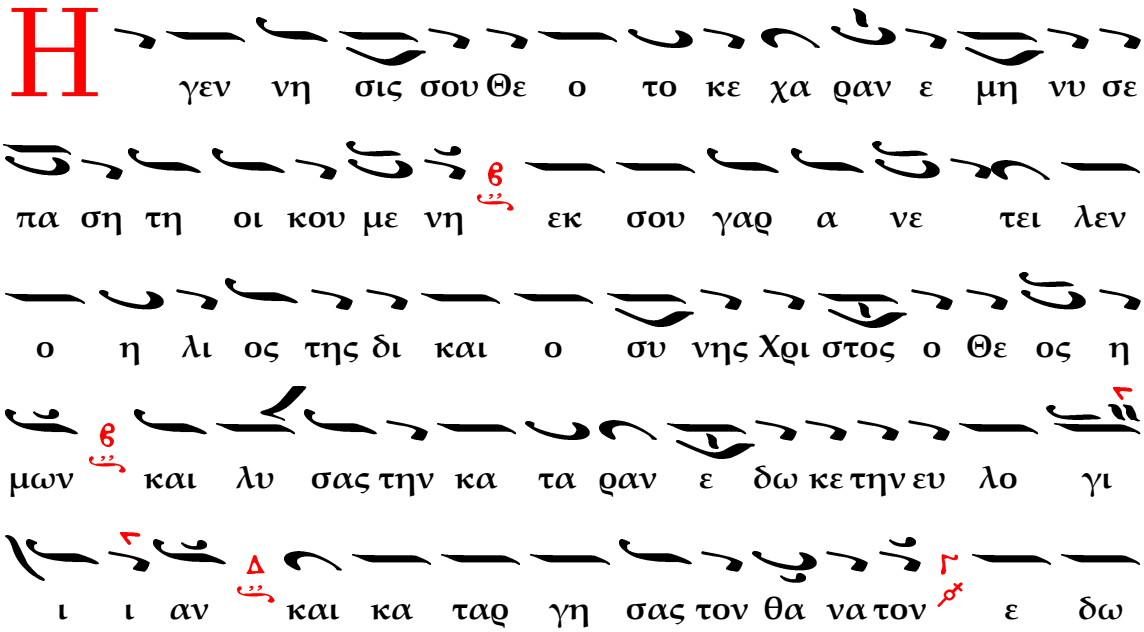

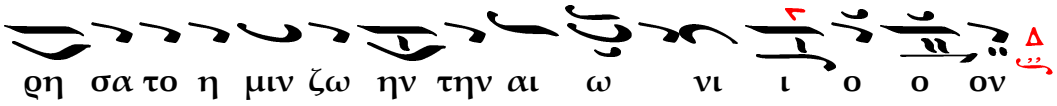

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἐξαπλά.

Ἦχος πλ. Νη

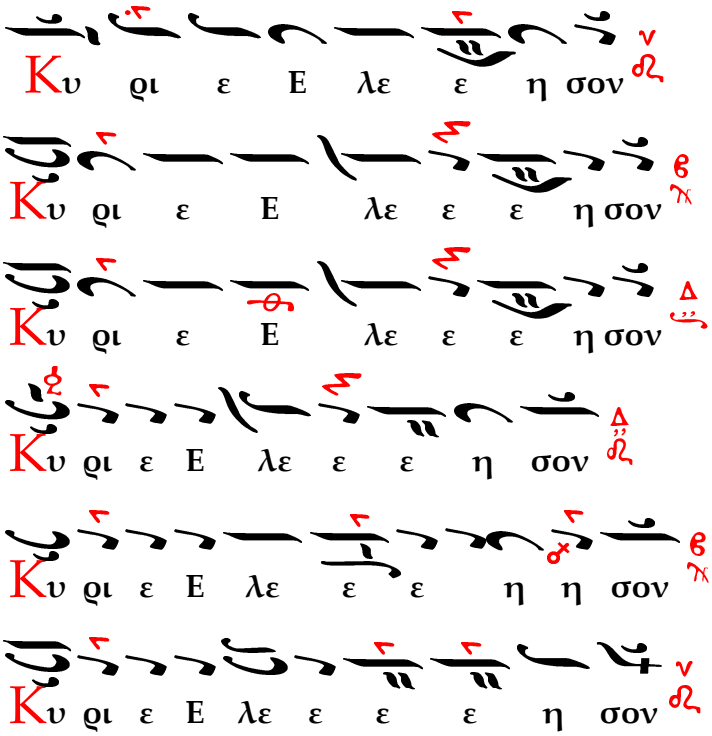

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ. Νη

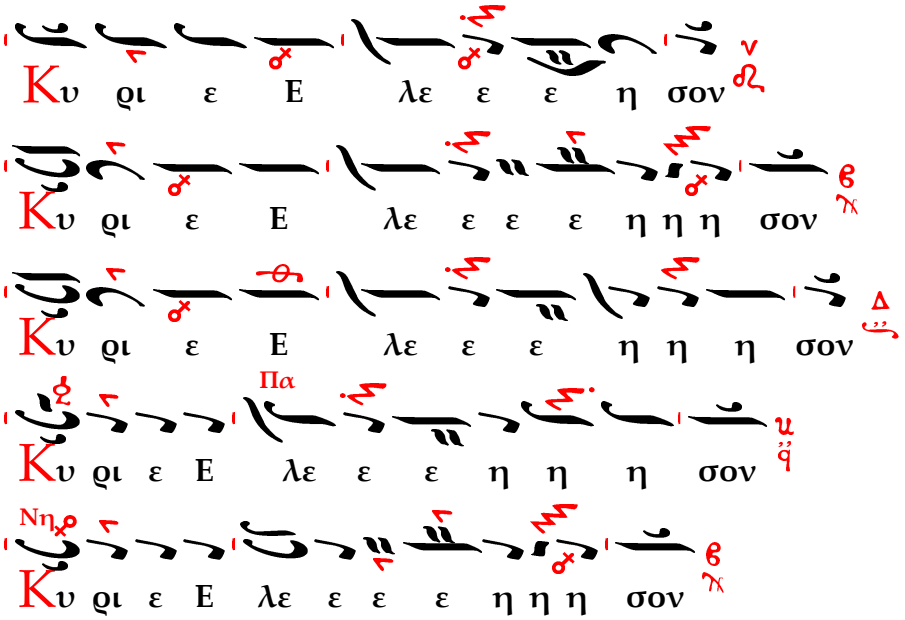

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ. δ Νη ζ

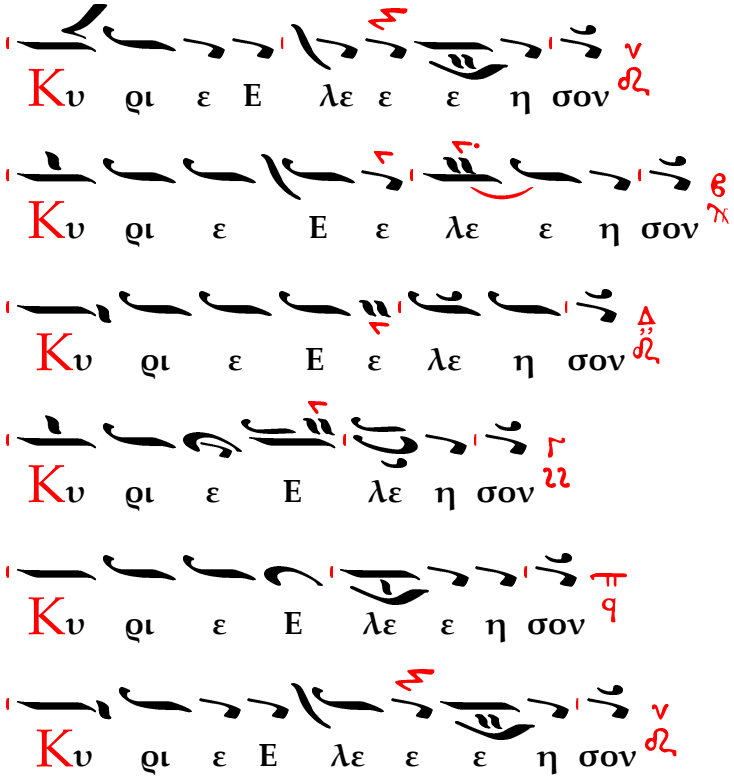

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ. δ Νη ζ

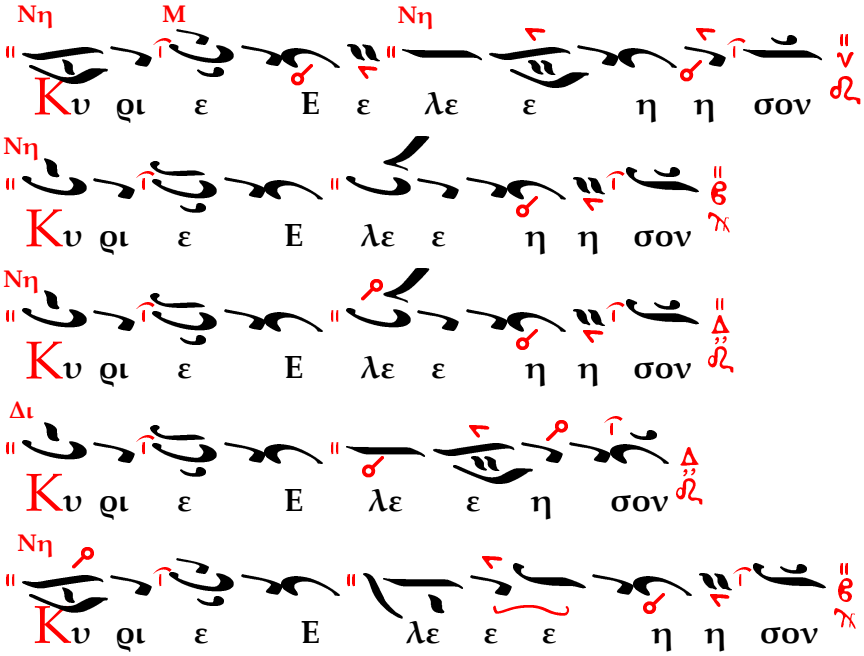

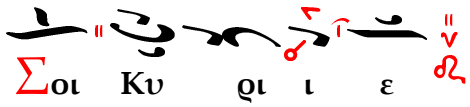

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ΄ Ἰουλ ,βιθ΄ Ἰ. Ἀ.)

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφωνα. Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Στίχ. α΄. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ρλα΄ 1)

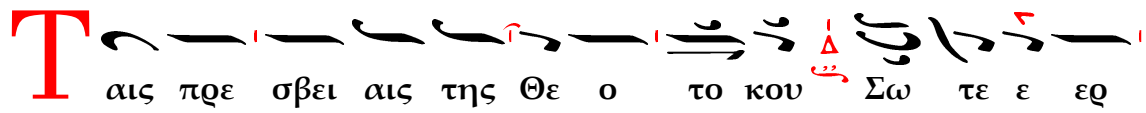

Στίχ. β΄. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ρλα΄ 6)

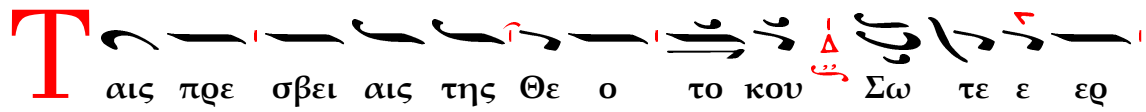

Στίχ. γ΄. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ΄ 3)

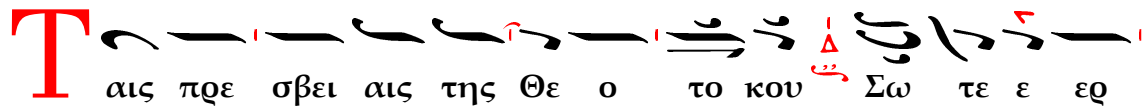

Στίχ. δ΄. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προς πρωΐ. (με΄ 6)

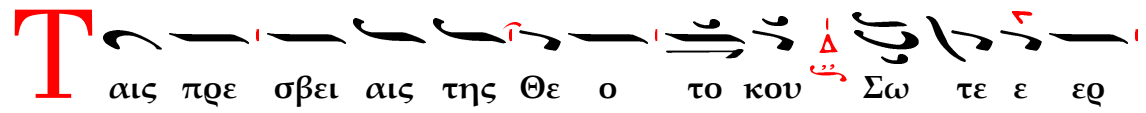

Δόξα. Καὶ νῦν.

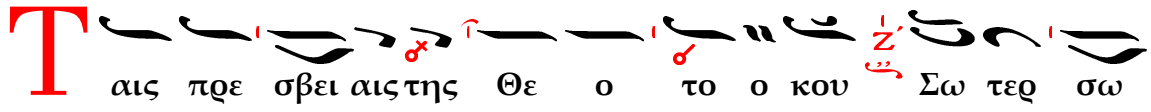

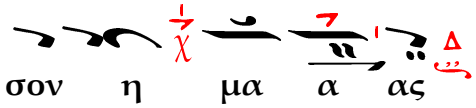

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρλα΄ (131).

Στίχ. α΄. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. (ρλα΄ 11)

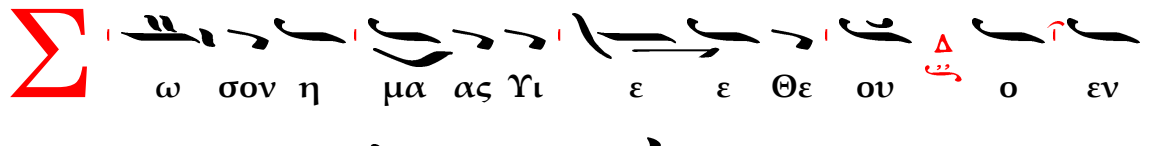

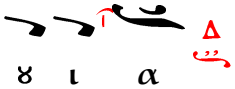

Στίχ. β΄. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα΄ 11)

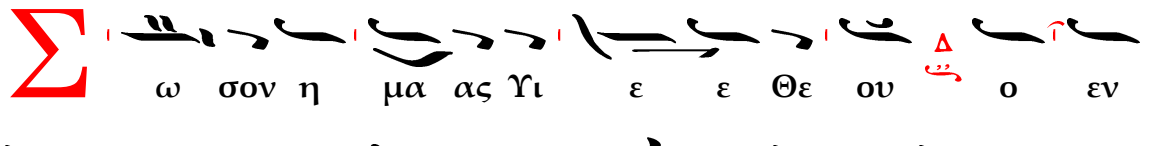

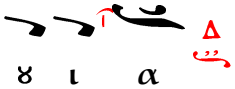

Στίχ. γ΄. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. (ρλα΄ 17)

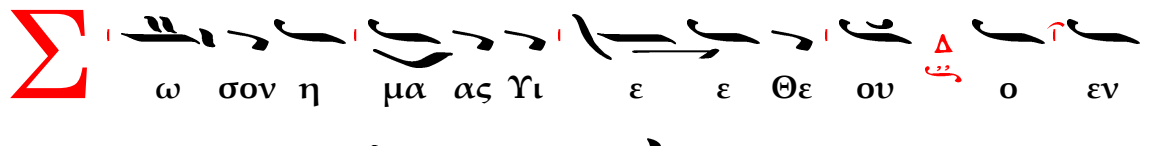

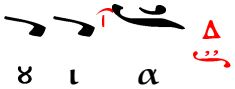

Στίχ. δ΄. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα΄ 13)

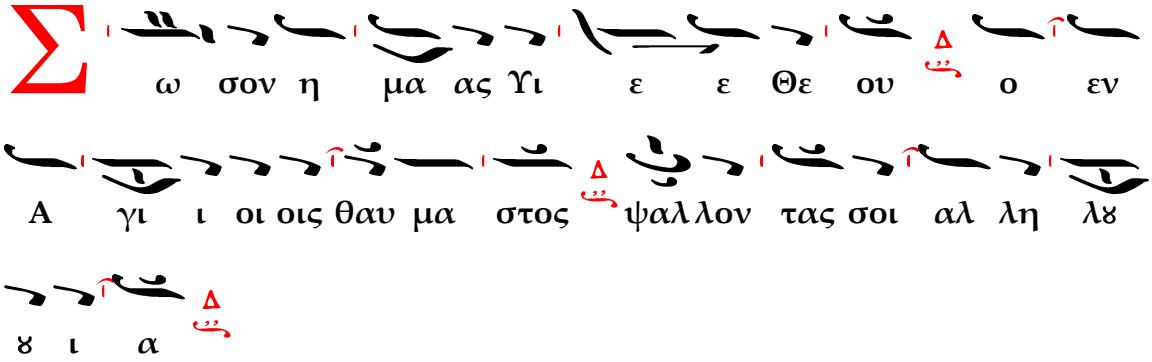

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

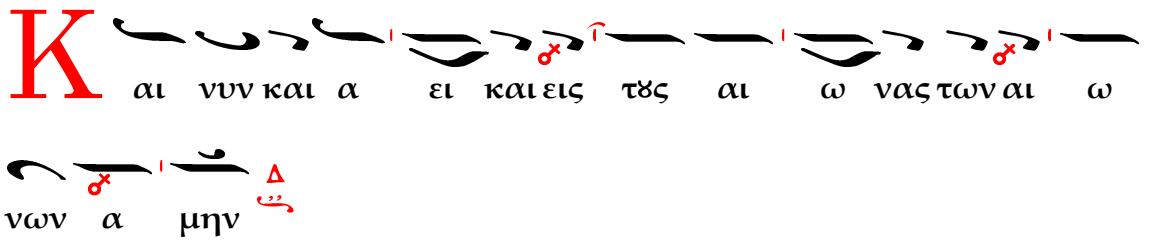

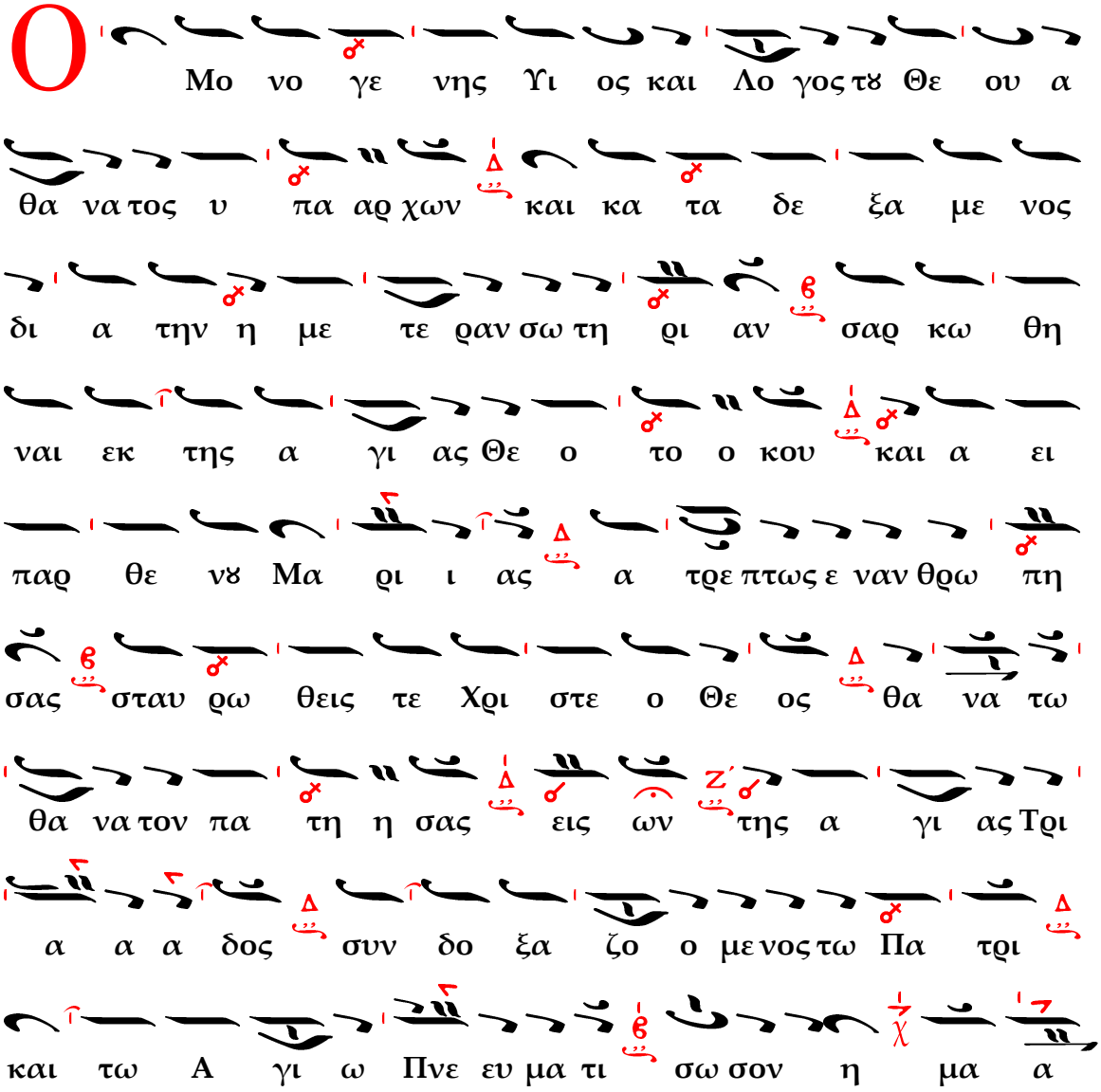

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος δ΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος

Στίχ. α΄. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. (ρλα΄ 14)

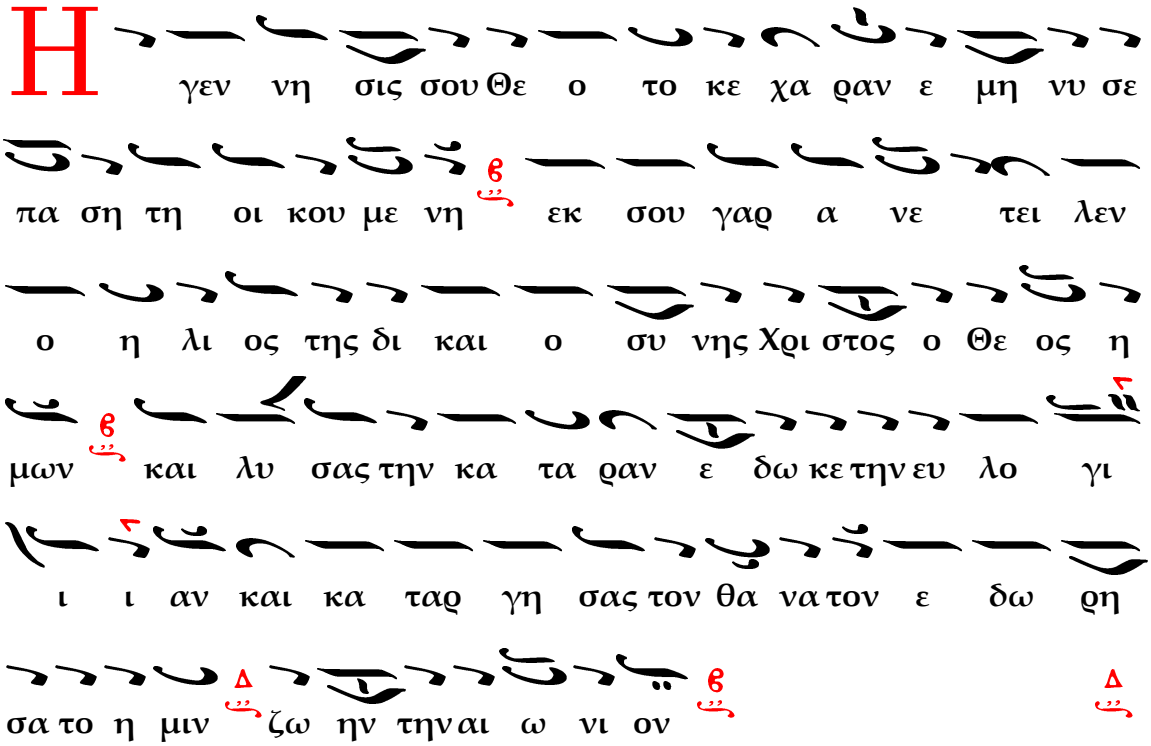

Στίχ. β΄. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος. (με΄ 5)
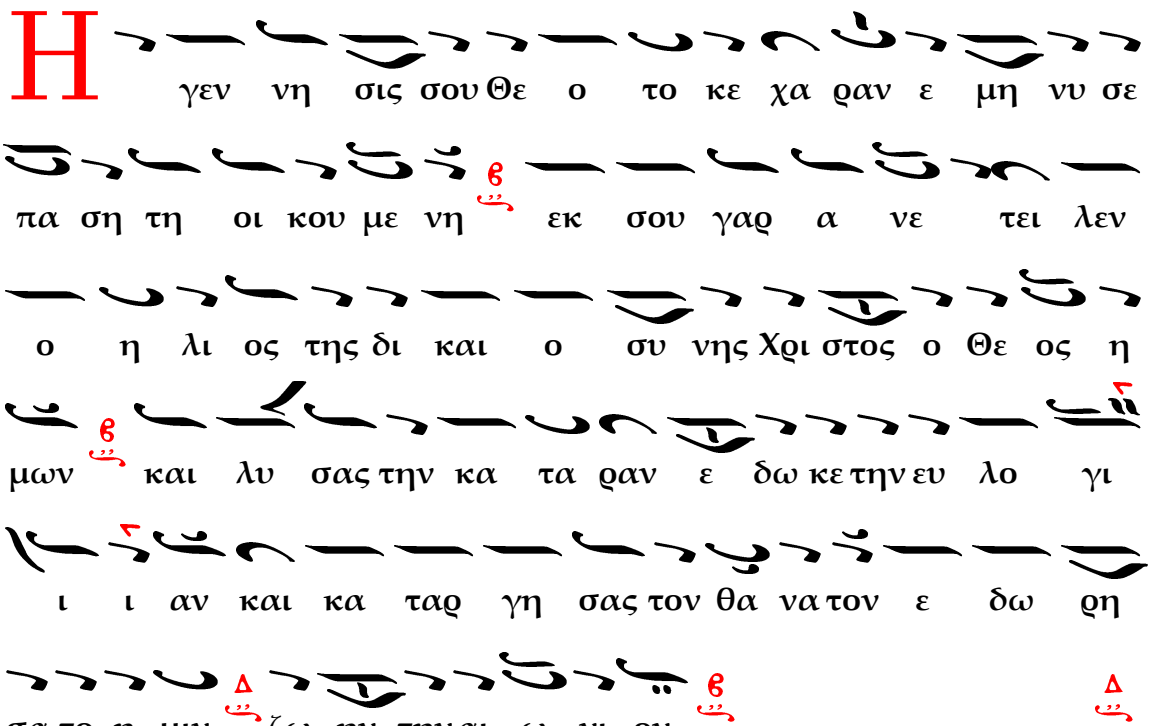
Στίχ. γ΄. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. (ξδ΄ 5)

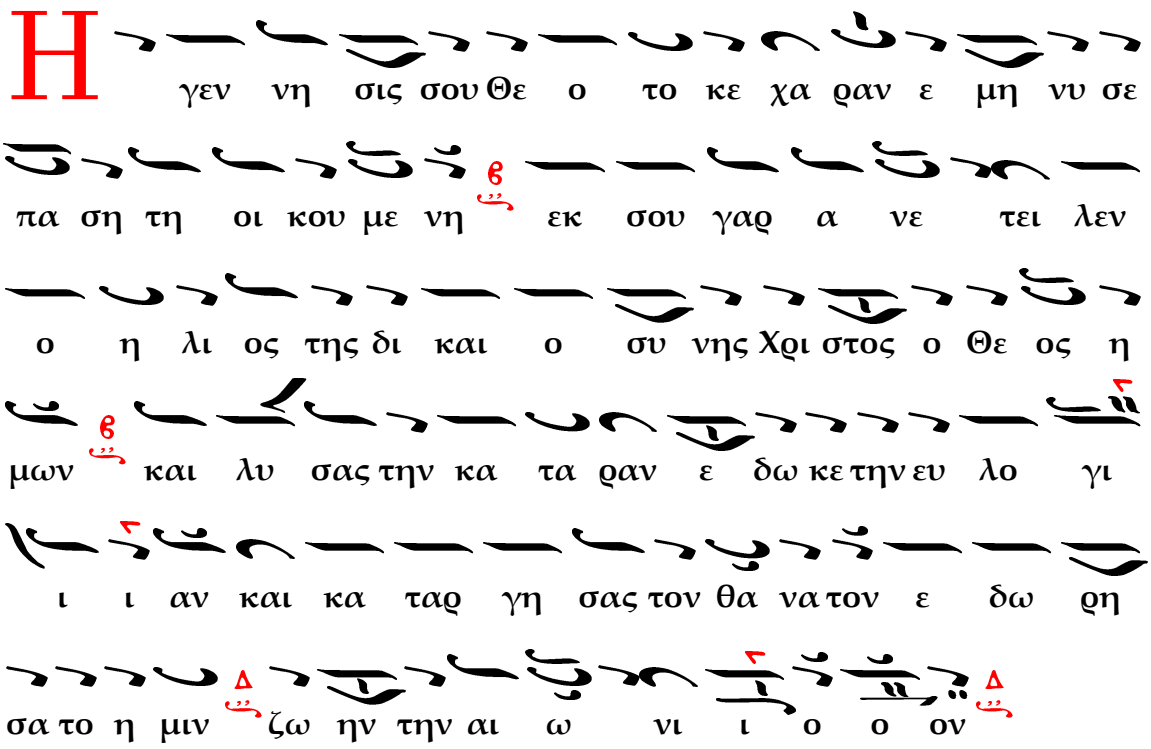

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

Ἦχος Δι

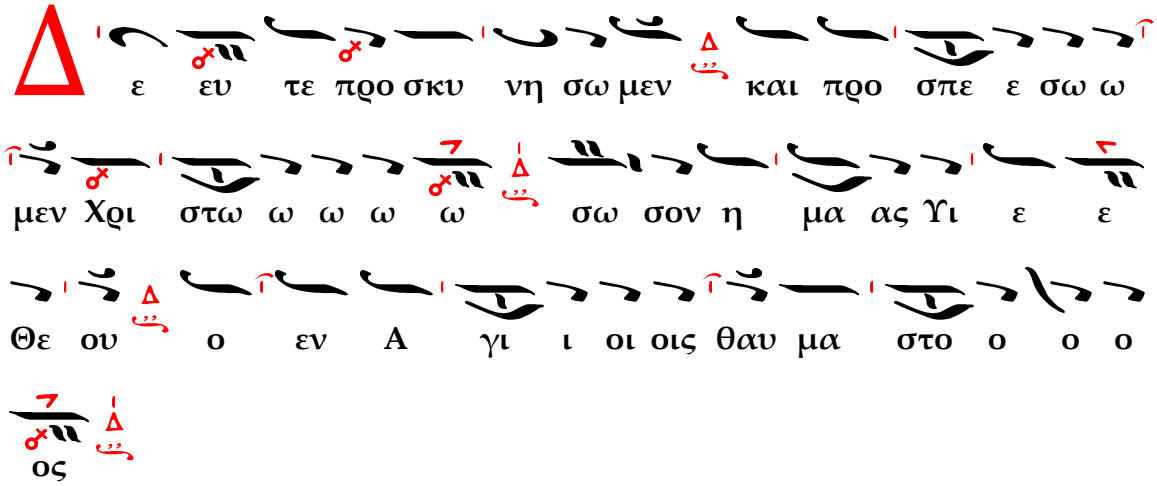

ὁ β΄ χορός:

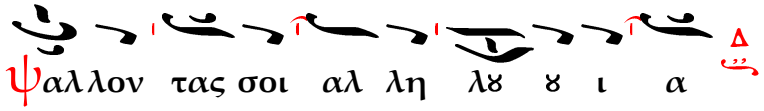

Ἦχος Δι

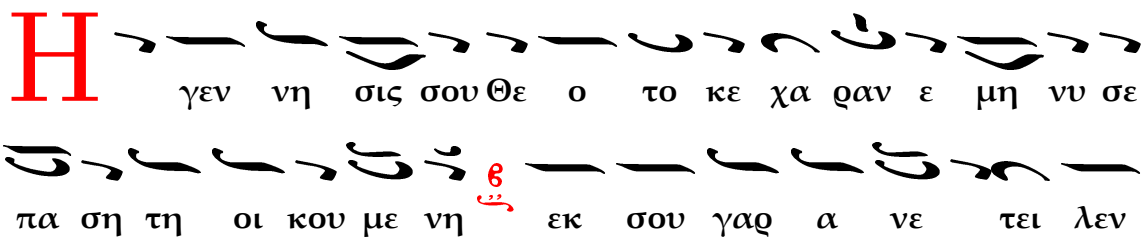

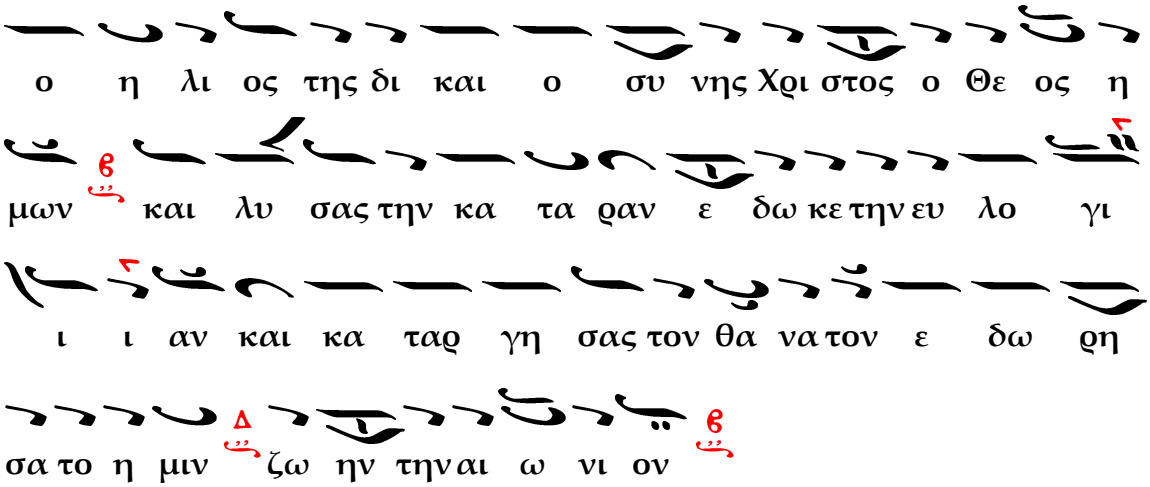

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ΄ Αὐγούστου ἕως ιβ΄ Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα΄ Αὐγούστου καὶ τῆς α΄ καὶ ζ΄ Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι

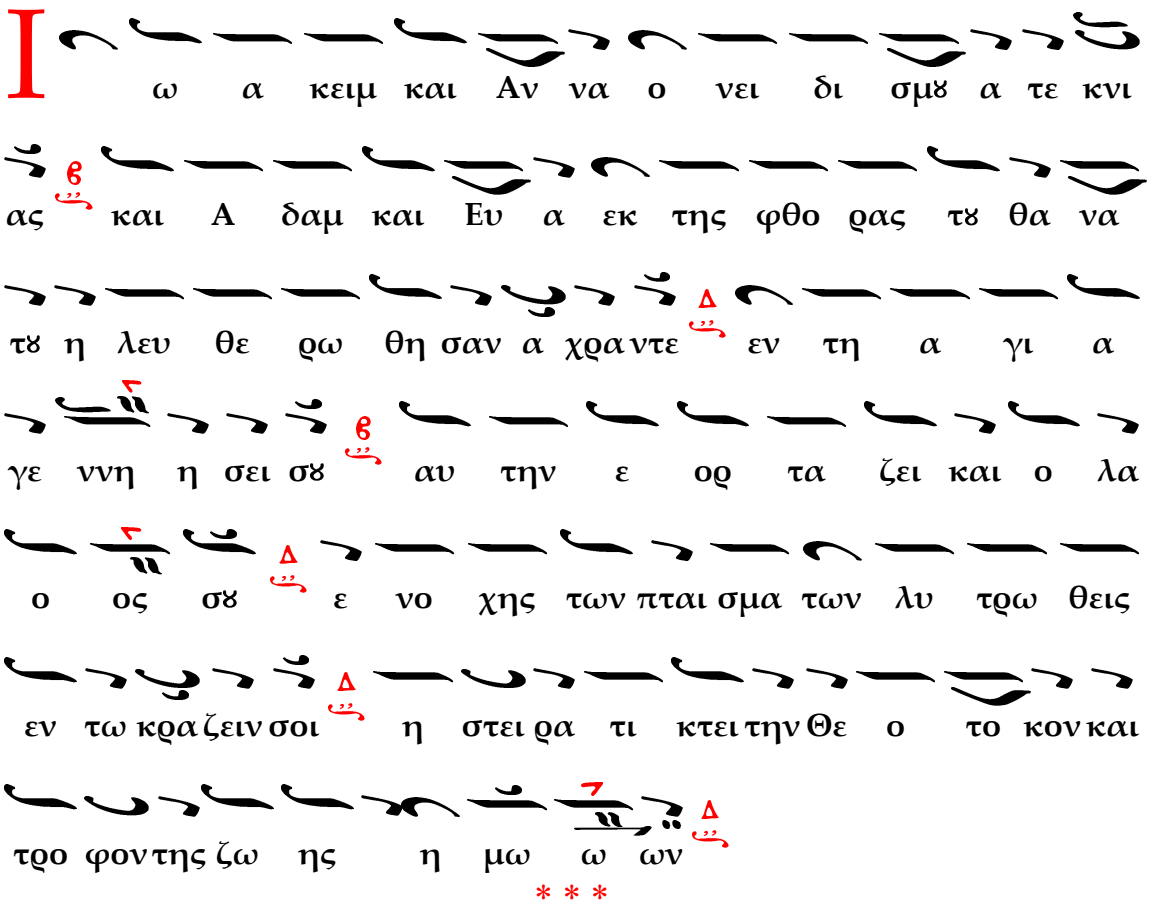

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ὙΜΝΟΣ

Ἦχος Δι

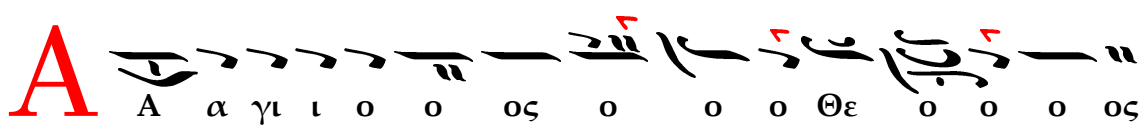

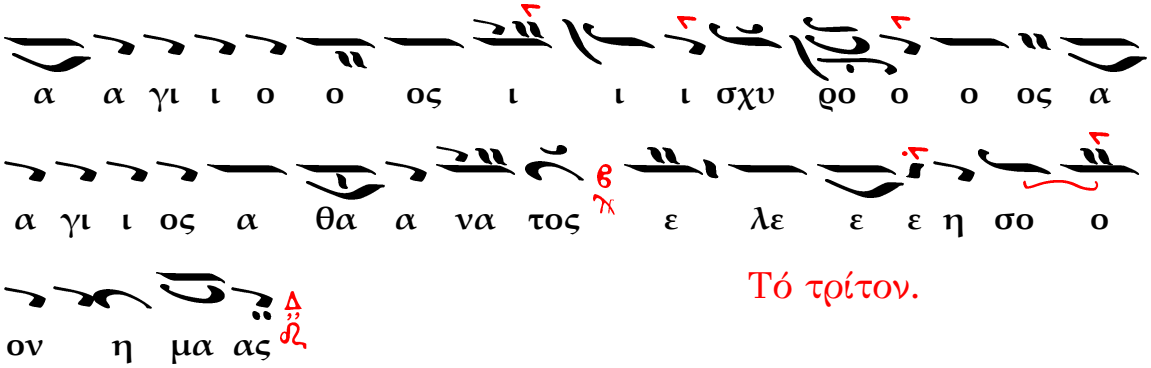
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

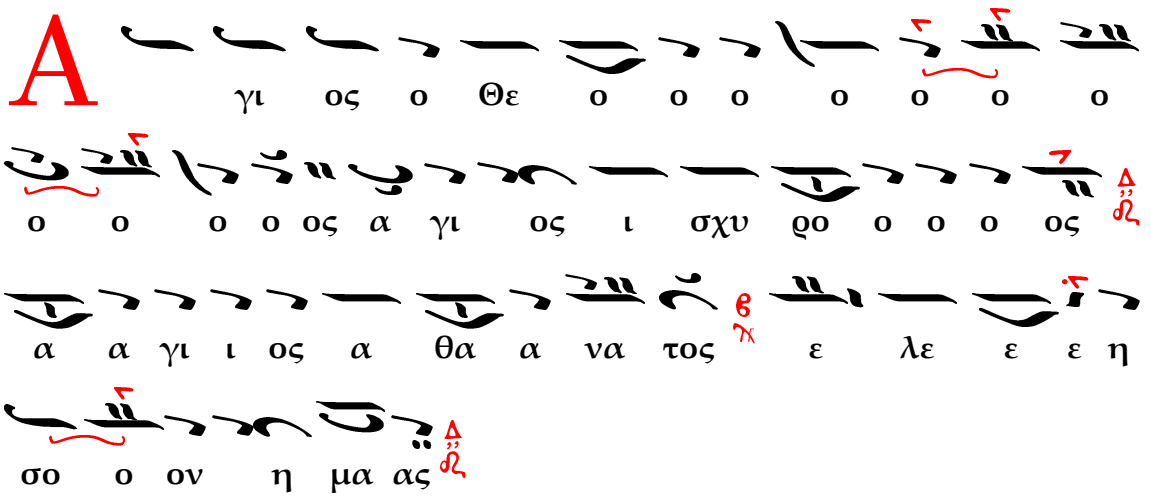
Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

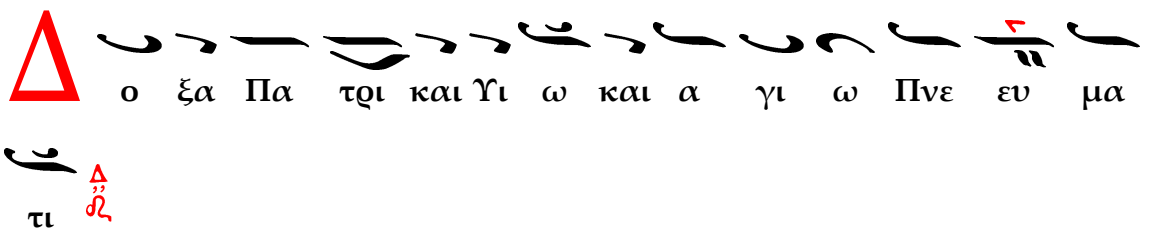
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

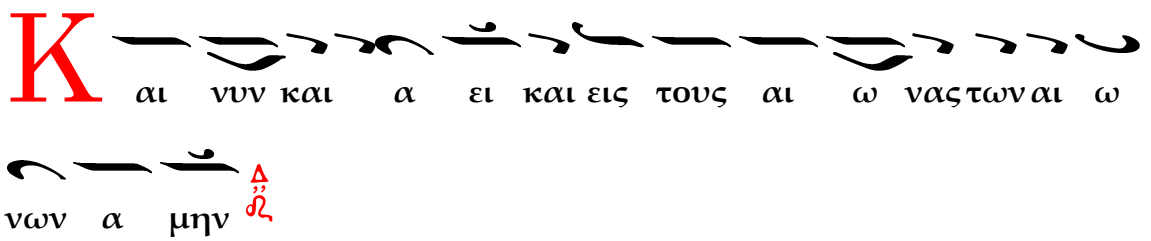
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

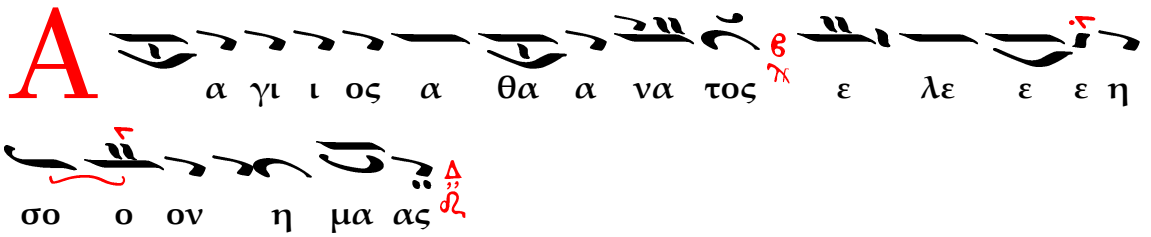
Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

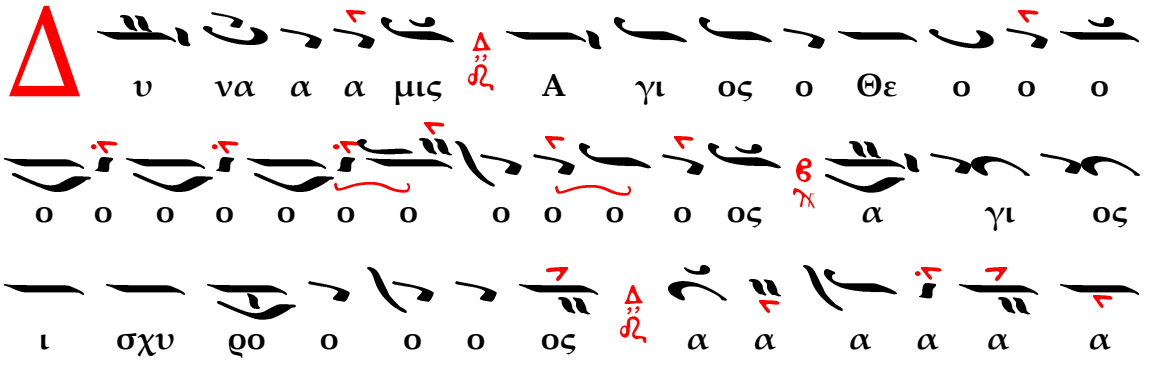
Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι

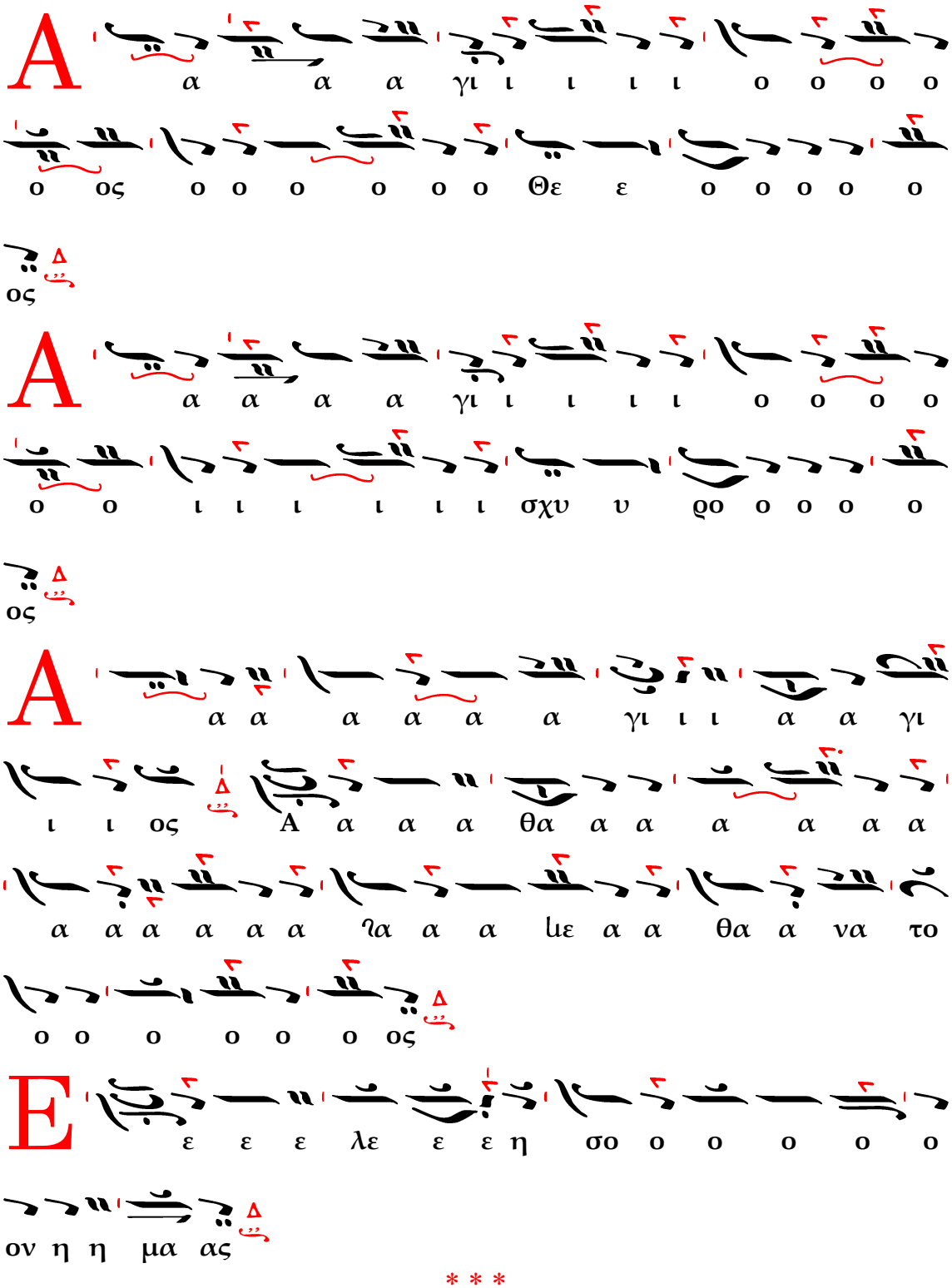

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς ἑορτῆς. Πρὸς Φιλιππησίους (β΄ 5-11).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἦχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Λουκ. α΄).

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἢ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἀ Γα φ

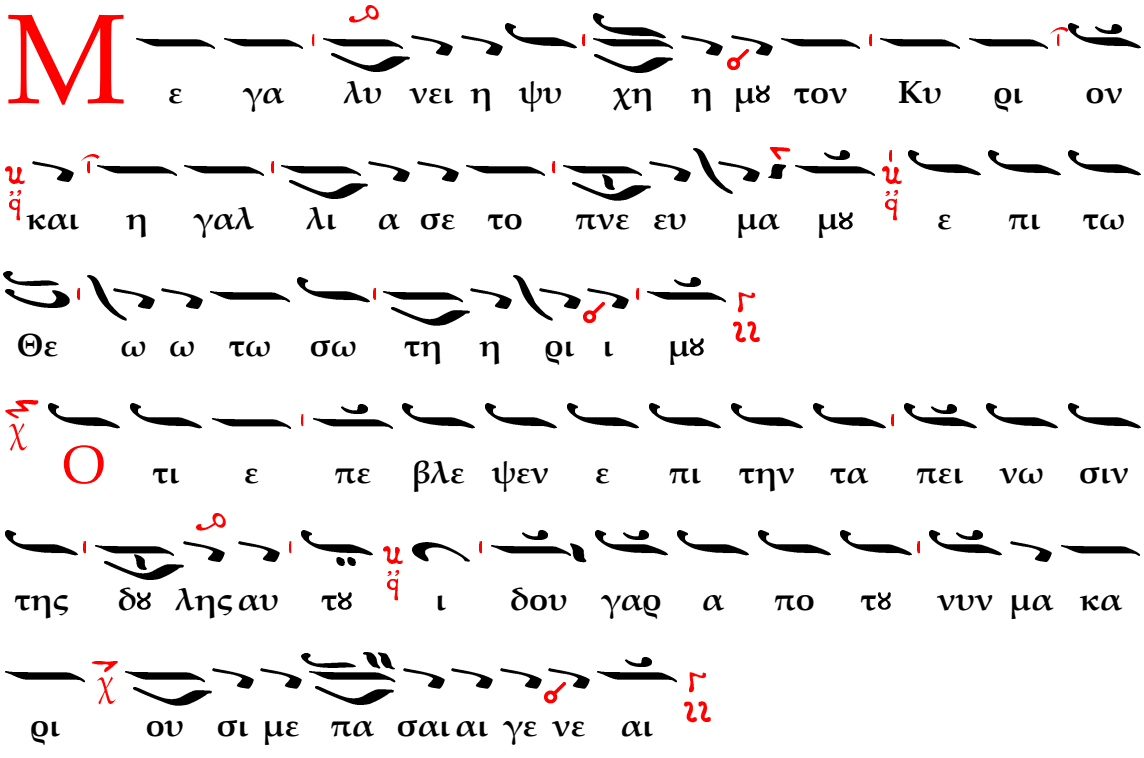

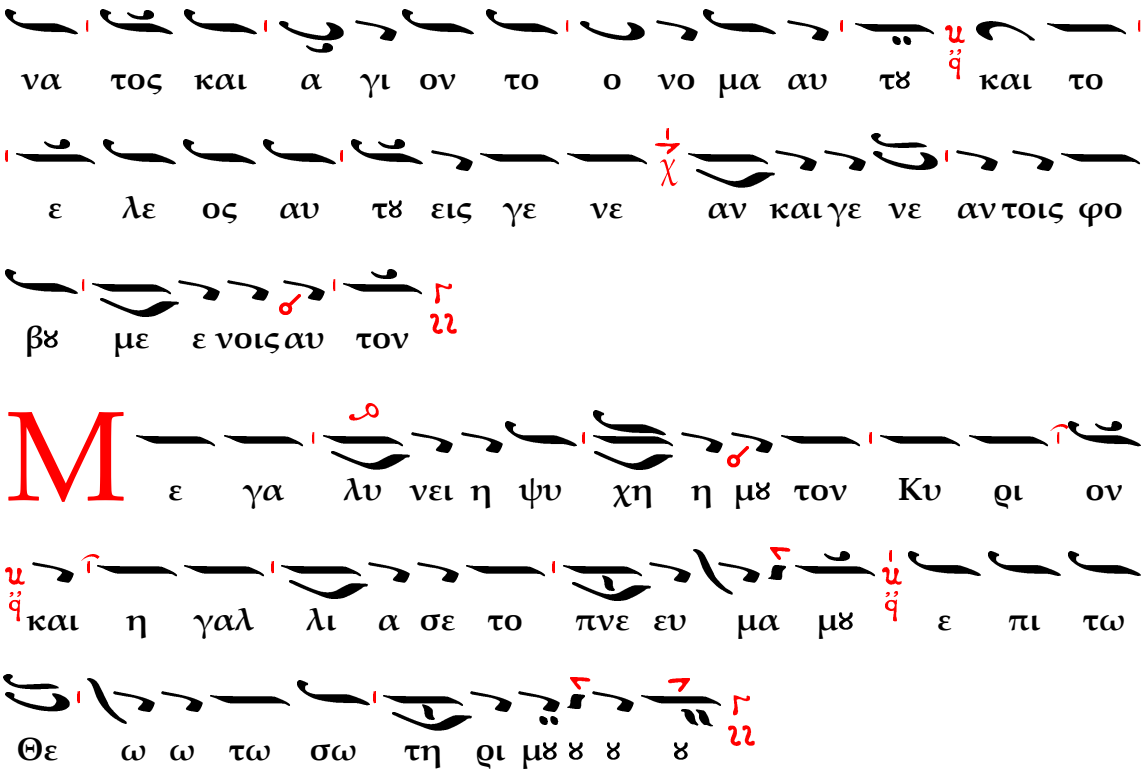

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ᾽ ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Ἀλληλούϊα (γ΄). Ἦχος πλ. δ΄. (Ψαλμὸς ρλα΄).

Ἦχος

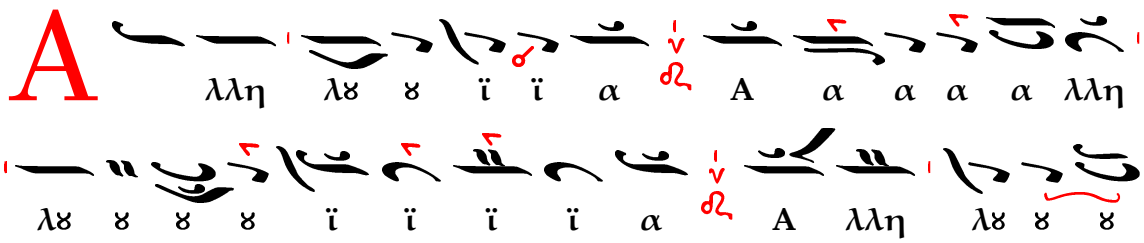

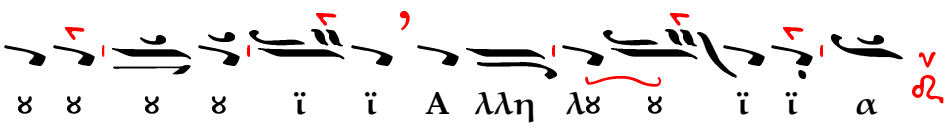

Ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ε

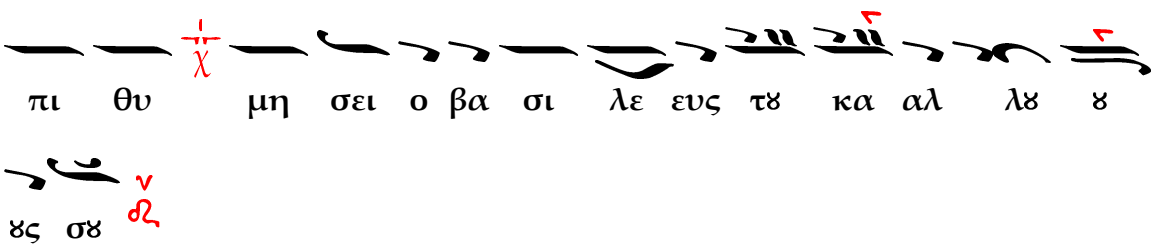

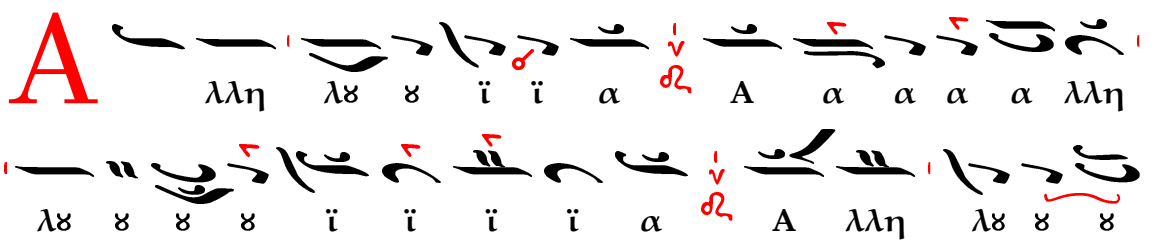

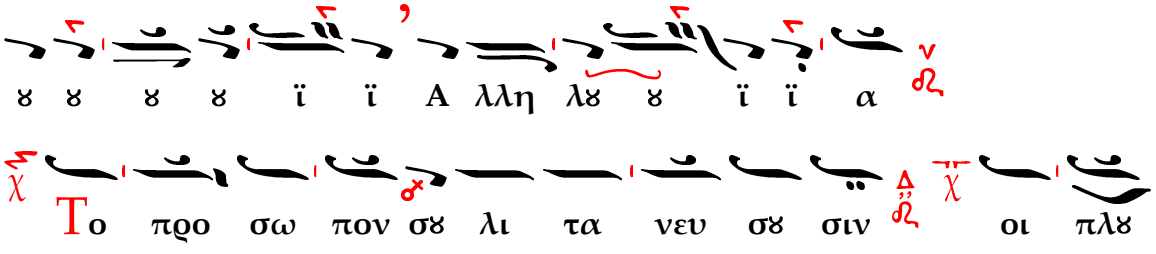

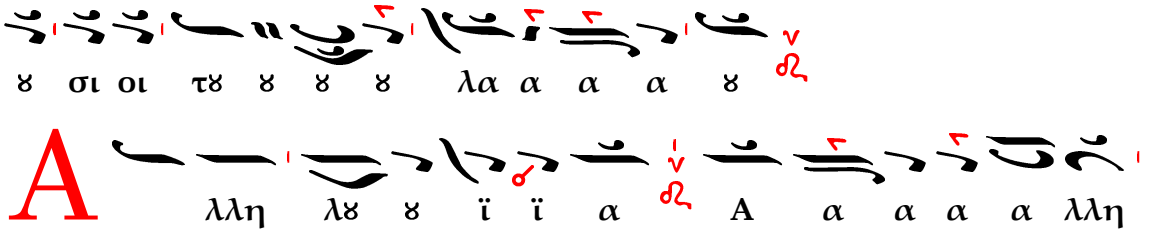

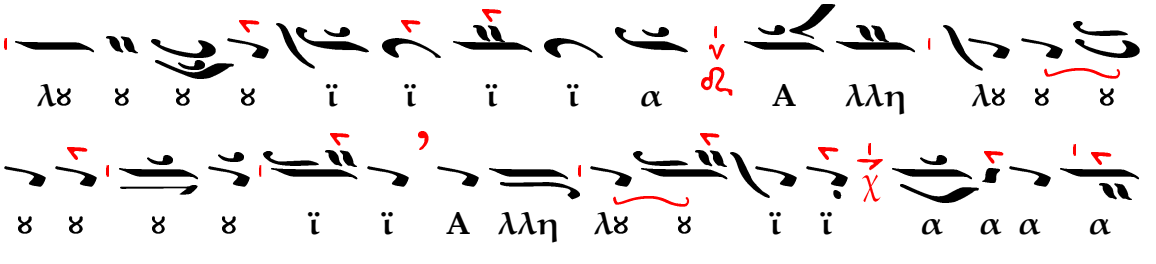

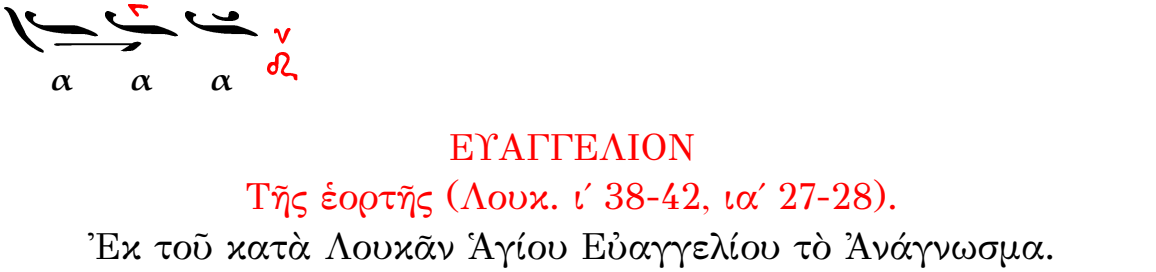

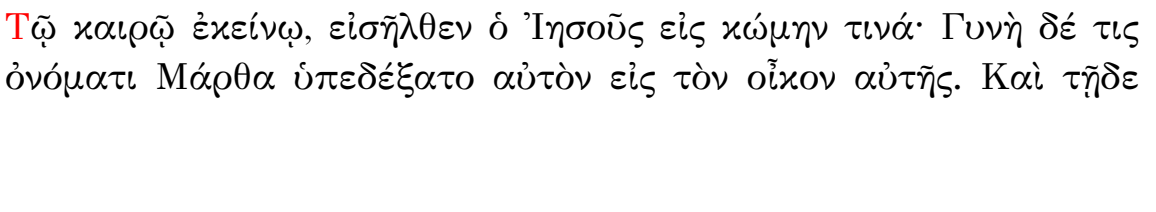

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. ι΄ 38-42, ια΄ 27-28).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε

ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ᾽ αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἦχος ἰ Δι

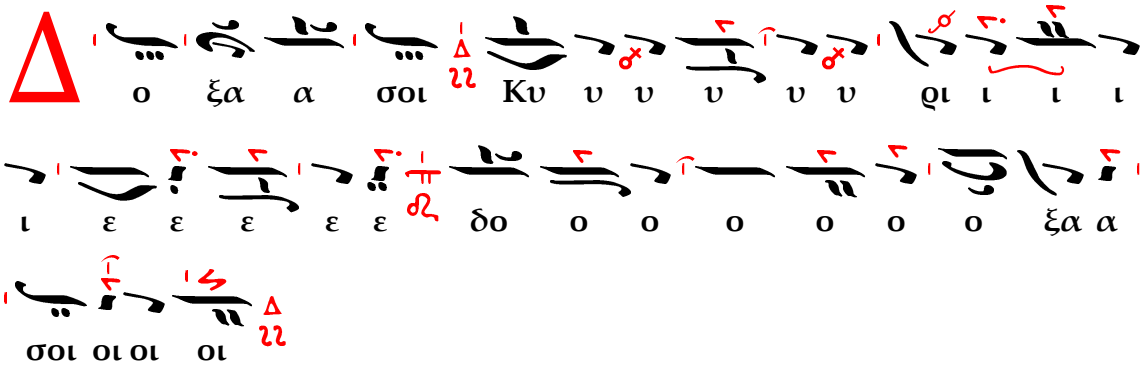

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πλ. Νη

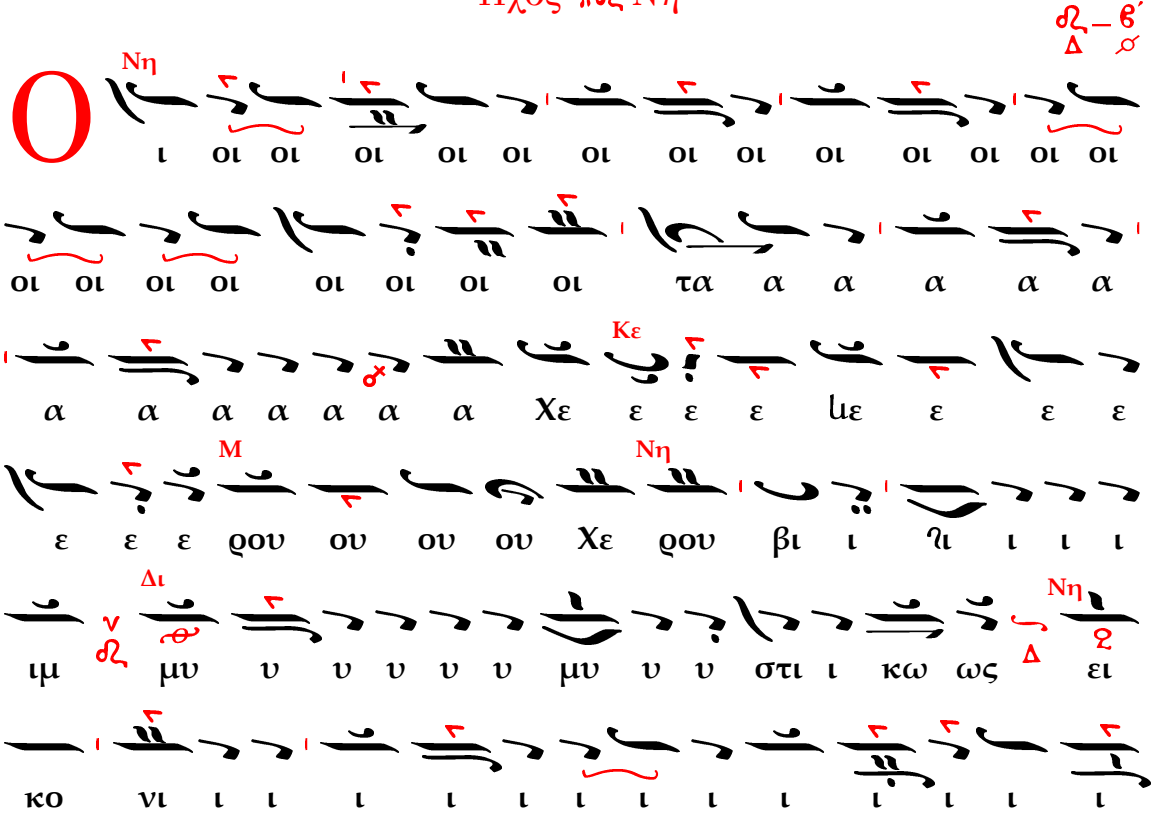

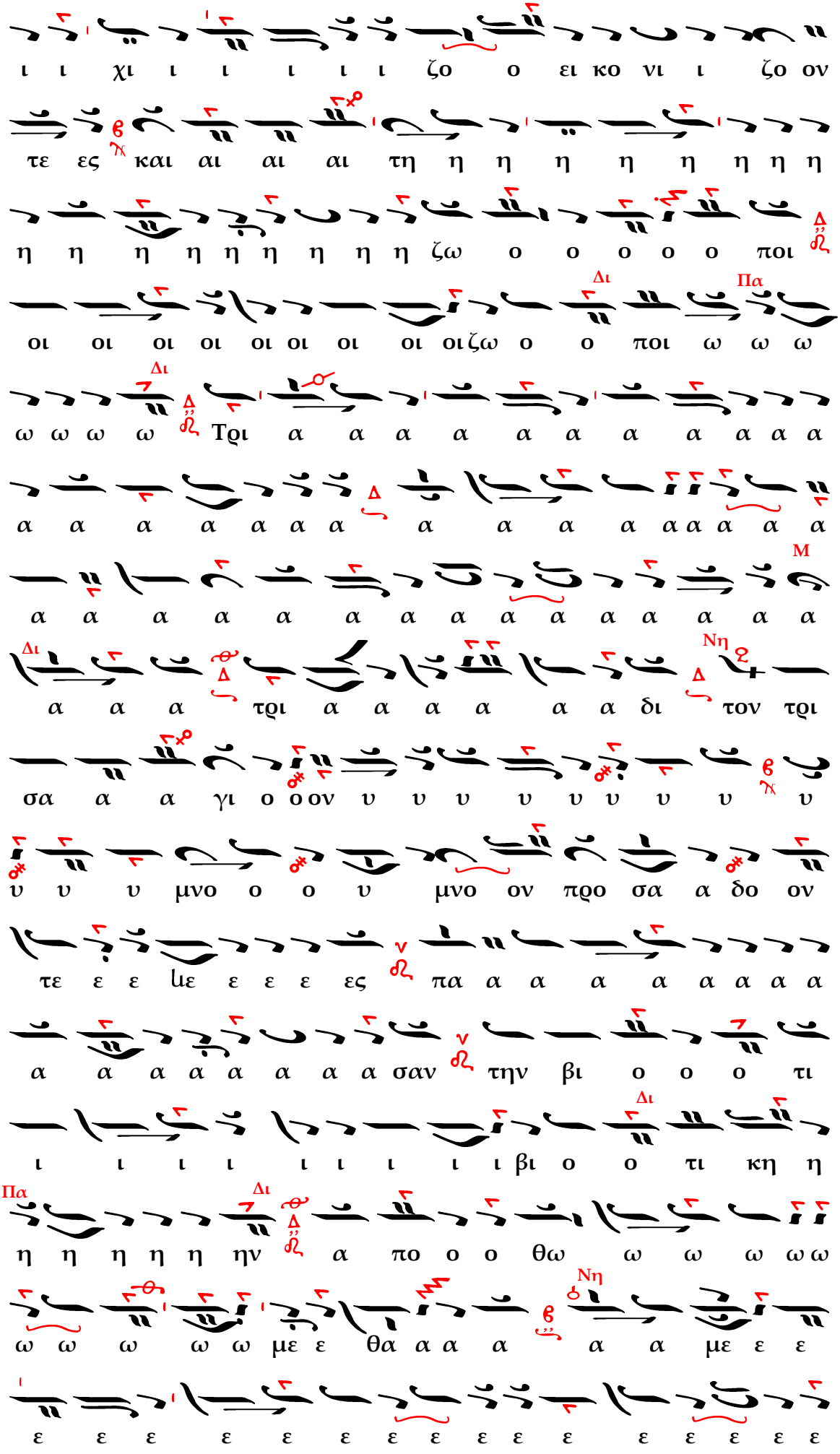
ι ι χι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ον
τε ες και αι αι αι τη η η η η η η η η
η η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι
οι οι οι οι οι οι οι οι οιζω ο ο ποι ω ω ω
ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α τρι α α α α α α δι τον τρι
σα α α γι ο οον υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α δο ον
τε ε ε ιε ε ε ε ες πα α α α α α α α α
α α α α α α α α σαν την βι ο ο ο τι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι κη η
η η η η η ην α πο ο ο θω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω με ε θα α α α α α με ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

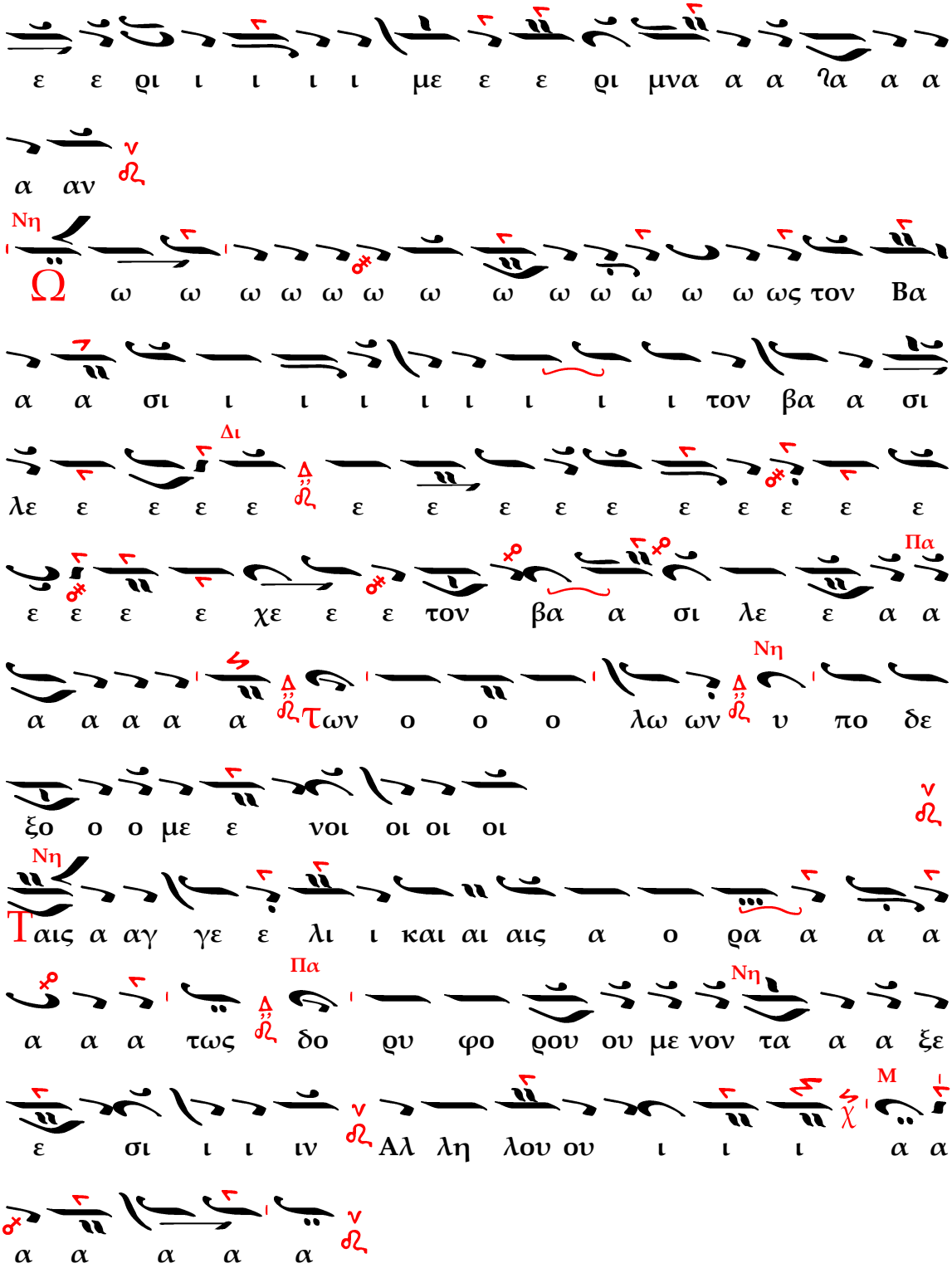
ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ρι μνα α α ϩα α α
α αν
Νη
Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα
α α σι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι
Δι
λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Πα
ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α
Νη
α α α α α των ο ο ο λω ων υ πο δε
ξο ο ο με ε νοι οι οι οι
Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α
Πα
Νη
α α α τως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε
Μ
ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α
α α α α α

Ἦχος πλ. Νη

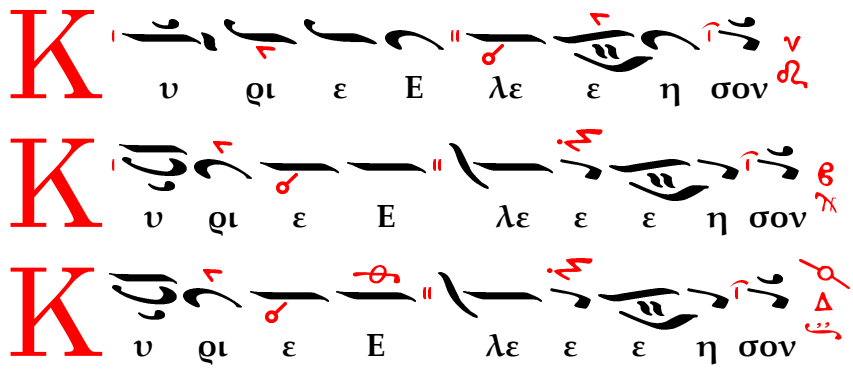
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

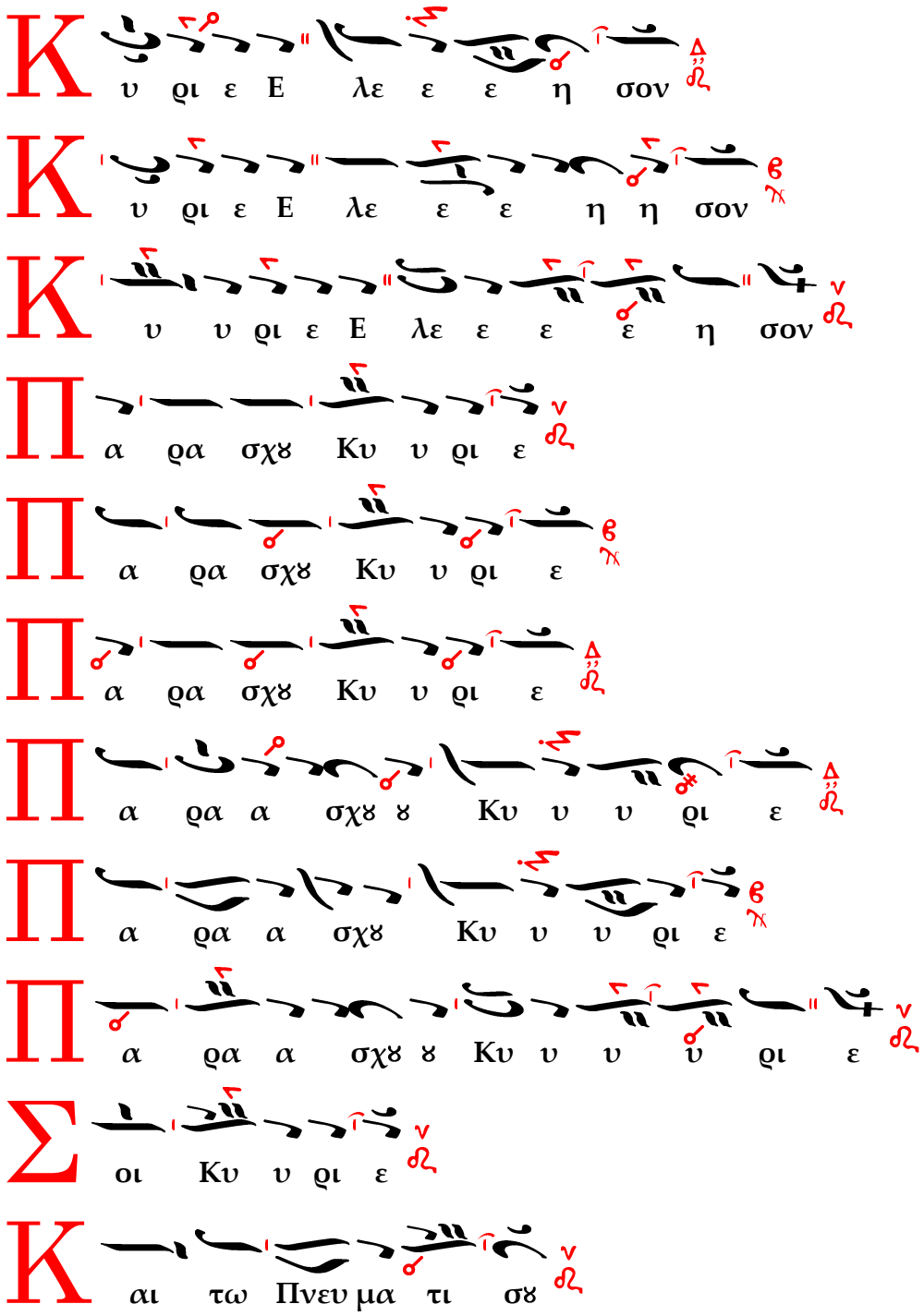

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη .

Ἦχος πλ. Δ Νη

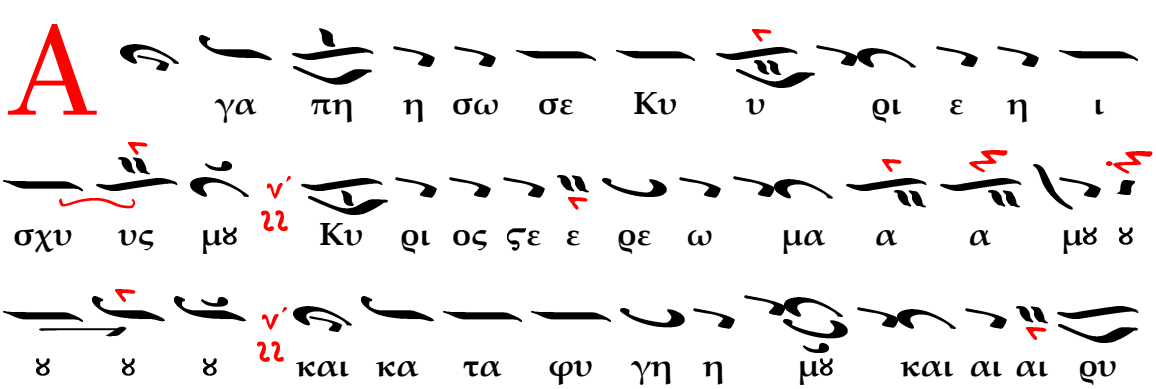

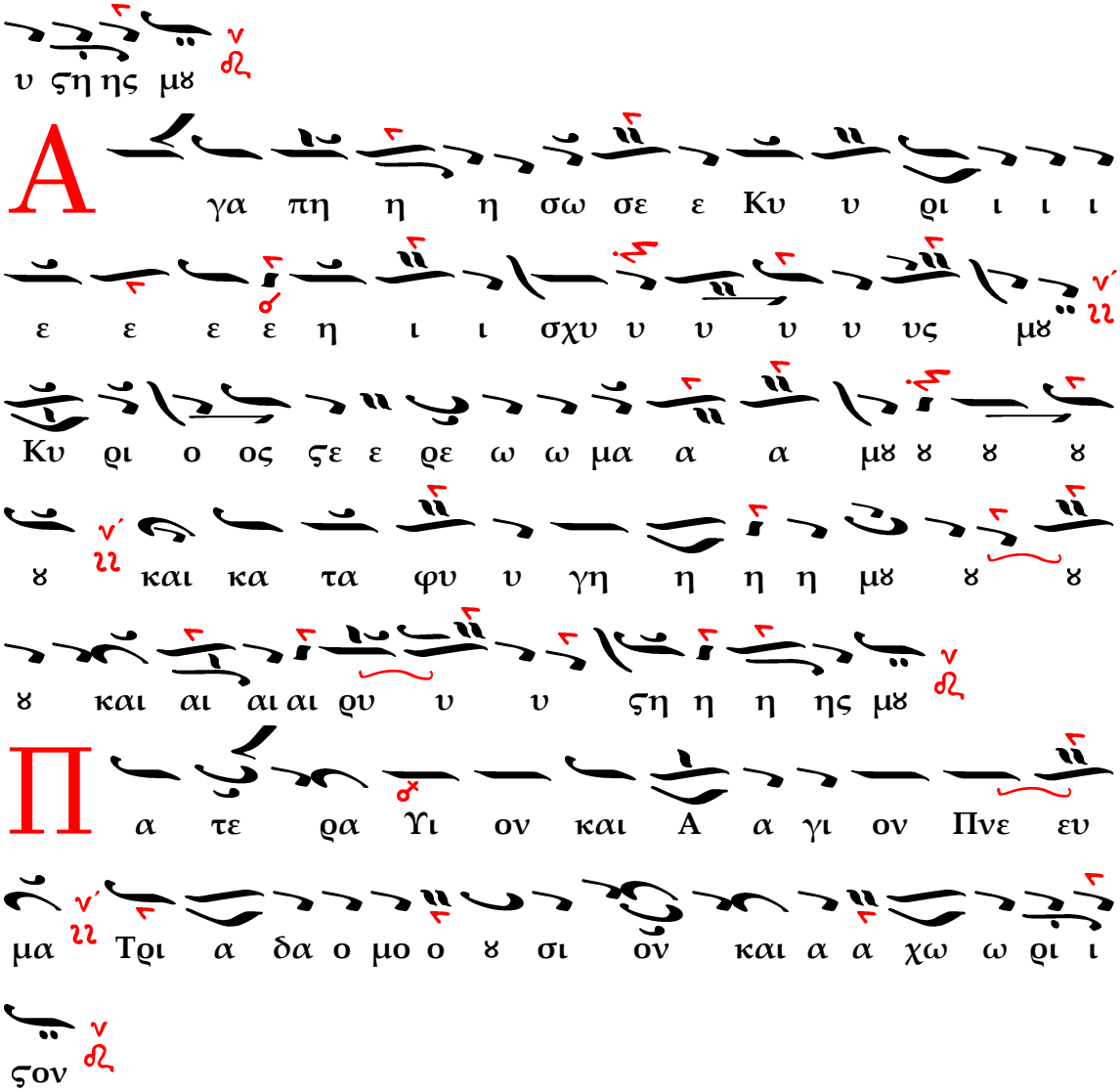

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν

Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

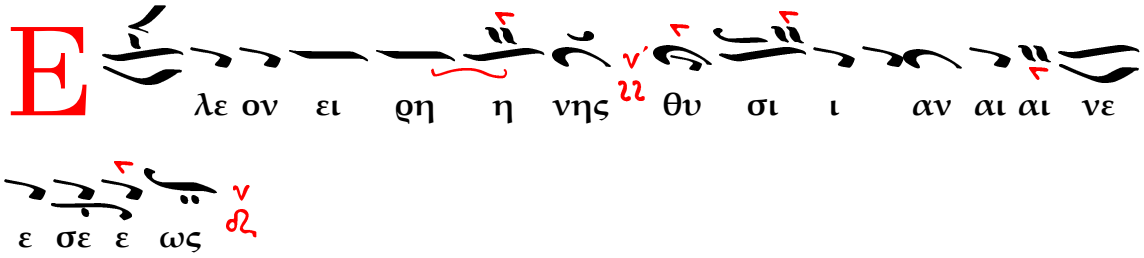

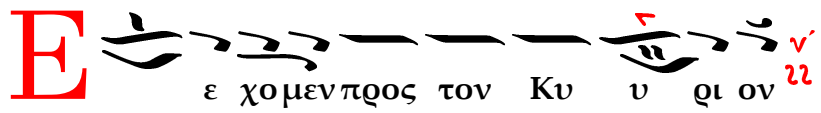

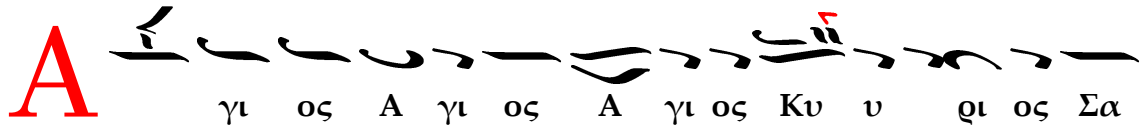

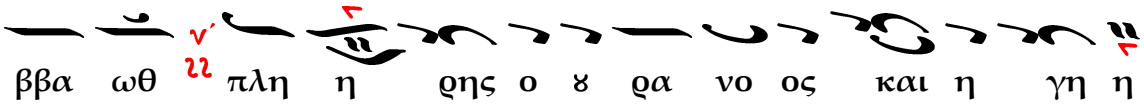

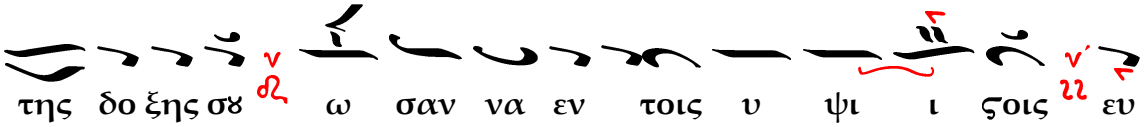

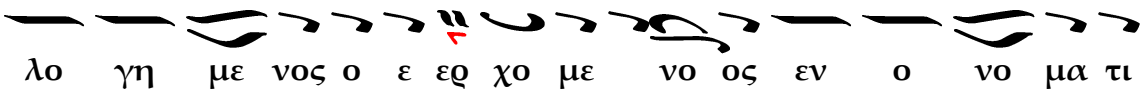

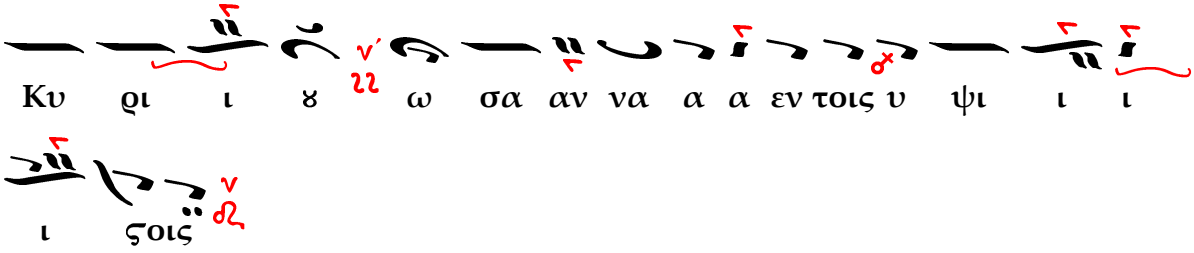

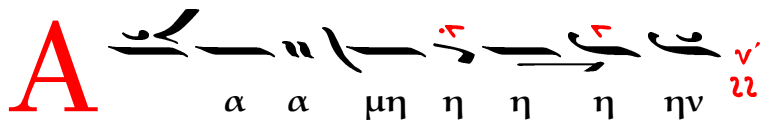

ἢ ἄλλως

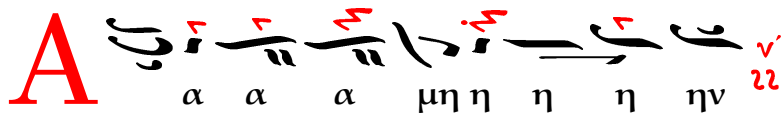

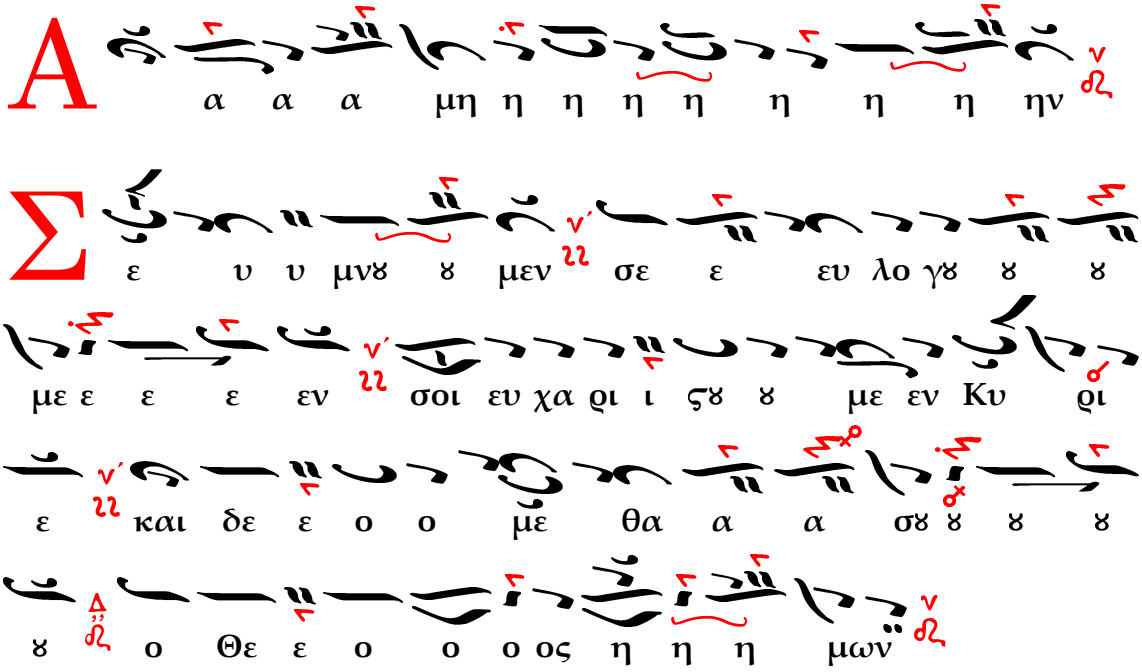

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἦχος Νη

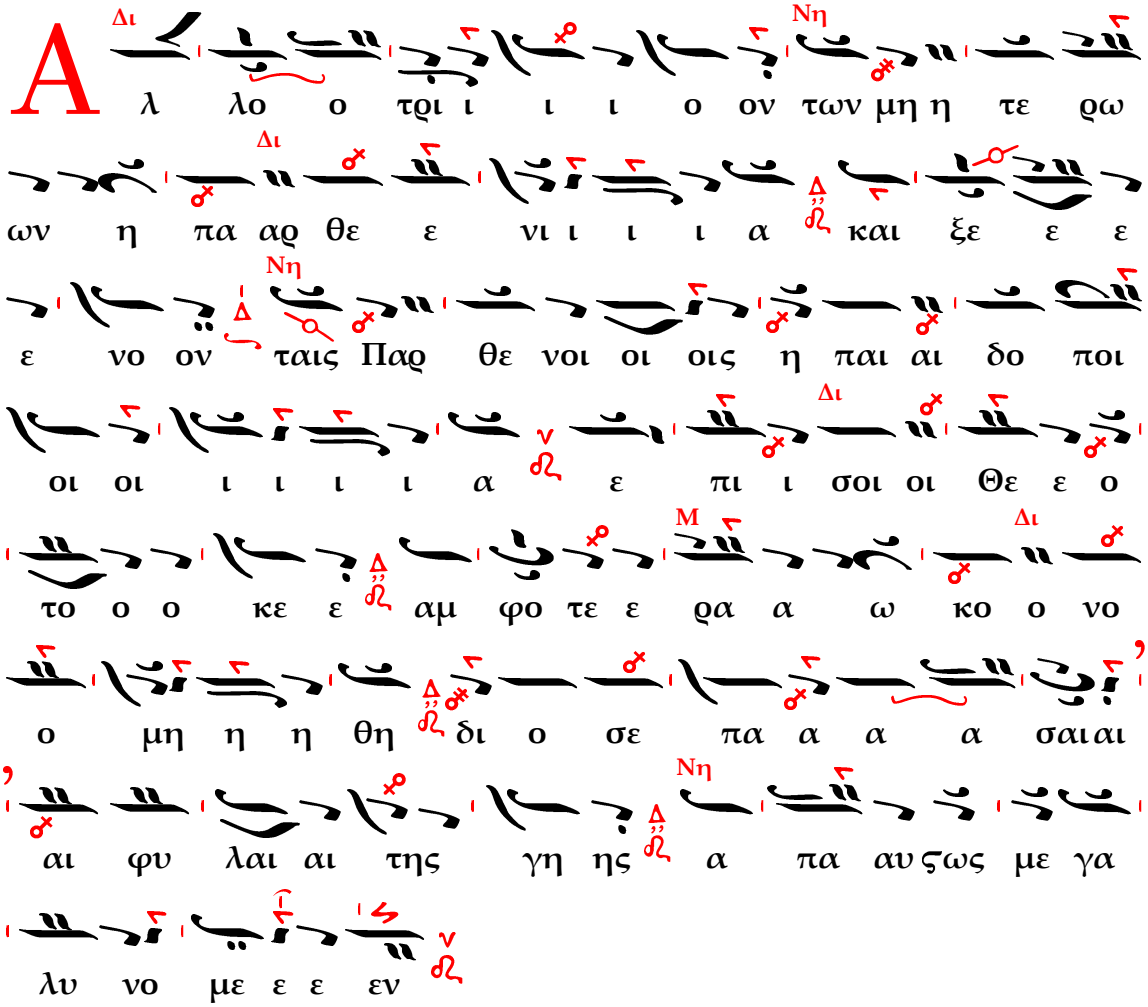

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη ϱ

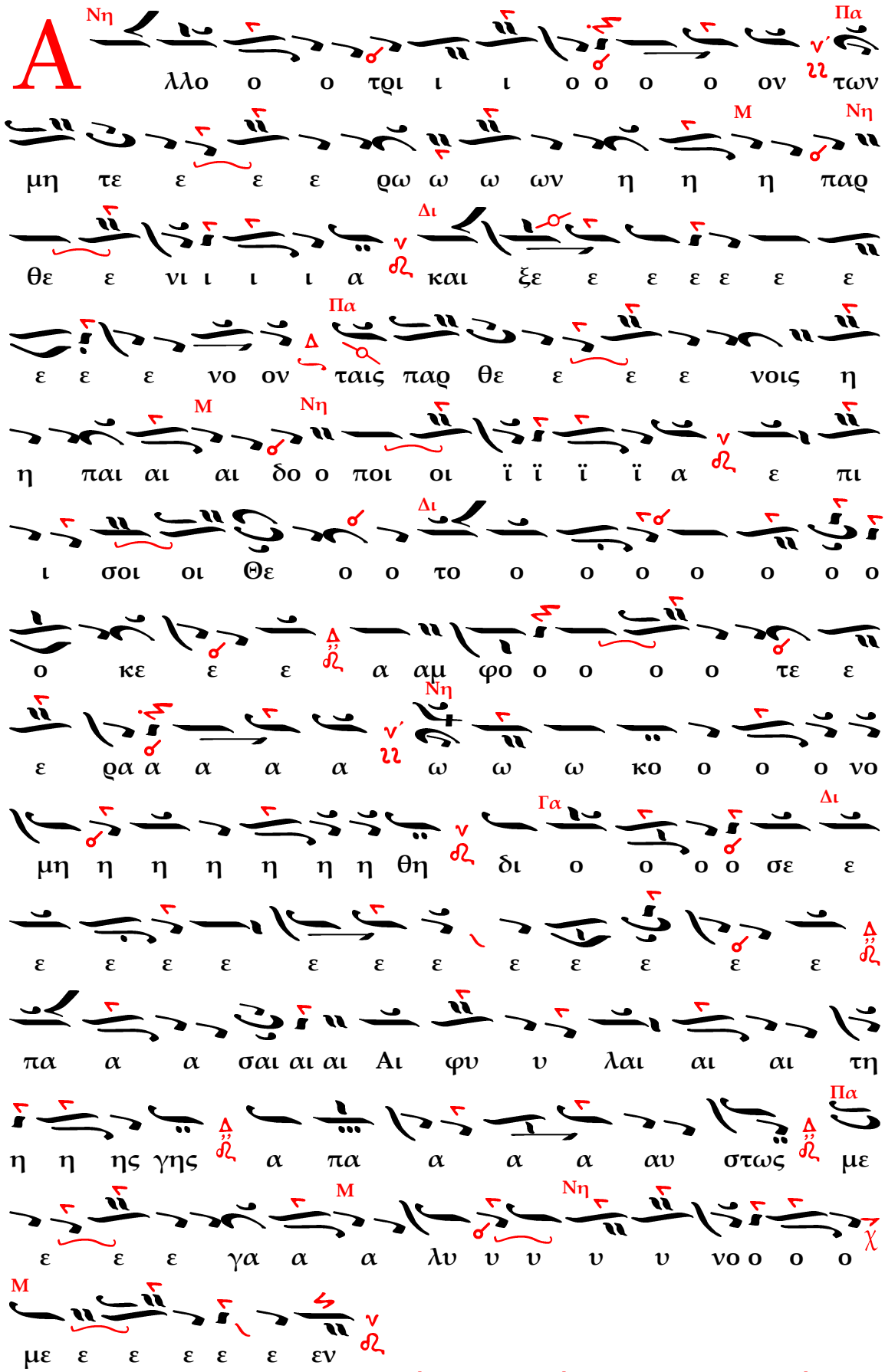

Ἐτονίσθη κ΄ Σεπτεμβρίου ͵βθ΄, ἐξηγήθη ζ΄ Σεπτεμβρίου ͵βια΄.

Ι.Α.

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

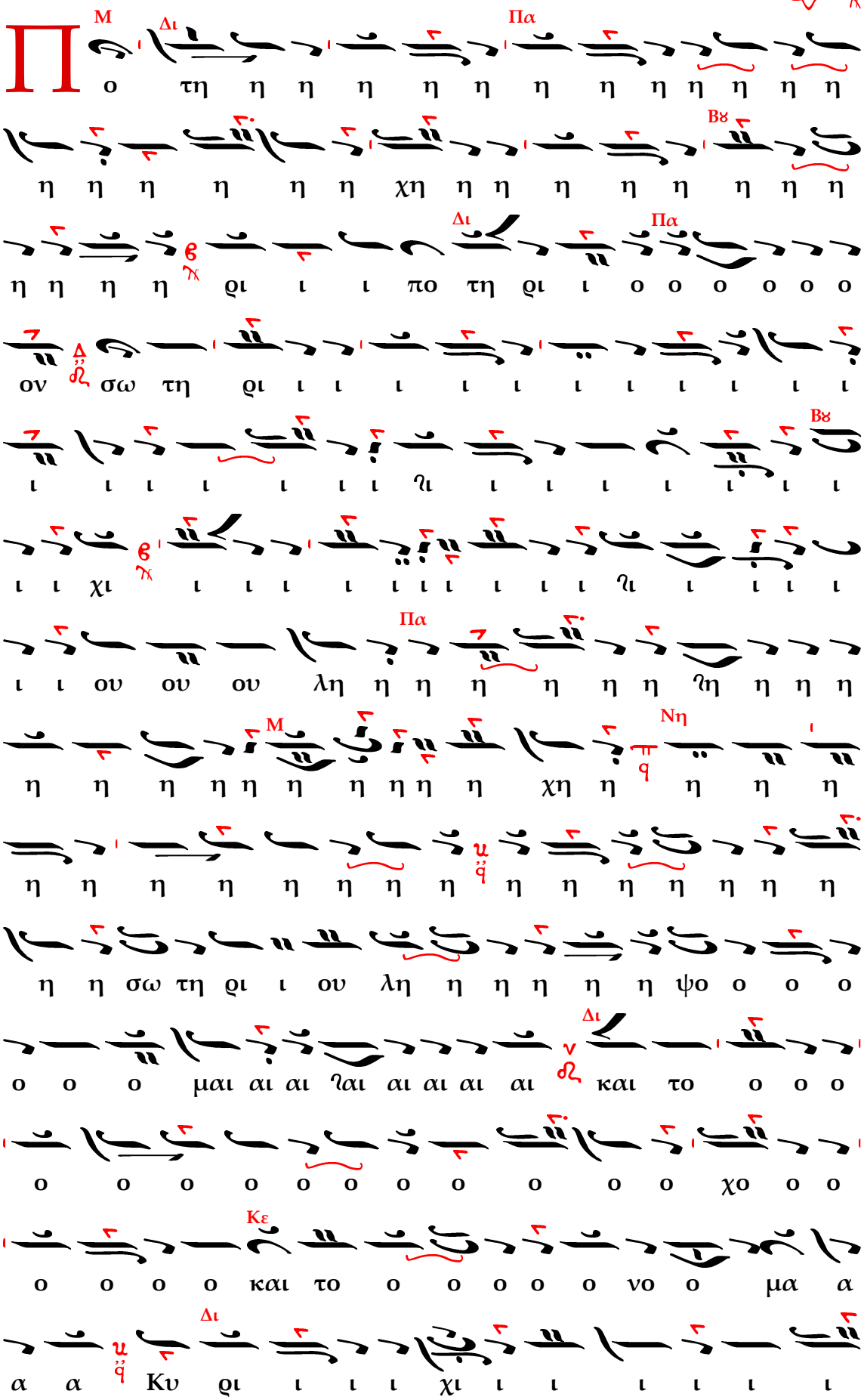

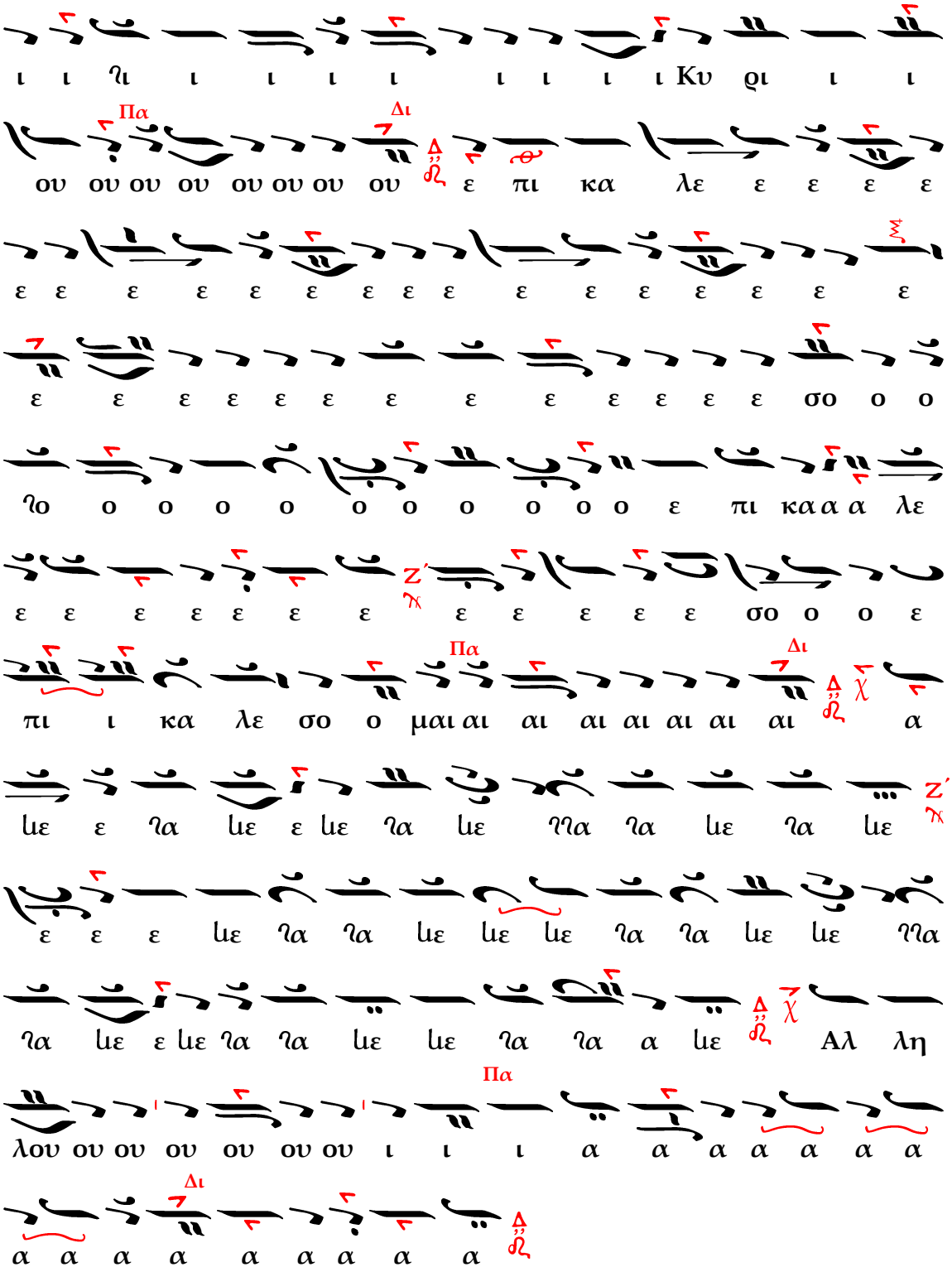

Κοινωνικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Νη

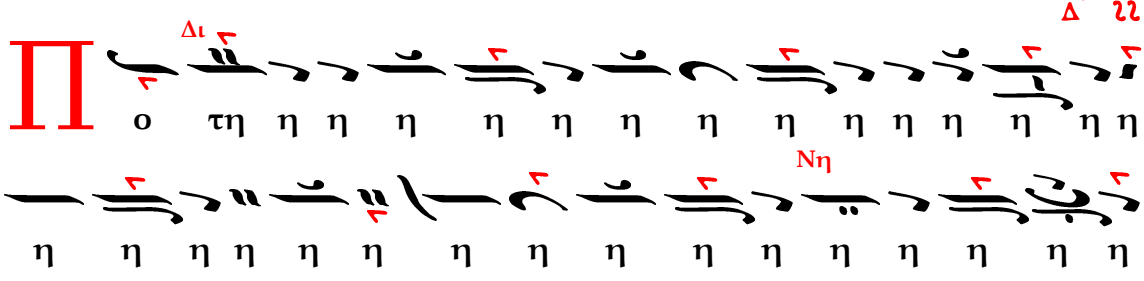

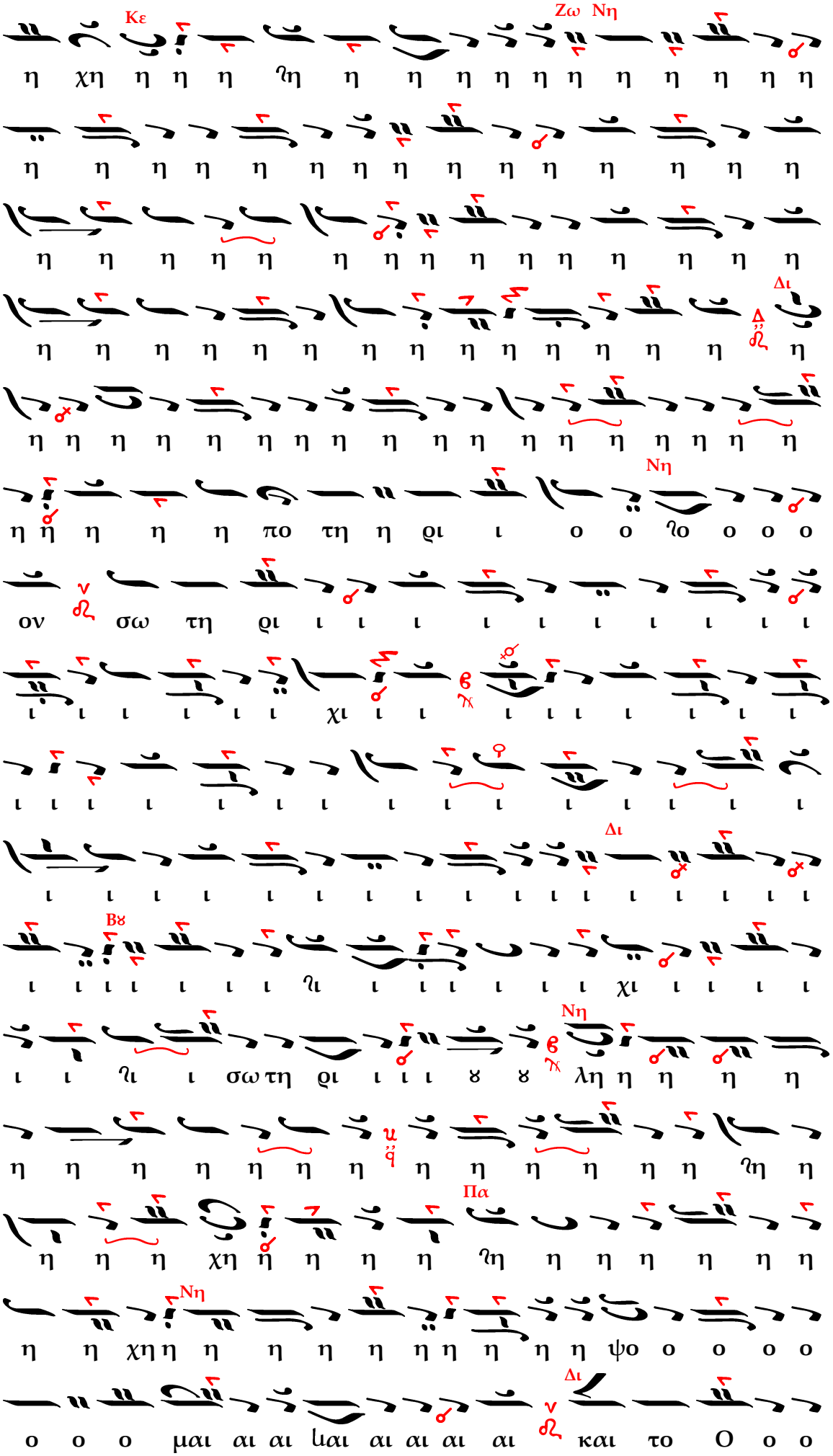
Κε
Ζω Νη
η χη η η η ʔη η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η
Δι
η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η
Νη
η η η η η πο τη η ρι ι ο ο ʔο ο ο ο
ον σω τη ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
Δι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
Βϐ
ι ι ι ι ι ι ι ʔι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι
Νη
ι ι ʔι ι σω τη ρι ι ι ι ϐ ϐ λη η η η η
η η η η η η η η η η η η η η ʔη η
Πα
η η η χη η η η η ʔη η η η η η η
η η χη η η η η η η η η η η ψο ο ο ο ο
Δι
ο ο ο μαι αι αι ʅαι αι αι αι αι και το Ο ο ο

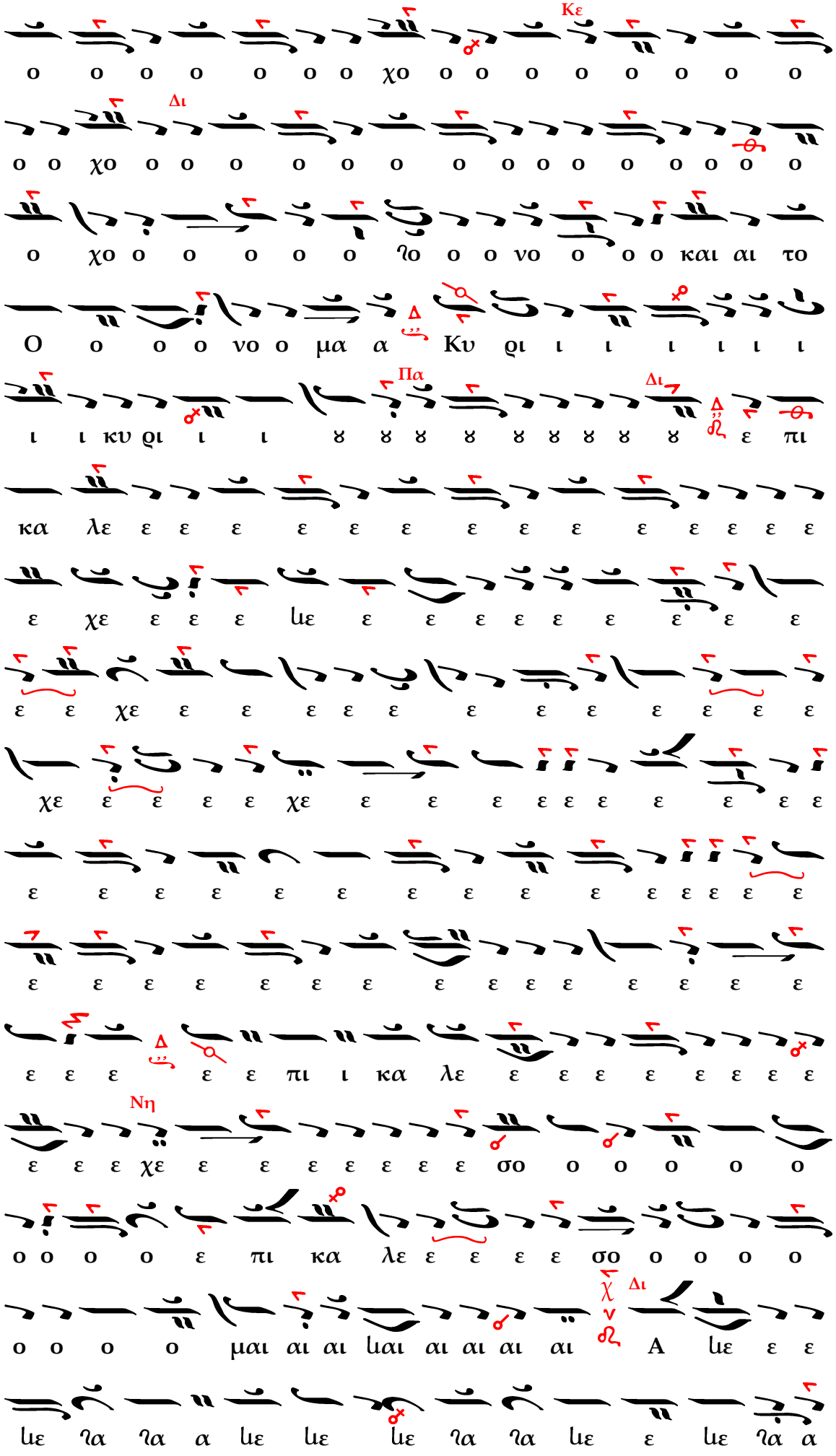
Κε
ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο
Δι
ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο χο ο ο ο ο ο ϙο ο ο νο ο ο ο και αι το
Δ
Ο ο ο ο νο ο μα α Κυ ρι ι ι ι ι ι ι
Πα
Δι
ι ι κυ ρι ι ι ϫ ϫ ϫ ϫ ϫ ϫ ϫ ϫ ϫ ε πι
κα λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Δ
ε ε ε ε ε πι ι κα λε ε ε ε ε ε ε ε ε
Νη
ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ε πι κα λε ε ε ε ε σο ο ο ο ο
χ
ν
Δι
ο ο ο ο μαι αι αι ιαι αι αι αι αι ϫ Α ιε ε ε
ιε ϙα ϙα α ιε ιε ιε ϙα ϙα ιε ε ιε ϙα α

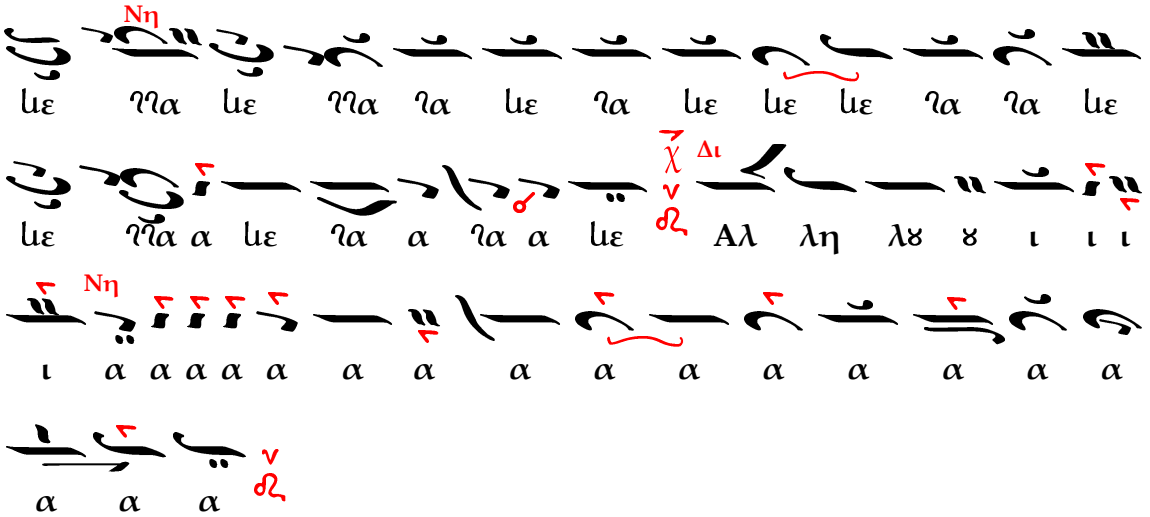

Κοινωνικόν, σύντομον. Ἰωάσαφ Διονυσιάτου.

Ἦχος πλ. δ Νη ϛ

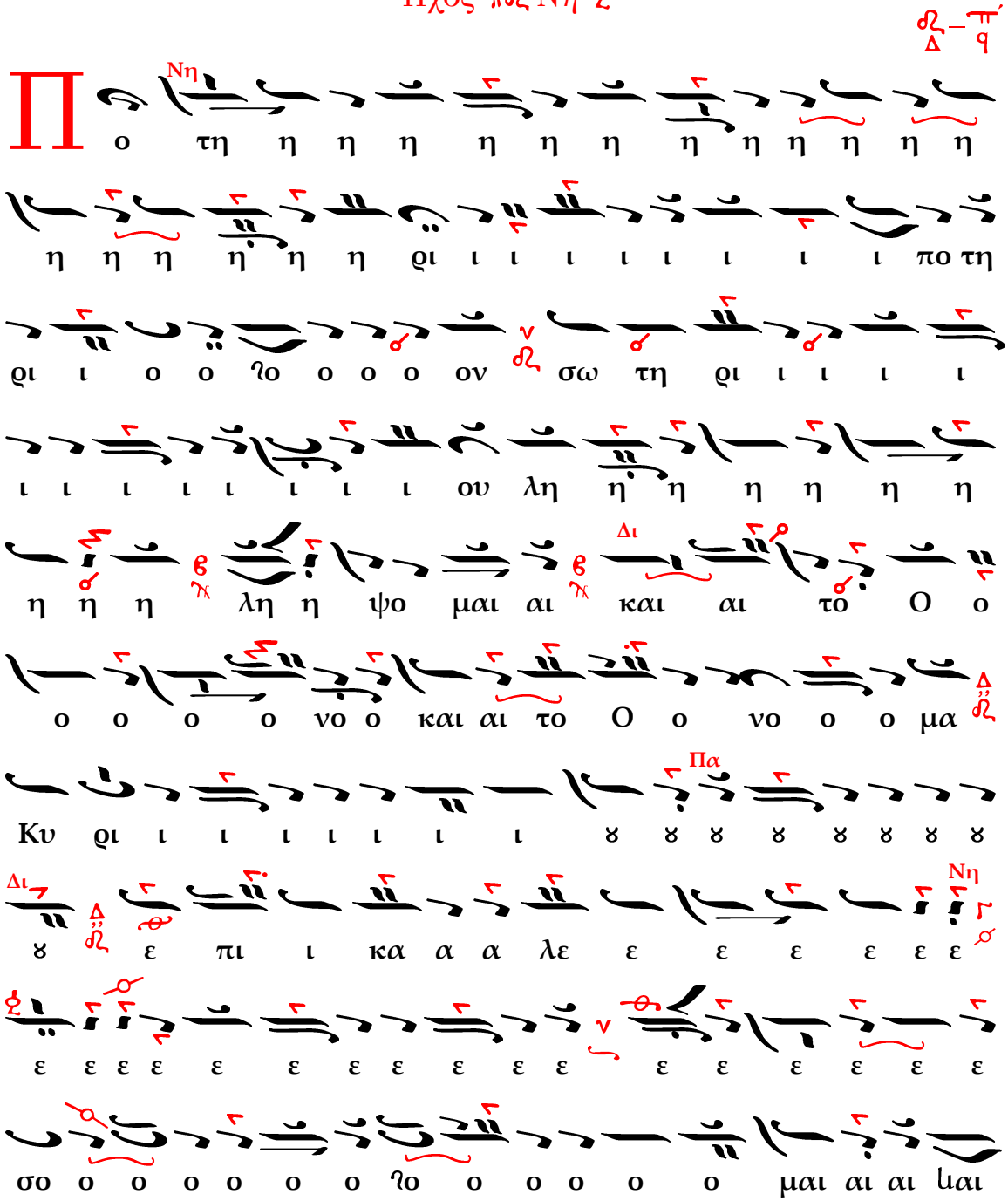

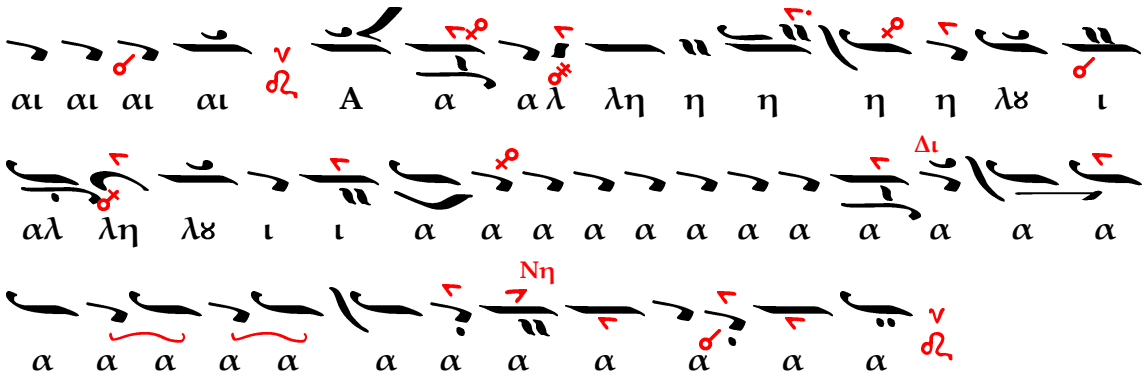

Ἦχος Δι

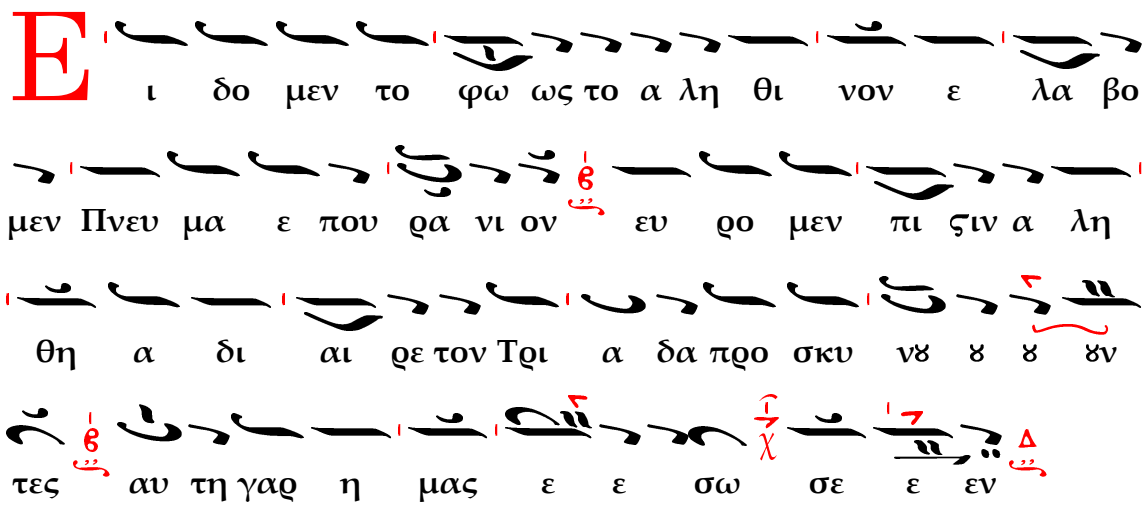

Ἦχος Δι

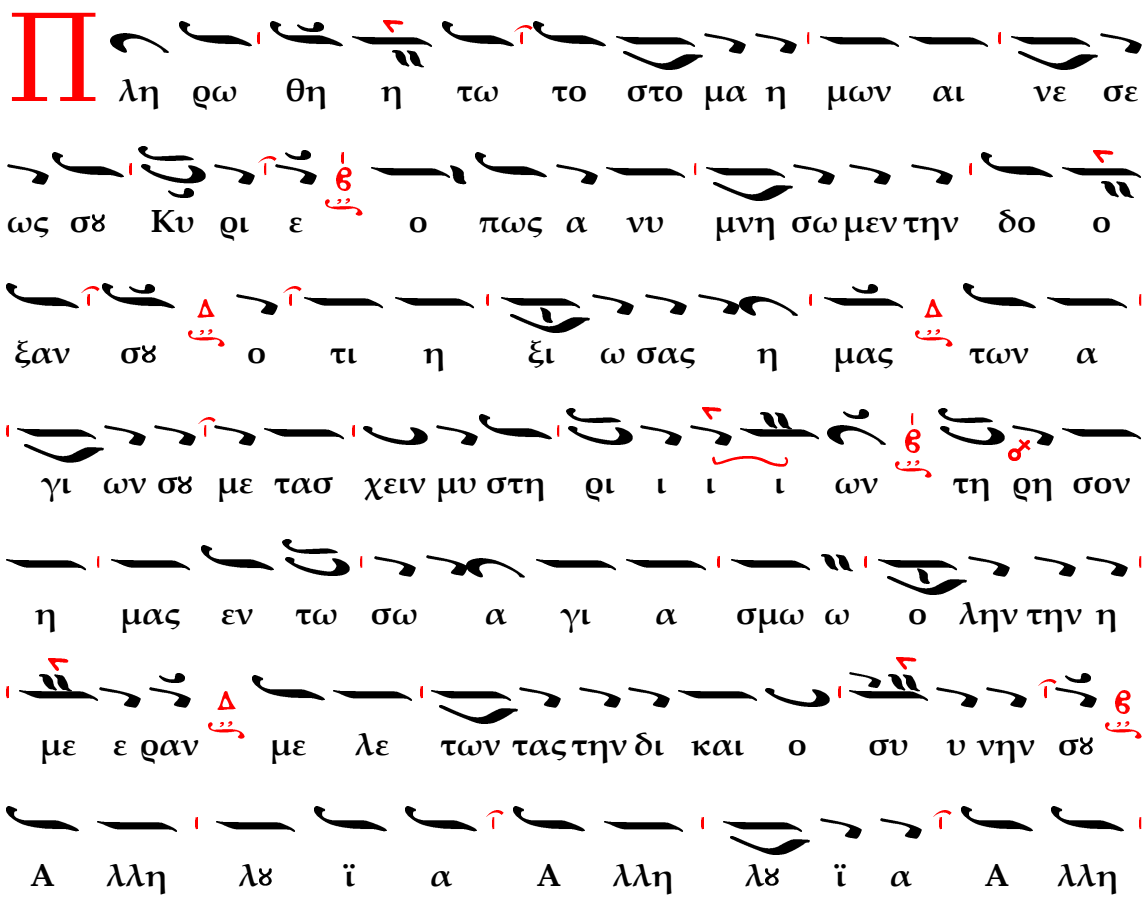

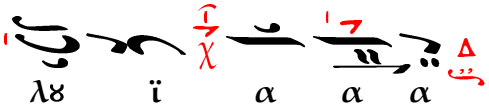
λʁ ï α α α

Ἦχος δι

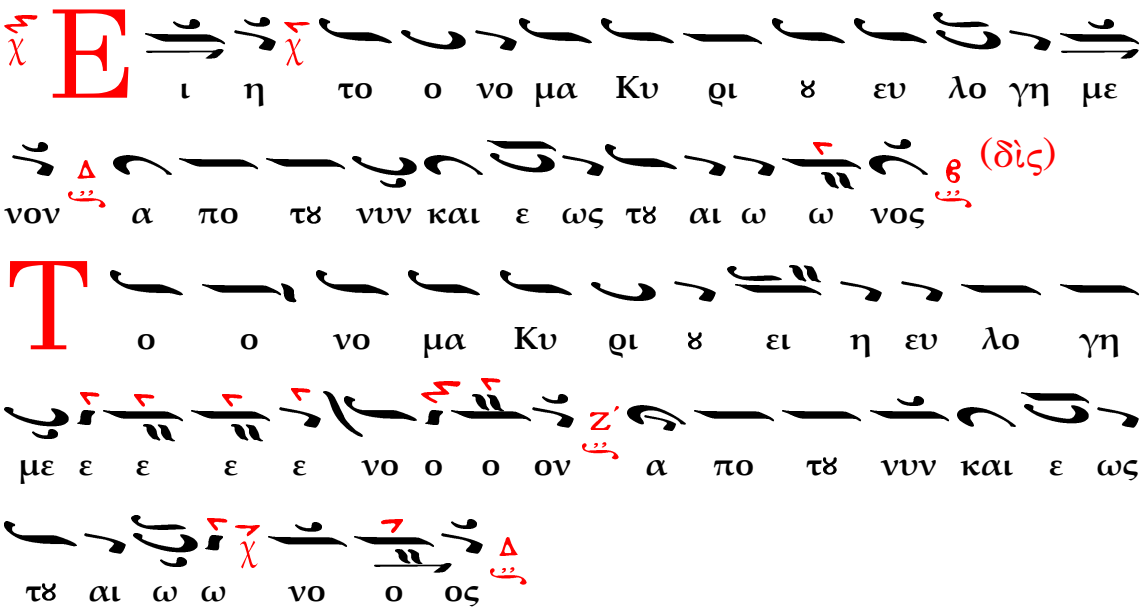
Ε
ι η το ο νο μα Κυ ρι ʁ ευ λο γη με
νον α πο τʁ νυν και ε ως τʁ αι ω ω νος (δὶς)
Τ
ο ο νο μα Κυ ρι ʁ ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τʁ νυν και ε ως
τʁ αι ω ω νο ο ος